

அகத்தியர் முய்ய சூக்தரங்கள்

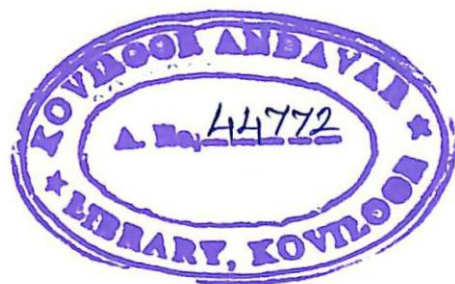
Acc.No: 44772

R 689

தாமரை நூலகம், சென்னை - 26.

அகஸ்தியர் முப்பு சூத்திரங்கள்

பதிப்பாசிரியர்
ஆர். சி. மோகன்

தாமரை நூலகம்
7, N.G.O. காலணி 3வது தெரு
வடபழனி, சென்னை - 600 026
தொலைபேசி எண் 9940073194

தாமரை வெளியீடு எண்

: 79

நான்காம் பதிப்பு

: ஜனவரி - 2007

ஏழாம் பதிப்பு

: ஜூன் 2019

8ம் பதிப்பு:

ஜனவரி : 2024

உரிமைபெற்றது

நூலைப்பற்றி

நூலின் பெயர்

: அகஸ்தியர்
முப்பு சூத்திரங்கள்

பதிப்பாசிரியர்

: ஆர். சி. மோகன்

வெளியிட்டோர்

: தாமரை நூலகம்
7, என். ஜி. ஓ. காலனி
வடபழனி, சென்னை - 26.

பதிப்பு ஆண்டு

: ஜனவரி : 2024

உரிமை

: பதிப்பகத்திற்கு

நூல் வடிவம்

: 21 செ. மீ. x 14 செ. மீ

அச்சுத்தாள்

: 16.கி. வெள்ளைத்தாள்

எழுத்துக்கள்

: 11 புள்ளி

மொத்த பக்கங்கள்

: 110

பிரதிகள்

: 1000

நூல் விலை

: ரூ. 70.00

அச்சிட்டோர்

: கிரியேட்டிவ் ஆப்செட்
நுங்கம்பாக்கம், சென்னை - 34

அகஸ்திய முனிவர் அருளிய முப்பு சூத்திரங்கள்

பொருளடக்கம்

நூல் ஒன்று : கற்ப முப்பு குரு நூல் 100

காப்பு	
சிவபெருமானே தெட்சிணா மூர்த்தி என்றது.	
சித்தர் கற்பம் சாப்பிட்டது	8
முப்பு முடிக்க விபரம்	"
குரு முடிக்கும் பாகம்	10
பிரம்மக்கல் கண்ணம்	12
திட்சை, சுத்தி, சுத்தித்தல், சுத்தமாக்குதல்	13
முப்புக் குருச் சோகும் முறை	14
சுவ்வீர பற்பம்	"
சுவ்வீர செந்தூரம்	15
விசுந்தரபு முப்பம்	16
சிலரசுத்துப் புற்பம்	17
தாளகம் பற்பம்	18
வங்க பற்பம்	19
இரச பற்பம்	21
சுவ்வீர மெழுகு	29
மூலிகைக் கற்பம்	36
கைல கற்பம்	"
முப்பின் முறை	38
மருதாணித் தயிலம்	44
நூல் இரண்டு : குரு நூல் முப்பு -50	49
நூல் மூன்று : முப்பு முப்பது	70
நூல் நான்கு : அண்டக்கல் முப்பு கண்ணம் பதினாறு	78
நூல் ஐந்து : முப்பு திட்சை சூத்திரம்- 16	82
முப்பு வழலை சூத்திரம்- 12	86
முப்பு சூத்திரம்- 26	90
சூட்சு முப்பு - 32	97
செயநீர் குரு நூல்	105

பதிப்புரை

முப்பு என்றும், முப்பு என்றும் தனது பெயரிலேயே குழப்பம் விளைவித்துக் கொண்டிருக்கும் ஒரு பொருள் இது.

மூன்று உப்புக்கள் சேர்ந்தது முப்பு. ஆனால் முப்பு என்பது அதற்கெல்லாம் அப்பாற்பட்ட ஒரு பொருள். முப்பு முடித்தவர் மரணத்தை வெல்லக் கூடிய சக்தியை பெற்று விடுகின்றார் என்று கூறுகின்றனர்.

சாகா மருந்தினைக் கண்டு பிடித்த சித்தமருத்துவம் சாகும் நிலையிலிருந்து இன்று மீட்கப் பட்டிருக்கின்றது என்பதனை நினைக்கும் பொழுது பரிதாபமாக இல்லையா!

சித்தர்கள் பரிபாஷைகளை உபயோகப் படுத்தியதும் அதிலும் ஒவ்வொருவர் ஒவ்வொரு விதமான பரிபாஷைச் சொற்களைப் பயன்படுத்தி ஒருவர் சொன்னது இன்னொருவருக்குப் புரியாத நிலையை உண்டாக்கியதும் ஒரு காரணம் எனலாம். சித்த மருத்துவம் தகுதியற்றவர்கள் கையில் அகப்பட்டுக் கொண்டு முறையாகத் தயாரிக்கப்பட்டாமலும், முறையாகப் பயன் படுத்தப்படாமலும் மக்களிடையே குழப் பத்தினை உண்டாக்கியதும் காரணமாக இருக்கலாம்.

ஆனால் சித்த மருத்துவர் சிலர் நிகழ்த்திய அற்புதமான செயல்களைப் பற்றிக் கேள்விப்படும் பொழுது நாமே திகைத்துப் போகின்றோம். ஒரு நெல் அளவு பரிமாணமுள்ள மருந்து குஷ்ட ரோகத்தினைப் போக்கியது. நரைதிரைகளை மாற்றியது, வாலிபத்தினை மீட்டுக் கொடுத்து, சாவின் பிடியில் இருந்து மீட்டது. என்பவை எல்லாம் கற்பனைகள் அல்ல. உண்மையாக நிகழ்ந்தவை என்று அறிகின்றோம்.

சித்த வைத்தியம் படைத்த சிறந்த மருந்துகளிலே முதன்மையானதும், முக்கியமானதும் முப்பு தான் என்பதில் ஐயமில்லை. அதைப் பற்றிக் கூறுவதற்குச் சித்தர்களிலே முதன்மையானவரான அகஸ்தியரைக் காட்டிலும் வேறு யாருக்கும் அதிகமான தகுதி இருக்க முடியாது. அகஸ்தியர் முப்புவைப் பற்றி பாடிய ஐந்து நூல்கள் இதில் இடம் பெற்றுள்ளன.

முதலாவதாக முப்பு பற்றிய கருத்துக்களைத் தொகுத்துக் கொடுப்போம் என்ற எண்ணமே அதற்குச் காரணம். அடுத்தபடியாக தமிழ் நாட்டிலுள்ள சித்த மருத்துவர்களும் ஆராய்ச்சியாளர்களும் இதனைப் பற்றி ஆராய முற்பட வேண்டும்.

சித்த மருத்துவர்கள் ஒவ்வொருவர் ஒரு கருத்தைச் சொல்லிக் கொண்டு தாம் சொல்வதுதான் சரி என்ற முரட்டுப் பிடிவாதத்தோடு தமக்குள் தாமே முடங்கிக் கிடக்கும் வரை சித்த மருத்துவத்திற்கு ஒரு மறுமலர்ச்சி ஏற்பட முடியாது. பழங்காலத்திலிருந்த அரிய மருந்து களை உண்டாக்க முடியாது.

சித்த மருத்துவர்கள் பரந்த மனப்பான்மையோடு ஒருவர்க்கொருவர் கருத்துக்களை பரிமாறிக் கொள்ள வேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் ஒன்றுபட வேண்டும். யாராயிருந்தாலும் எவ்விடத்திலிருப்பவரானாலும், எந்த வயதினரானாலும், எல்லோரும் ஒருவரை ஒருவர் தெரிந்து வைத்துக் கொண்டு கருத்துக்களைப் பரிமாறிக் கொள்ளும் நடைமுறை ஏற்பட வேண்டும்.

எவ்வெப் பொருட்களில் எல்லோராலும் ஒரே மனதான முடிவிற்கு வர முடிகின்றதோ அவற்றைத் தனியாகப் பிரித்து முறைப்படுத்தி எல்லோராலும் ஏற்றுக் கொள்ளப் பட்டவை என்ற தலைப்பில் ஒரு பட்டியல் தயாரித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

மாறுபட்ட கருத்துக்கள் சர்ச்சைக்கு வரும் பொழுது ஒவ்வொருவருடைய கருத்தினையும், முறைப் படுத்தித் தக்க முறையில் பதிவு செய்து கொண்டு குறிப்பிட்ட துறையில் எந்த அளவு எல்லோராலும் அல்லது பல பேராலும் ஒத்துப் போக முடிகின்றது என்பதனை சீர்தூக்கி அளவிட்டுப் பார்க்க வேண்டும்.

ஒவ்வொரு துறைக்கும் ஒரு குழு அமைத்து நடை முறையில் ஆராய்ச்சிகள் செய்தும், விவாதங்கள் புரிந்தும், கூடுமானவரை கருத்துக்களுக்கும் இடையே யுள்ள இடைவெளியைக் குறைக்க முயற்றி செய்ய வேண்டும்.

இவை எல்லாம் அரசாங்கமே தலையிட்டுத் தனது மேற்பார்வையில் செய்ய முடிந்தால் நன்றாக இருக்கும். ஆனால் இன்றைய நிலையில் அதற்கான சூழ்நிலை ஏற்படுமா என்பதனைப் பற்றி யோசிக்கும் பொழுது ஐயமாகவே உள்ளது.

பொது நல எண்ணம் கொண்ட செல்வந்தர்கள் யாரேனும் துணிந்து முயற்சி எடுத்தால் ஒரு வேளை, நமது எண்ணம் செயலாக்கம் பெறக் கூடும்.

இன்று சித்த மருத்துவம் பற்றிய அக்கறை எத்தனையோ பேர்களுக்கு ஏற்பட்டு உள்ளது. படித்துப் பட்டம் பெற்று உயர்ந்த நிலையில் உள்ளவர்களும், மற்ற பொருள் வசதி படைத்தவர்களும் அக்கறை காட்ட ஆரம்பித்து உள்ளனர். தமிழகத்திற்குத் தனிப் பெருமை சேர்க்கும் சாகாக் கலையை உருவாக்கிய - மரணமில்லாப் பெருவாழ்வு பற்றிய நம்பிக்கையூட்டிய சித்த மருத்துவம் புத்துயிரும், புது உணர்வும் பெற்று தழைத்துப் பெருகி பழைய நிலையை அடையும் காலம் விரைவில் வரும் என்று எதிர்பார்ப்போம்.

இந்த நூல்களின் மூலப் பிரதியைக் கொடுத்து உதவிய பெரியவர் ரத்தினசாமி முதலியார் அர்களின் உதவியை எந்நாளும் மறக்க முடியாது. எந்தக் காலத்திலோ அச்சிடப்பட்டு முதலும் முடிவும் இல்லாத நிலையிலிருந்த பழைய புத்தகத்திலிருந்து திரட்டி எடுக்கப்பட்ட முப்பு சூத்திரங்கள் ஆர்வம் உள்ளவர் களுக்குப் பெரிதும் உதவியாக இருக்கும் என்று நம்பு கிறோம்.

இந்தப் புத்தகத்தில் முதல் இரண்டு நூல்களுக்கு உரை எழுதிக் கொடுத்த ஸ்ரீ ஆர். கோவிந்தராஜன் அவர்களுக்கும் நன்றி கூறக் கடமைப் பட்டுள்ளோம். அவை படிப்பவர்களுக்கும் பெரிதும் உதவியாக இருக்கும்.

இன்னும் எத்தனையோ நூல்கள் ஆங்காங்கு முறை யாகப் பாதுகாக்கப்படும் பாதுகாக்கப்படாமலும் தமிழகமெங்கும் வறைந்து கிடக்கின்றன. அவற்றையும் அச்சிட்டு தமிழ் கூறும் நல் உலகிற்கு வழங்க வேண்டும் என்ற பேரார்வம் உடையவர்களாக இருக்கிறோம்.

பழைய சுவடிகளை வைத்திருப்பவர்கள் அவை அழிந்து போக கூடாது என்ற நல்லெண்ணத்தால் கொடுத்து உதவ முன் வந்தால் மிகவும் நன்றி உடைய வர்களாக இருப்போம். அவர்களுடைய சேவை தமிழ் மக்களால் நன்றியுணர்வுடன் நினைக்கப்படும் என்று உறுதி கூறுகிறோம்.

எஸ். பி. ராமச்சந்திரன்
பதிப்பாசிரியர்

உ

அகஸ்தியர் முனிவர் அருளிய
கற்ப முப்பு குரு நூல்-100

காப்பு

ஆதிவிந்து நாதமுடன் வாலைகாப்பு
 அருள்மிகுந்த அகார உகாரங்கள் காப்பு
 சோதிமய மாயிலங்குஞ் சிகாரங்காப்பு
 சுகமான குண்டலியா மகாரங்காப்பு
 நீதியுள்ள சுழிமுனைக் குளவதரித்த
 நீலியவள், பாதமதை நிதம்பூசித்து
 பாதிமதி தனையணிந்த யீசன்பாதம்
 பணிந்துயான் குருமுப்புப் பாடினேனே.

1

பொருள் :- ஆதிவஸ்துவான நாத விந்தையும், அதனுடன் சேர்ந்து
 நிற்கும் வாலை சக்தியையும், அகார உகாரத்தையும் (அகாரம் - அ-
 கணபதியையும், உகாரம் -உ-வல்லபை சக்தியையும் என்று மறைமுக
 மாக கூறப்படுகிறது) சோதி போல் பிரகாசிக்கும் சிகாரத்தை (சி)
 மகாரமானகுண்டலியையும் சந்திரகலையை அணிந்துள்ள
 சிவபெருமானையும் அனுதினமும் போற்றி தொழுது இந்த முப்பு குரு
 என்ற நூலைப் பாடும் பொருட்டு காப்பாக அமைக்கிறேன்.

சிவபெருமான் தெட்சிணா மூர்த்தி என்றது

பாடினேன் அனேகநூல் பெரிதே அய்யா
 பண்பாக அதிலிருந்த கற்பந்தன்னிற்
 கூடினேன் பரிபாஷை யில்லாமற்றான்
 குவலையத்தோர் பிழைப்பதற்கு இந்தநூலைத்
 தேடினேன் தென்பொதிகை தனிலிருந்தேன்
 சிவன்றானுந் தெட்சணாமூர்த்தி யென்றார்
 நாடினேன் அவர்பாதம் பணிந்து கொண்டு
 நானிலத்தில் மனோன்மணியை பூஜித்தேனே.

2

விளக்கம் :- நான் பெரியதாக பலநூல்கள் பாடியிருக்கிறேன். அந்த நூல்களில் உள்ள கற்பமுறையை மட்டும் தனியாக எடுத்து உலகத்தோர்பிழைப்பதற்காக (உயிர் பிழைப்பதற்காக அதாவது சாகாமல் இருப்பதற்காக) பரிபாஷைகளை நீக்கி மிகத் தெளிவாக இந்நூலில் சொல்லியுள்ளேன். பிறகு பொதிகை மலையில் சென்று பரம்பொருளை உபாசித்துக் கொண்டிருந்தேன். அப் பொழுது சிவன் தான் தெட்சிணாமூர்த்தியாக அவதரித்துள்ளார் என்பதை அறிந்து அவர் பாதத்தில் வீழ்ந்து வணங்கியபிறகு மனோன்மணியை பூஜித்தேன்.

சித்தர் கற்பம் சாப்பிட்டது

மனோன் மணியாள் பாதமதை மனதில்வைத்து
மார்க்கமுள்ள குருமுடிக்க வகையுங்கண்டேன்
வனம்பெருத்த தென்பொதிகை யிருக்கும்போது
மாசித்தரனேகர் வந்து கற்பமுண்டு
இனம்பிரித்துச் சரக்குவகை செந்தூரிக்க
ஏகமூலிகை யதனை யெடுத்துக் கேட்டார்
சினமடங்கி வாதமதைச் சுருக்கிச் சொன்னேன்
சீர்பெறவே யாவையும் நான்சாற்றினேனே.

3

காடுகள் அடர்ந்த தென்பொதிகையில் இருந்து மனோன்மணியின் திருப்பாதத்தை தியானிக்கையில் அற்புதமான குருமுடிக்கும் வகை தெரிந்தது. அந்த சமயம் சித்தர்கள் பலர் வந்து அம்மலைகளில் உள்ள கற்ப மூலிகையை உட்கொண்டு கற்பசாதனை செய்து கொண்டு எம்மை நோக்கி சகல சரக்குகளையும் செந்தூரிக்க ஏக மூலிகையை கேட்டார்கள். (ஒரே மூலிகையை) அவர்களுக்காக இந்த (அற்புதமான குருமுடிக்கும் வித்தையான) வாதவித்தையை சாற்றினேன் (சொன்னேன்)

முப்பு முடிக்க விபரம்

சாற்றினேன் முப்பூவின் மார்க்கந்தன்னை
தவசிகட்டுக் கிடைக்குமல்லால் மற்றோருக்கு
ஏற்றமுடன் கிடைக்காது இந்தநூல்தான்
இனிமையுடன் சொல்லுகிறேன் நன்றாய்க்கேளு
நாற்றிசையி லுள்ளவர்க ளறியாரப்பா
நன்றாக வந்தனுக்குத் திறந்து சொல்வேன்
ஆற்றலுட னிதையறிந்து செய்வாயானால்
அப்பனே ரிஷிசித்தனாவாய் கூறே.

4

முப்பூவின் மார்க்கத்தை பற்றி கூறும் இந்நூல் தவப்பயன் கொண்டவர்க்குத்தான் கீட்டும் மற்றவர்களுக்கு கிடைக்காது. உலக மக்கள் இந்த மார்க்கத்தை அறிய மாட்டார்கள். நீ அறியும் பொருட்டு மிக இனிமையாக மறைப்பின்றி வெளிப்படையாக சொல்கிறேன். நான் சொல்வதைப்போல் முறைப்படி செய்தால் இவ்வுலகத்தில் நீயும் ஒரு சித்தனாவாய்.

கூறுவேன் குருமுடிக்கும் விபரமெல்லாம்
குறிப்பாக வறிந்து செய்தோன் சித்தனாகும்
தேறுவா யின்னூலை முழுதும் பார்த்தால்
சித்தனென்று பெயர்பெறலா முலகத்துள்ளே
தூறுதலாய்ச் சேர்ந்து கொண்டு செய்யவேண்டாம்
சுகமாகத் தனியாய்நீ யிருந்துகொண்டு
பேறுபெறச் செய்தாக்கா லாபமுண்டு
பிரியமுட னுந்தனுக்குச் செப்பினேனே.

5

குருமுடிக்கும் முறையை குறிப்பாக அறிந்து செய்பவன்தான் சித்தன். இவ்வுலகத்தில் நீ சித்தன் என்ற பெயர் வாங்க இந்த நூலை முழுமையாக பார்க்கவேண்டும் (படிக்க வேண்டும்). இதில் கூறியுள்ள செய்முறை களை நீ தனியாக இருந்து கொண்டுதான் செய்யவேண்டும். மற்றவர்களை சேர்த்துக் கொண்டு செய்தால் லாபமடைய முடியாது. உன்மேல் அன்பு கொண்டு இதை உனக்கு உபதேசித்தேன் (சொன்னேன்)

செப்புவேன் சித்தருட பாதம்போற்றி
செந்தாரம் பற்பமுறை தன்னைச்செய்ய
அற்புதமாய்ச் சொல்லுகிறேன் முப்பூதன்னை
அடக்கினேன் நூறுக்கு ளறிந்துபாரு
முப்பொருளும் முடித்துவிட விந்நூலப்பா
முக்கண்ணன் மனோன்மணியா ளெனக்குச் சொன்னாள்
தப்பிதங்க ளில்லையடா யிந்த நூலைத்
தாய்சொன்ன படிசொன்னேன் தரணியோர்க்கே .6

சித்தர்களின் பாதத்தை வணங்கி செந்தாரமும் பற்பமும் செய்ய அற்புதமான முப்பூ முறையை நூறு பாடலுக்குள் அடக்கிச் சொல்லியிருக்கிறேன். இந்நூலால் முப்பொருளும் முடித்து விடலாம். இந்த முறையை தப்பில்லாமல் முக்கண்ணனான சிவபெருமானும், மனோன்மணியும் எனக்கு சொல்லியபடி கூறியுள்ளேன் (சொல்லியுள்ளேன்).

தரணியிலே நீயிருந்து தாயைப்பூசி
 சற்குருவை மறவாமலேற்றிப் போற்றி
 அரணியமாங் காடுமலை யலையவேண்டாம்
 ஆசானை யொருவருக்குங் காட்டவேண்டாம்
 திரணமாய் நினைத்து நீ விடவேவேண்டாம்
 திறமாக அகார உகாரத்தைக் கொள்ளு
 பரமாகக் கற்பமது கொள்வாயானால்
 பார்தனிலே யெந்நாளு மிருப்பாய்தானே. 7

நீ கடும் மலையும் திரிந்து அஸையாமல் இவ்வுலகத்தில் நிலையாக இருந்து
 கொண்டு தாயாரை பூசிக்க வேண்டும். பின்னர் குண்டலியை ஏற்றி சற்குருவை
 போற்ற வேண்டும். ஆசானை இந்த நூலை ஒருவருக்கும் காட்டக் கூடாது.
 இந்த நூலை சாதாரணமாக நினைக்காமல் தினமும் அடி என்று செபித்துபோற்றிக்
 கொண்டு கற்பமுண்டால் தேகம் என்றென்றும் நிலைத்து நிற்கும்.

குரு முடிக்கும் பாகம்

தானென்ற குருமுடிக்க வகையைக்கேளு
 சற்குருவி னருளாலே சாற்றுவேன்கேள்
 தேனென்ற கல்லதுதான் துய்யவெள்ளை
 ஜெகத்திலே மிகஉண்டு தேடிப்பார்த்தால்
 ஊனென்ற தொருக்கும் பொருள்தோணாது
 உனக்கு விதியிருந்தாக்கா லுடனேவாய்க்கும்
 ஏனென்ற கல்லதுதா னெங்கேயென்றால்
 இருக்குமிடஞ் சொல்லுகிறே னினிதாய்க்கேளே. 8

சற்குருவின் அருளால் குருமுடிக்கும் வகையை கூறுகிறேன் கேள்!
 இவ்வுலகத்தில் வெள்ளைக்கல் என்ற கல் இருக்கிறது. இது உலக
 வாழ்க்கையில் பற்றுரிகாண்டவர்களுக்கு கிடைக்காது. விதி இருந்தால்தான்
 கிடும். இந்த கல் எங்கே இருக்கிறது என கூறுகிறேன் கவனமாய் கேள்!

கேளப்பா ஊரடுக்க மெத்தவுண்டு
 கிடையாமற் போவதில்லை கதியுண்டானால்
 ஆளப்பா இல்லாக்காற் காடுதோறும்
 அருபமா யிருக்குமடா அறிந்துபாரு
 நாளப்பா நாட்டினிலே ரொம்பவுண்டு
 நாடினாற் கிடைக்குமடா நலம்பெற்றோர்க்கு
 வாளப்பா மலையாதே மயங்கிடாதே
 மண்டையிலே யெழுதினது பிரமன்தானே. 9

இந்தக் கல் சில ஊர்களிலும். காடுகளிலும் நாடு களிலும் இருக்கும். தேடிப் பார்த்தால் நல்லவர்களுக்கு கிட்டும் கிடைக்கவில்லை என்றால்மலையாதே? மயங்கி நிற்காதே! கிடைப்பதும் கிடைக்காததும் பிரம்மன் எழுதிய தலை எழுத்தின் படியே!

பிரமமென்றும் வெள்ளையென்றும் பேதமென்றும்
பேரான கற்கண்ணம் விந்துவென்றும்
தருமத்துக் கோடெடுத்த கபாடமென்றும்
சங்கரனார் மண்டையென்றும் கல்தானென்றும்
வர்மத்தாற் காளியுட கோட்டமென்றும்
மகாமேரு கிரியென்றும் மாக்கல்லென்றுஞ்
செருமித்த சிகரமென்றுஞ் சிறுவீடென்றுஞ்
தேசமெங்கு முளைத்த செள்ளைக் கல்லென்பாரே.10

பிரமக்கல்! எள்ளைக்கல்! பேதம்! கற்கண்ணம்பு! விந்து! தருமத்துக்கு
ஒடு எடுத்த கபாலம்! சங்கரனார் மண்டை! கல்! காளிக்கோட்டம்! மகாமேரு
கிரி! மாக்கல்! சிகரம்! சிறுவீடு!

கல்லென்று மலையென்றுங் கபாலமென்றுங்
கருவின் நிலையிது வென்றுங் கூறுவார்கள்
அல்லடா இதுவெல்லாம் பரிபாஷைதான்
அரனுண்ட கல்லதுவும் அதுதானப்பா
சொல்லடா பலவிதமாய்ப் பிரிந்துதையா
சூகஷமெல்லாங் கண்டுநான் சுருக்கிச் சொன்னேன்
புல்லடா முளையாத விடத்திலேதான்
பூண்டிருக்கும் பொருளதனைக் கண்டிடாயே. 11

மேலும் கல்! மலை! கபாலம்! கருவின் நிலை! இவை எல்லாம்
பிரம்மக்கல்லின் பரிபாஷை பெயர்களாகும், சிவபிரமான் உட்கொண்ட
கல்லும் இதுதான். வார்த்தையால் பலவிதமாய் கூறும் சூகஷ பெயரை
உனக்காக சுருக்கி சொல்லியிருக்கிறேன் புல் விளையாத இடத்தில் இந்தக்
கல் விளையும். இதன் உட்கருத்தை புரிந்து கொள்.

பொருளென்ன அருளென்ன பூமியென்ன
பொங்கிநின்ற உவருப்பு யிரமவெள்ளை
கருவென்ன இதுதாண்டா மயங்கிடாதே
கண்டபின்பு ஒருவரிடங் கருச்சொல்லாதே

தெருவிலே நில்லாதே அலைந்திடாதே
 சிறுபிள்ளைப் புத்திகொண்டு திறந்திடாதே
 உருவென்ன தெரிந்துகொள்ளு உனக்குத்தானும்
 ஓடென்று மண்டையென்று முரைக்கலாச்சே. 12

புல் விளையா பூமியென்றால் உவருப்பான பூனீர் விளையும்
 பூமியாகும். நான் சொன்னதைக் கண்டு மயங்கிடாதே! இதை ஒருவரிடமுள்
 சொல்லாதே! தெருவில் நின்று அலையாமல் சிறுபிள்ளை போல் திரியாமல்
 நான் கூறுவதை கேள்! இந்த கல்லின் உருவம் (அமைப்பு) என்னவென்றால்
 மண்டையோடு போலும் முட்டையைப் போலும் இருக்கும்.

பிர்மக்கல் சுண்ணம்

உரைக்குகின்ற பிர்மக்கல் லெடுத்து வந்து
 ஒழுங்காக கல்லுரலி லிட்டுக்கொண்டு
 வரைக்குகின்ற விரும்புலக்கை யதனாற்குத்தி
 மாப்போலே யானபின்பு வாரிக்கொண்டு
 குறையில்லாச் சட்டியிலே போட்டு நீயும்
 குமுறவிடு சுத்தஜலம் குளிறலுற்றி
 முறையோடே ஒருநாள்தான் லுறிற்றானால்
 முத்து போலிறுத்துவிடு தண்ணீர் போமே. 13

நான் சொன்ன பிர்மக்கல்லைக் கொண்டு வந்து கல்லுரலில் போட்டு
 இரும்பு உலக்கையால் நன்றாக குத்தி மாவாக்கி நல்ல சட்டியில் வாரிப்
 போட்டு நல்ல நீர் ஊற்றி ஒருநாள் ஊறவைத்து பின்பு தண்ணீரை
 இறுத்து விட வேண்டும்.

தண்ணீர்தான் போனபின்பு மறுநீர்வாரு
 சாதகமாய் மறுநாளுஞ் சாய்த்துப்போடு
 பண்ணியிப்படி தசமாந் தீட்சைசெய்து
 பக்குவமாய் ரவிதனிலே பொருமி நீறும்
 கன்னியென்ற பழச்சாறு முங்கவிட்டு
 கடு ரவியிற் போட்டுவிடு காற்றாடாமல்
 மண்ணிலே பிறந்த உப்பு உவருப்பாச்சு
 மகத்தான வழலையுப்பு மார்க்கந்தானே. 14

தண்ணீரை இறுத்த பின்பு மீண்டும் தண்ணீர் வார்த்து ஒரு நாள்
 சென்ற பின்பு தண்ணீரைச் சாய்க்க வேண்டும். இவ்வாறு பத்து முறை
 செய்தால் சுத்தி யாகும். சுத்தியான பின்பு பழச்சாற்றை நன்றாக மூழ்கவிட்டு

ரவியில் இட வேண்டும். இது காற்றினால் உலரக் கூடாது. இது தான் மண்ணிலே பிறந்த உவருப்பான வழலையுப்பாகும்

கவனிக்க : சாதாரண பழச்சாறு என்றால் எலுமிச்சம் பழமாகும். ஆனால் இங்கு கன்னி என்ற பழச்சாறு என்று கூறியுள்ளதால் இதைப் பற்றி அறிய எமது வெளியீடான கோரக்கர் நூலில் காண்க.

தீட்சை - சுத்தி, சுத்தித்தல் சித்தமாக்குதல்

மார்க்கமுட னிந்தஉப்பை யெடுத்துநல்ல
வாயகண்ட பீங்கானில் வாரிக்கொண்டு
மூர்க்கமுள்ள பழச்சாறு நிரம்பவிட்டு
மூட்டுவா யடுப்பினிலே தீபம்போலே
பார்க்குமுன்னே வெந்துநல்ல சுண்ணமாச்சு
பவுகெட்ட யெண்ணெய்யெல்லாம் பறந்துபோச்சு
ஆர்க்குமிதைச் சொல்லாதே யதிகவெள்ளை
யாகுமிந்த முப்பூவுங் குருவுமாச்சே. 15

இந்த வழலை உப்பை எடுத்து வாய் அகன்ற பீங்கானில் போட்டுக்கொண்டு பானை நிறைய பழச் சாறுவிட்டு அடுப்பில் வைத்து தீபம் போல் எரித்தால் உப்பு வெந்து நல்ல சுண்ணமாகும். இதில் உள்ள எண்ணெய்களெல்லாம் காற்றோடு பறந்து போய்விடும். வெண்மை நிறத்தில் உள்ள இந்த சுண்ணத்திற்கு முப்பூ குரு என்ற பெயர்.

ஆச்சிந்த முப்பூசை யெடுத்துக்கொண்டு
அடங்காத சரக்கையெல்லா மடக்கக்கேளு
வாச்சென்ற உப்புக்கு பேரேதென்றால்
வழலையென்றும் விந்துவென்றும் மாதியென்றுங்
காச்சிந்த உசிதமென்று முவருப்பென்றுங்
கரையோரம் வளர்ந்திருந்த கல்லுப்பென்றும்
ஆச்சியின்றன் கோவிலென்று மரனாரென்றும்
அநகேவகை சாஸ்திரங்கள் பேசுந்தானே. 16

இந்த முப்பூவால் சரக்குகளை அடக்கும் முறையை கூறுகிறேன் கேள்! இந்த உப்பிற்கு வழலை! விந்து! ஆதி! உசிதம்! உவருப்பு! கல்லுப்பு! ஆச்சியின் கோவில்! அரனார் போன்றவைகள் சாத்திரத்தில் இந்த உப்பிற்கு வழங்கப்படும் வேறு பெயர்களாகும்.

முப்புக்குருச் சேர்க்கும் முறை

தானென்ற இந்தவுப்பு குருவுமாச்சு
 சகலவித சரக்குக்குந் தாக்கிப்பாரு
 வானென்ற இந்தவுப்பை வாய்நீர்விட்டு
 மத்தித்துச் சரக்குகளிற் பூசிக்கொண்டு
 கோனென்ற மூலிகைதான் யேகமூலி
 குகைபிடித்துப் புடம்போடு செந்தூரிக்குந்
 தேனென்ற பற்பமுதல் சுண்ணமாகுஞ்
 செகமெல்லா மாடுகிற குருவிதாமே. 17

இந்த உப்பு குருஉப்பாகும். இதை வாய்நீர் விட்டு மத்தித்து
 சரக்குகளில் பூசி புடம் போட்டால் செந்தூர மாறும். மேலும் இந்த குருவால்
 பற்பமும், சுண்ணமும் பலிதமாகும் (குரு என்றால் முப்புவாகும்). இந்த
 உப்பிற்குத்தான் ஏகமூலி என்ற பெயர்.

குருவிலே பணவிடைதா னெடுத்துக்கொள்ளு
 குளிகைக்குஞ் செந்தூர பற்பத்துக்கும்
 பருகிவிடு லேகியங்கள் ரசாயனங்கள்
 பத்திரமாய் மாத்திரைக்குங் கஷாயத்துக்கும்
 மருகிவிடு சூரணங்கள் தயிலத்துக்கும்
 மாட்டிவிடு பணவிடைதான் மருந்துசித்தி
 குருவிலே அந்தந்தச் சரக்கிலேதான்
 கூறுபண விடையொன்று சேர்த்துக்கொள்ளே. 18

இந்த குரு உப்பை பணவடை எடுத்து குளிகை, செந்தூரம், பற்பம்,
 லேகியம், ரசாயனம், மாத்திரை கஷாயம், சூரணம், தயிலம் போன்றவற்றில்
 சேர்த்தால் மேற்கூறிய மருந்துகள் பலிதமாகும்.

சவ்வீர பற்பம்

கூறுவேன் சவ்வீரங் கட்டியாகக்
 கொண்டு வந்து சுத்திசெய்தெடுத்துக் கொண்டு
 பேறுபெற அப்பையுட மூலம் வாங்கி
 பேசாதே குகைபோலே அறுத்துத் தோண்டி
 மாறுவேன் குகைக்குள்ளே சவ்வீரத்தை
 வைத்துமே கிழங்காலே வாயைமூடி
 சீறுபெறச் சீலைசெய்து புடந்தான்போடு
 திறமாகக் குக்கிடத்தில் வெள்ளையாமே. 19

சவ்வீரத்தை ஒரு கட்டியாக எடுத்துக் கொண்டு நன்றாக சுத்தி செய்ய வேண்டும். சுத்தி செய்த பிறகு அப்பைக் கீழங்கு என்ற கீழங்கைக் கொண்டு வந்து முறையாக குகைப்போல் குடைய வேண்டும். குடைந்த பின்னர் சுத்திசெய்த சவ்வீரத்தை அதனுள்ளே ஐவத்து குடைந்து எடுத்து துண்டுகளால் கீழங்கின் வாயைமூடி சீலை செய்து குக்குட புடம் போட்டால் வெள்ளையான பற்பம் கிடைக்கும்

குறிப்பு : 1) சவ்வீரம் என்பது ஒரு வைப்பு, சரக்கு. இது கொடிய நஞ்சாகும். ஆகையால் நன்றாக சுத்தி செய்ய வேண்டும்

2) இவர் கூறும் அனைத்து வித பற்பமுறை மற்றும் செந்திரங்களுக்கு குரு மருந்தை பண எடை சேர்த்தால் பற்பமோ செந்திரமோ கிட்டும்.

சவ்வீரச் செந்திரம்

வெள்ளையென்ற சவ்வீர பற்பந்தன்னை

மேதினியோர் தங்களுக்கு விள்ளாதப்பா

பிள்ளைகளே செந்திரஞ் செய்ய வென்றார்

பெருமையுடன் கைபாகப் புதுமை மெத்த

மெள்ளவே பற்பமெல்லாம் பீங்கான் சேர்த்து

மேல்மருந்து முகமுசுக்கைக் சாறுவிட்டு

அள்ளவே பிசறியல்லோ ரவியிற் போட்டால்

அருணநிறச் செந்திர மாகுந்தானே.

20

சவ்வீர பற்பத்தை உலகில் உள்ள மக்களுக்கு சொல்ல வேண்டாம், (செய்முறையை) இந்த சவ்வீரத்தை செந்திரம் செய்ய விரும்பினால் பற்பத்தை பீங்கானில் போட்டு முகமுசுக்கை சாறுவிட்டு பிசறி ரவியில் வைத்தால் உதயசூரியனைப் போல் சிவந்து செந்திரமாகும்.

தானென்ற சவ்வீர செந்திரத்தைத்

தயவாகப் பணவிடைதா னெடுத்து நீயுந்

தேனென்ற சிறுதேனிற் சேர்த்துக் கொண்டார்

தீராத சூலைமுதற் குன்மவாய்வும்

கானென்ற கால்முடக்கம் பறங்கிமேகம்

கைகாலிற் கறுப்பு வெள்ளை காதுமந்தம்

ஊனென்ற உடம்பெல்லாம் புள்ளி தேமல்

உள்ளிரணம் வண்டுகடி யோடுந்தானே.

21

இந்த சவ்வீரச் செந்தரத்தை பணைடை எடுத்து புதுத்தேனில் உட்கொண்டால், சூலை! குன்பம்! கால் முடக்கம்! பறங்கிமேகம்! பாண்டு என்ற வெள்ளை! கறுப்பு என்ற கறுப்பான்! காதுமந்தம்! உடலெல்லாம் தோன்றும் புள்ளித் தேமல் உள்ளிரணம்! வண்டுக்கடி போன்றவைகள் அகலும்.

கெந்தகப் பற்பம்

ஒடுமடா இன்னுமொன்று உரைப்பேன்கேளு
உற்றகெந்திப் பற்பமதை யுரைக்கப்போமோ
தேடுகின்ற சிறுபீளை யிலையைரைத்து
சிறுகுகை போலுண்டு பண்ணிச் சீலைசெய்து
கூறுகின்ற கெந்தகத்தின் கட்டிமேலே
குருப்பூசி வாய்நீராற் குகைக்குள் வைத்து
மூடுவாய் சில்முடிச் சீலைசெய்து
மூன்றெருவிற் புடம்போடு மறந்திடாதே.

22

கெந்தி பற்பத்தை உரைக்கிறேன் கேள்! சிறுபீளை என்ற இலையை அரைத்து சிறுகுகைப் போல் செய்து அதற்கு சீலைசெய்து (வாயை தவிர மற்ற பாகங்களுக்கு சீலை செய்ய வேண்டும்) கெந்தகத்தை ஒரு கட்டி எடுத்து அதன் மேல் குருவை வாய் நீராமல் மத்தித்து யூசி குகைக்குள் வைத்து ஒரு முடி சீலை செய்து மூன்று எருவில் புடம் போட வேண்டும்.

திடமான கெந்தகத்தின் பற்பந்தன்னைத்
தேனிலே நெல்லிடையாய்க் கொண்டுவாநீ
படபடெனத் திரியாதே பத்தியங்கேள்
பாலுடனே நெய்பாசி பயறுமாகும்
அடங்காத புள்ளியுடன் மேகம் வாதம்
அறையாப்பு சிறுசிரங்கு அண்டவாதம்
முடக்குவலி வாதவலி முழங்கால்வாதம்
மொளிமொளிக்குக் கட்டுகிற சூலைபோமே.

23

இந்த கெந்தக பற்பத்தை நெல் எடை மேனில் உட்கொண்டு பாலும் நெய்யும் பாசியையும் சாப்பிட்டு பத்தியங் காத்தால் புள்ளிமேகம்! வாதம்! அறையாப்பு! சிறுசிரங்கு! அண்ட வாதம்! முடக்குவலி! வாதவலி! முழங்கால் வாதம்! சூலை!

குலைபோம் பதினெட்டுக் குட்டம்போகும்
 சொரிசிரங்கு செங்கறப்பான் தொல்லைவாய்வும்
 காலையே முடக்கிவைக்கும் மேகவாய்வும்
 கண்புகைச்சற் கண்சிகப்பு கண்ணீரோட்டம்
 மாலையில் வந்தடுக்குஞ் சயமாங்காசம்
 மாரடைத்துக் குத்துகிற வலியுந்தீரும்
 தோலையெல்லாங் கருக்கிவைக்கு மேகநீருந்
 தொண்டையிலே புண்ணாகு மேகம் போமே. 24

குலையுடன்! பதினெட்டு குஷ்டமும்! சொரி! சிறங்கு! செங்கறப்பான்!
 தொல்லை தரும் வாய்ஷம்! காலை முடக்கி வைக்கும் மேக வாய்ஷம்! கண்புகைச்சற்
 கண் சிகப்பு! கண்ணீரோட்டம்! கஷாயம்! காசம்! தோலைக் கறுப்பாக்கும்
 மேகநீர்! தொண்டையை புண்ணாக்கும் மேகம் போன்ற வியாதிகள் அகலும்.

சிலாசத்துப் பற்பம்

மேகம்போ மின்னுமொரு பற்பங்கேளு
 விள்ளுகிறேன் சலாசத்தோர் கட்டிவாங்கி
 பாகமென்ன வாய்நீராற் குருவைப்பூசி
 பதிவாகச் சுண்ணாம்புச் சீலைசுத்தி
 வேகமுள்ள குக்குடமாம் புடத்தைப்போடு
 வெந்தாறி நீறியது வெள்ளையாகும்
 கூகைநீர் போலவுமே வெள்ளையானாற்
 கொடுப்பதற்கு அனுப்பானம் வெந்தீராமே. 25

சலாசத்தை ஓர் கட்டியாக எடுத்து சுத்தி செய்து அதன் மேல் வாய்
 நீரால் குருமருந்தை மத்தித்து பூசி சுண்ணாம்பால் சீலை செய்த கோழிப்
 புடம் போட்டு ஆறிய பின் எடுத்துப் பார்த்தால் வெண்மை நிறம் கொண்ட
 பற்பமாகும். இதை வெந்தீரில் கொடுக்க வேண்டும்.

வெந்தீரிற் கொண்டவுடன் வினைகள்போச்சு
 மிக்கமல சலமடைப்பும் விட்டுப் போச்சு
 கண்ணிலே காசநீர்ப் புகைச்சல் போச்சு
 காயமடா வச்சிரம்போற் திரேகமாச்சு
 எண்ணியதோர் வாயில்நின்ற ரோகம்போச்சு
 ஈளையொடு தொண்டைவலி இருமல்போச்சு
 விண்ணிலே வந்ததொரு வாய்வும்போச்சு
 மேனியெல்லாம் கற்பூர வாசமாச்சே. 26

வெந்நீரில் கொண்டால் (சாப்பிட்டால்) சகல வினைகளும் அகலும்-
மேலும் மலசலம் அடைப்பு, கண்ணில் உள்ள காமம், கண்ணீர் புகைச்சல்,
தேகம் வச்சிரம் போல் ஆகும். மேலும் ஈளை வாயில் தோன்றும்
அனைத்துவித ரோகங்களும் தொண்டை வலி, இருமல், சகலவிதமான
வாயுவும் அகலும். அது மட்டும் இன்றி தேகத்தில் கற்பூர வாசம விகம்.

தாளகப் பற்பம்

ஆச்சப்பா இன்னுமொரு பற்பங்கேளு
அரிதாரம் வெள்ளையடா யார்தான் செய்வார்
போச்சப்பா நாயுருவிச் சாம்பலாக்கி
பொன்னான அமுதப்பால் விட்டேஆட்டி
முச்சப்பாகுகைபோலச் செய்துக் கொண்டு
முன்போல குருப்பூசிக் குகைக்குள் வைத்து
வீச்சப்பா சீலைசெய்து காய்ந்ததானால்
வெற்றியுள்ள குக்குடத்தில் வெள்ளையாமே. 27

நாயுருவி என்ற செடியை எரித்து சாம்பலாக்கி அதை அமுதப்பால்
என்று கூறப்படும் முலைப்பாலால் அரைத்து குகைப் போல் செய்து
கொண்டு தாளகத்தை கட்டியாக எடுத்து அதை கத்தி செய்து அதன் மேல்
குரு மருந்தை வாய் நீரால் மத்தித்து மேலே பூசி மேற்கூறிய குகைக்குள்
வைத்து சீலை செய்து காய வைத்து கோழிப் புடம் போட்டால் பற்பமாகும்.

வெள்ளையென்ற தாளகத்தைப் பணவிடையாய்
மிகத்தேனி லுண்பீரேல் யேழுநாளில்
சள்ளையென்ற சயரோகம் கபமாம் ரத்தஞ்
சங்கிலிபோற் பின்னிவிழுஞ் சிலேற்பனங்கள்
மெள்ளமெள்ள வந்துக்கு மீளைகாமம்
மிக்கதொரு உள்மாந்தை மேனிவற்றல்
கள்ளனைப்போல் வந்துக்குங் கபரோகங்கள்
காசமெனப் பட்டதெலாங் காணாதென்னே. 28

தாளகப் பற்பத்தை தேனில் உட்கொண்டால் ஏழு நாளில் க்ஷயரோகம்
ரத்தத்துடன் சேர்ந்து வீழும் கபம், சிலேற்பனங்கள், ஈளைகாமம், உள்மாந்தம்,
மேனி வற்றல் சகலவிதமான கபரோகங்கள் போன்றவை விலகும்.

காணாது முறைக்காய்ச்ச லீளைமாந்தங்
 காமாலை பெருவயிறு சுண்மயக்கும்
 வாணாளை யோட்டிவைக்கும் வலிகுண்மங்கள்
 வாந்தி பண்ணுஞ் சத்தி குண்மம் வயிற்று நோயும்
 ஊணாகவுருக்கி வைக்கு முள்ரோகங்கள்
 உள்மாந்தை வெளிமாந்தை யுமிழ்நீரோட்டம்
 வீணாகப் பறந்தோடுந் தாளகத்தால்
 மேனிபெல்லாந் தங்கநிற மென்னலாமே. 29

மேலும் விட்டு விட்டு வரும் காய்ச்சல், ஈளை, மாந்தம், காமாலை, பெருவயிறு, கண், மயக்கம், வலி குண்மம், வாந்தியை உண்டு பண்ணும் சத்திகுண்மம், உடலை உருக்கும் உள்ரோகங்கள், உள்மாந்தம், வெளிமாந்தம், உமிழ் நீரோட்டம் இவை எல்லாம் தாளாக பற்பத்தால் பறந்தோடும். அதுமட்டும் இன்றி உடல் தங்க நிறமாகும்.

வங்க பற்பம்

எண்ணலாம் வங்கபற்பஞ் சொல்லக்கேளு
 யாவருக்குஞ் சொல்லாதே வீண்பேருண்டு
 வண்ணமுள்ள வங்கத்தைத் தகடாய்த்தட்டி
 வைத்திடுவாய்க் குளிக்கல்லில் வயணமாக
 அன்னமுள்ள ஆலம்பால் தன்னிலூறி
 ஆறியபின் கட்டியரை மெழுகுமாகும்
 வின்னமில்லா வில்லைத்தட்டிக் காயவைத்து
 மேலோடு மூடிநன்றாய்க் காயவையே. 30

வங்கபற்பத்தை சொல்லுகிறேன் கேள்! இந்த முறையை யாருக்கும் சொல்லாதே, வங்கத்தை தகடாக தட்டிக் கொண்டு குழிக்கல்லில் போட்டு ஆலம்பால் விட்டு மெழுகுபோல் அரைத்து வில்லை தட்டி காய வைத்து வேட்டில் வைத்து மேலோடு மூடி சீலை செய்து உலர வைத்து.

காய்ந்த பின்பு வராகபுடம் போட்டிரானால்
 கருவங்கம் நீறியல்லோ வெள்ளையாகுஞ்
 சாய்ந்துநீ திரியாதே குருச்சொல்லாதே
 தனிப்பகவின் வெண்ணெய்யிலே தானே கொள்ளு
 பாய்ந்துதடா தாதுவெல்லாம் பற்றியேறி
 பாசிபற்றுஞ் குலைமுதற் பறங்கிப்பண்ணுந்
 தோய்ந்துதடா வியாதிபோந் திரேகம் பொன்னாம்
 சீவிமுதல் பிரமியங்கள் ரெத்தம் போமே. 31

உலரவைத்து வராகபுடம் போட்டால் நீறி பற்பமாகும், இங்கு சூக்ஷத்தை வெளியே சொல்லாதே பற்பத்தை வெண்ணையில் உட்கொண்டால் தாதுக்கள் இறுதி சூலை, பறங்கிப்பு, சீவிமுதல், கொக்க பிரமியங்கள்.

ரத்தம்போம் ரணங்கள்போம் நடுக்கம்போகும்
 ரணமில்லாப் பிரமியங்கள் நாசமாகும்
 வத்திநின்ற தாதுவெல்லா முறப்பதாகும்
 மானியிலே புண்பறைகள் வாங்கிப் போகும்
 அத்தியிலே யெலும்புருக்கி அண்டச்சூலை
 அடிவயற்றுச் சுருக்குவலி ஆணிப்புத்து
 நெத்தியிலே கல்லதுவைத் தாக்கினாப்போல்
 நிமிஷத்திற் நீருமடா நிசஞ்சொன்னேன்.

32

ரணங்கள், கைகால் நடுக்கம், ரணமில்லாத பிரமியம் போன்றவை நாசமாகும், மேலும், தாதுக்கள் எல்லாம் உறுதியாகும். வயிற்றில் தோன்றும் அனைத்து வித புண்களும் அகலும், எலும்புருக்கி, கண்டசூலை, அடிவயிற்றில் உண்டாகும் சுறுக்குவலி, ஆணி புற்று இவை எல்லாம் கண்டிப்பாக விலகும் இந்தவங்கபஸ்பம் வியாதிகளுக்கு நெத்தியடி போலாகும்.

நிசமான முன்குருவை மறந்து போனால்
 நீறாது பாடுபட்டும் நிசமாகாது
 அசைவறவே ஆதியென்ற ஈசன்வித்தை
 யாரறிந்து செய்வார்கள் ஆனாற்கேளு
 குசமசக்காய்ச் சொல்லவில்லை கூர்ந்துபாரு
 குளிர்ந்தரசம் பதின்கழுஞ்சி கல்வத்திட்டு
 திசைநாதம் பெற்றிடுங்கற் பூரவள்ளி
 சேர்த்தரைக்க இலைசமனாய்ச் சேர்ந்துபோமே.

33

குரு சுண்ணமான முன்சொன்ன பிரம்மக்கல் கன்னத்தைச் சேர்க்காமல் சாக்குகளைப் பற்பமாக்க முயற்சி செய்தால் நம்முடைய உழைப்பு வீணாகும். சாக்குகள் பற்பமாகாது. (இந்த முறையை யாரும் அறிந்து விடைய மாட்டார்கள். இதை மறைக்காமல் இங்கு கூறிவிட்டேன்) மற்றொரு பற்பம் சொல்லு கிறேன் கேள்! பக்குப் பலம் ரகத்தை எடுத்து அதற்கு அமன் கற்பூரவள்ளி யிசையை சேர்த்து அலாக்கம் இண்டும் ஒன்றாக சேரும்.

இரச பற்பம்

சேர்த்ரைநீ சாமமிரண் டரைத்துக்கொண்டு
 தெள்ளுப்போல் வில்லைதட்டி ரவியிற்போடு
 வார்த்துடா புதுவோட்டில் வைத்துநல்ல
 வளையம்போல் ஓலைவைத்து வன்மையாக
 நார்த்துடைக்கும் நாயுருவி விதையைக்கொட்டி
 நலமாம மூடிநன்றா யெருமேல்வைத்து
 சேர்த்துயெரு வடிக்கிக் குக்குடம் போலாகத்
 தீயிட்டுப் புடம்போடச் செம்மையாமே.

34

ஒன்றாகச் சேர்ந்த இவற்றை இரண்டு சாமம் அரைத்து
 வில்லைதட்டிக் காயவைத்து ஒரு புது வோட்டில் வைத்து அதன்மேல்
 நல்ல ஓலையை வளையம் போல் தீடமாக வைத்து ஓலையின் மேல்
 நாயுருவியின் விதையைக் கொட்டி நன்றாக மூடி எரு அடுக்கி அதன்
 மேல் வைத்து கோழிப்பூட் போட்டால் பற்பமாகும்.

செம்மையுள்ள பற்பமடா ஆத்தாள் சொன்னாள்
 செகத்தோர்க்கு வந்தபிணி தீர்க்கலாங்கேள்
 திம்மையெல்லாந் தீருமடா சூதத்தாலே
 செய்பாகந் தப்பாமற் செய்துபாரு
 நன்மையடா மெத்தவுண்டு வியாதிதீர்
 நலமான சூதபற்ப மிருந்துதானால்
 வன்மையுள்ள வைத்தியர் களீசனாவார்
 வாய்ச்சூலை கட்டோடே போகுந்தானே.

35

செம்மையான இந்த பற்பம் செய்யும் முறையை பார்வதிதேவி
 எனக்குச் சொன்னாள். இதனால் உலகத்தில் உள்ள மக்களுக்குத் தோன்றும்
 சகலவிதமான நோய்களும் தீரும், இந்த சூதபற்பத்தை யார் பெய்கிறார்களோ
 அவர்கள் வைத்தியர்களுக்கெல்லாம் ஈசனாவார். இதனால் சூலை என்ற
 வியாதி பறங்கோடி விடும்.

கட்டான பற்பமிது நல்லபற்பங்
 காசினியோர் தங்களுக்குக் கருத்தோணாது
 வெட்டலாம் வியாதியெல்லாம் ரசவாளாலே
 வேதையுண்டு அறிந்தோர்க்கு மிகவும் லாபம்
 பட்டமரம் பால் சொரியு மதினால்மக்களா
 பகருவேன் வைத்தியங்கள் பார்த்துவாநீ
 குட்டம்போங் குன்மம் போங் குறைநோய்போகுங்
 குடல்வாதஞ் சூலைவலி எல்லாம்போமே.

36

இந்த அருமையான பற்பத்தைச் செய்யும் முறையை உலக மக்கள் அறிந்திருக்க மாட்டார்கள். இதனால் சகல விதமான வியாதிகளைப் போக்கலாம். இரசவாதமும் செய்யலாம், மேலும் இந்த பற்பத்தால் பட்டமரமும் துளிர்க்கும், குட்டம், குன்மம், குறைநோய், குடல், வாகம், குலைவலி போன்றவைகள் விலகும். (அனைத்து விதமான வியாதிகளையும் இந்த இரசபற்பம் என்ற வானால் வெட்டலாம் என்கிறார்).

போமென்ற புண்புறைகள் பொல்லாமேகம்

புத்துகளாய் வெடித்ததெல்லாம் போகும்பாழாய்

ஆமென்ற அண்டத்தில் அரையிற்புத்து

அடங்காத மேகவெட்டை யாணிக்குத்தும்

வாமென்ற வாயுதடு நாவுதொண்டை

மண்டையெல்லாம் புண்ணாகி வலிக்கு மேகம்

கானென்ற கைகாலிற் குடைச்சல்வீக்கங்

கருவயிற்றின் கட்டிமுதற் கரைந்துபோமே.

37

புத்துகளாய் வெடித்த புண்புறைகள், மற்றும் மேகங்கள், அண்டத்திற் தோன்றும் புற்று, மேகவெட்டை, ஆணிக்குத்து, வாய் உதடு, நாவு, மண்டை போன்ற இடத்திலெல்லாம் புண்ணாகி வலிக்கும் மேகம் கைகால் குடைச்சல் மற்றும் வீக்கம் மற்றும் கருப்பையிற் தோன்றும் கட்டி போன்றவைகளெல்லாம் விலகும்.

கரைந்துபோம் லிங்கத்திற் புண்புத்தானாற்

கைகாலிற் குலைமுதற் கண்வீக்கங்கள்

விறையோடே வலிகண்டு அண்டஞ்சேர்ந்து

வீங்கியல்லோ நீரடைத்து மலமுங்கட்டிப்

புறையோடிச் சீவிமுந்து புண்ணுமானால்

பொல்லாத மேகமெல்லாம் போகுஞ் சொன்னேன்

இறையளவுந் தப்பில்லை யிந்நூலில்

இன்னமொன்று சொல்லுகிறே னினிதாய்ப்பாரே. 38

மேலும் லிங்கப்பற்றி, கைகாலிற் ஏற்படும் குலை, கண் வீக்கம், விறையும் அண்டமும் சேர்த்து வீங்கி வலி ஏற்பட்டு மலமும் நீரும் அடைப்பட்டு புறையோடி, சீழ் விழுந்து புண்ணாகும் கொடிய மேகமும் விலகும். இந்த நூலில் அணு அளவும் பிறையுமில்லை. இதற்குக்கு மற்றொன்று சொல்லுகிறேன் கேள்!

பாரப்பா பண்டிதங்கள் லெகுவதாகப்

பார்தனிலே செய்திடலாம் இருநூற்றைந்தில்

சீரப்பா செந்தூரஞ் சுண்ணம்பற்பம்

செய்வதற்கு இக்கருவைச் சேர்த்துக் கொள்ளு

ஆரப்பா அறிவார்கள் குருவின் போக்கு

அறிந்தவர்கள் மனதுக்குள் ளடக்கஞ்செய்வார்

நேரப்பா போக்கறியாவைத்திய ரெல்லாம்

நிலையறியார் குருவந்த வகைகாணாரே.

39

இவை எல்லாம் மிகவும் கலபமான முறைகள் (இங்குக் கூறிய பற்பமுறைகள் எல்லாம் என்று பொருள்). மேலும் என்னுடைய இருநூற்றைந்து என்ற நூலில் கூறியுள்ள செந்தூரம் பற்பம் இவைகளுக்கொல்லாம் இந்த நூலில் கூறியுள்ள குருவைச் சேர்த்துக் கொள். இந்த குருவின் மார்க்கத்தையார் அறிவார்கள்? அறிந்தவர்கள் தன் மனதுக்குள்ளேயே வைத்துப் போற்றுவார்கள். போக்கறியா வைத்தியர்க் குரு செய்யும் முறையை அறியமாட்டார்கள். (குரு-குரு மருந்து).

வந்தவகை யெந்தனுக்கு மார்க்கமேதோ

மனோன்மணியாள் கடாச்சத்தால் வந்துதையா

எந்தனுட செயலாலே யொன்றுமில்லை

ஈசனாற் கிடைத்ததிந்க் கற்பந்தானும்

விந்து விட்டா லொன்றுமில்லை அய்யாஅய்யா

மேதினியிற் றனியாக விருந்துபாரு

சிந்தைமகிழ் வாகவே யுனக்குச் சொன்னேன்

சிரஞ்சீவி யாய்த்தவங்கள் செய்குவாயே.

40

இவற்றை பற்றி எல்லாம் எங்களுக்கு ஞானம் எவ்வாறு வந்ததிதன்றால் மனோன்மணியின் கடாச்சத்தால் தான். இதில் என்னுடைய செயல் ஒன்றும் இல்லை, விந்தை விடுவதால் ஒன்றும் இல்லை. இவ்வுலகத்தில் தனியாக இருந்து கொண்டு விந்தை அடக்கி சிரஞ்சீவி யாய் தவங்கள் செய்து கொண்டிரு.

தவஞ்செய்து அகஸ்தியனென்று பேரும்பெற்றேன்

சடாதார கங்கையுண்டு மோட்சம் பெற்றேன்

நவக்கோடி சித்தர்களுங் கண்டுகொண்டேன்

நாதாக்களோ றுவாயிருந்து கொண்டேன்

சிவமெனும் "ஓம்" அச்சரத்தின் முறையுங்கண்டேன்

சிவனுமையுந் தாய்தகப்ப னென்றறிந்தேன்

உவமான சித்தர்கள் வந்தெனையடுத்து

உயற்கற்பம் பொதிகையினிற் கொண்டிட்டாரே. 41

நானும் அவ்வாறே தவம் செய்து அகத்தியன் என்று பெயர் பெற்றேன். மேலும், சடாதார கங்கையை உட்கொண்டு மோட்சம் பெற்றேன். இதனால் நவகோடி சித்தர்களைக் கண்டு கொண்டேன். மேலும் நாதாக்களான முன்னோர்களிடம் நல்ல முறையில் பழகி வந்தேன். ஒங்காரத்தின் உண்மையை அறிந்து கொண்டு சிவனும் பார்வதியும் தாய் தந்தையர் என்று அறிந்து கொண்டேன், இதனால் பல சித்தர் என்னிடம் வந்து கொண்டு செய்து உயர்ந்த கற்பத்தை அறிந்து உட்கொண்டார்கள். (சடாதார கங்கை என்பது- சகஸ்ரராரத்தில் உள்ள அயிர்தம்)

பொதிகையிலே யெனைப்பார்க்கச் சிவனும்வந்தார்
பூரணனே தெய்வமென்று போற்றிசெய்து
இதமாகக் கற்பமுறை யாவுங்கேட்டேன்
எந்தனுக்குக் கற்பமுறை யெடுத்துமேதான்
சதமாகஅகார உகாரத்தைச் சொல்லி
தானதற்கு மேலான சிகாரஞ்சொல்லி
பதமான மகாரத்தைச் சொன்னபின்பு
பராபரையா ளெடுத்துரைத்த பாகங்கேளே. 42

பொதிகையில் என்னைப் பார்ப்பதற்காக சிவ பெருமானும் வந்தார். அவரைக் கண்ட பூரணனே! தெய்வமே! என்று போற்றி கற்பமுறையைக் கேட்டேன். அதற்குச் சிவபெருமான் முதலில் “அ” காரத்தையும், பிறகு “உ” காரத்தையும் அதற்கு மேல் “சி” காரத்தையும் “ம” காரத்தையும் சொன்னார். அதன் பிறகு தாயான பராபரையாள் சொன்னதைக் கூறுகிறேன் கேள்!

எடுத்துரைத்த பாகமதையென்ன சொல்வேன்
ஏகாந்த மனோன்மணியா ளெதிரேநின்று
துடுக்கான வித்தையெல்லாஞ் சொன்னாளாத்தாள்
சுருதிமுடி யனுபோகச் சூகூஞ்சொன்னாள்
எடுப்பதற்கு வெண்சாரை முதலாமென்றாள்
இனிய கருநெல்லிசத்தி இரண்டாமென்றாள்
அடுக்குக் கைலாசகிரி மூன்றாமென்றாள்
ஆதிசிறுபசளை கடுக்கா யென்றாளே. 43

அதை என்னவென்று சொல்வேன் மனோன் மணியாள் எதிரே நின்று கொண்டு சகலவிதமான வித்தைகளெல்லாஞ் சொன்னாள் மேலும் வேதத்தின் முடிவான பொருளைக் கூறினாள். கற்பமுறைகளில் வெண்சாரை கற்பம் முதலாதாகவும், கருநெல்லிக் கற்பத்தை இரண்டாவதாகவும் அதற்கடுத்ததுச் சிறு பசளை கற்பமும் கடுக்காய்க் கற்பமும் சொன்னாள். (வெண்சாரை கற்பத்தை அறிந்து கொள்ள புலஸ்தியர் கற்பம்-300 ஐப் பார்க்க).

கடுக்காயைச் சொல்லியல்லோ தொட்டுக்காட்டி
 கைபாகம் இன்னதென்று கருவுஞ்சொல்லி
 முடுக்கான ஐங்காய முறையுஞ்சொல்லி
 மூவருக்கும் பேர்சொல்லி முகூர்த்தந்தொட்டு
 எடுப்பதற்கு முறையோடே யிதுதானென்று
 யெண்ணிமனஞ் சலியாம லேங்கிடாமற்
 றொடுத்தமுறை தவறாமற் றொட்டுகாட்டிச்
 சுயமாக யெந்தனுக்குச் சொன்னாள்பாரே. 44

கடுக்காயின் கற்பத்தை வாயால் மட்டும் கூறாமல் அதன் கைபாகமும்
 சொல்லி தொட்டுக் காண்பித்தாள். மேலும் ஐங்காயம் என்றால் என்ன
 என்பதையும் சொல்லி மூலிகை எடுப்பதற்குச் சிறந்த நேரத்தையும் மனம்
 சலிக்காமலும், முகத்தைச் சளிக்காமலும் முறையாக சொன்னாள். (மூவர்
 என்பதற்கு மும்மூர்த்தி களான பிரம்மா, விஷ்ணு, சிவனா அல்லது மேலே
 கூறியமூலிகையின் பெயர்களா சந்திர, சூரிய, அக்னியா என்று சந்தேகம்
 உள்ளதால் அதைப் பற்றிக் கூற வில்லை).

பாரப்பா அரனுமைக்கு ஒருநாள்தன்னில்
 பண்பாக அகார உகாரத்தைச் சொல்ல
 காரப்பா வல்லாரை கற்பமென்ற
 காரணத்தைச் சொலவேனு மென்றுகேட்க
 கீரப்பா வகையோடே விவரமாகச்
 செப்பினதைக்கேட்டிருந்து தெளிவதாக
 பேரப்பா வல்லாரைக்கற்பங் கொண்டு
 பேசினே னொருவருக்கும் விண்டிடாதே. 45

முன்னொரு சமயம் சிவபெருமான் பார்வதிக்கு “அ” காரத்தைப் பற்றியும்
 “உ” காரத்தைப் பற்றியும் கூறினார், அந்தச் சமயம் தேவி வல்லாரை
 கற்பம் கொள்ளும் முறைப்பற்றிக் கூறுங்கள் என்று கேட்க சிவ பெருமான்
 அதைப் பற்றி விவரமாக கூறுகையில் நானும் பக்கத்தில் இருந்து கொண்டு
 தெளிவாகக் கேட்டு கற்பம் கொண்டேன். அதைப் பற்றி கூறுகிறேன்
 விவளியே யாருக்கும் சொல்லாதே.

பேசினே னிந்தநூல் நூறுக்குள்ளே
 பிரபலமாய்ச் செந்தூரம் பற்பமெல்லாம்
 வீசினேன் கற்பத்தின் நேர்மையெல்லாம்
 விதியாளி யானாக்கால் வினையந்தோணும்

தூசிபோற் பறக்குமடா வியாதியெல்லாம்

சோலியில்லை செய்தவர்க்குச் சூக்ஷமையா

வேசியர்க ளாசைவிட்டுக் கற்பங்கொள்ளு

வேதாந்த மனோன்மணியைப் பூசிப்பாயே.

46

கற்பம் கொள்ளும் முறையை இந்த நூலில் கூறியுள்ளேன் மேலும்
செந்திரம், பற்பம், கற்பத்திற்குப் பத்தியம் போன்றவைகளையும்
கூறியுள்ளேன். வீதி இருந்தால் இவை எல்லாம் கைகூடும். இதில்
கூறியுள்ளமருந்துகளைச் செய்து உட்கொண்டால் வியாதிகள் பறந்தோடும்.
பெண்களின் மீதுள்ள ஆசையை விட்டுக் கற்பம் (மருந்து) உட்கொண்டு
மனோன்மணித் தாயாரைப் பூசிக்க வேண்டும்.

பூசித்து வந்தாக்கா லெல்லாஞ்சித்தி

பொய்சொல்லாதே தாயைப் பூசிப்பாய்நீ

காசிக்கு வழியெங்கே தடந்தானெங்கே

கண்புருவ மத்தில்யிளோ காசிவாசி

தேசிக்கு விலாசமப்பா அகண்டவீதி

தொருநாலு வீதிக்குள் தேசிமாட்டி

வாசிவசி வசியென்று குதிரையேறி

லல்லவனே யானாக்கால் மதிப்பாலுண்ணே.

47

தாயைப் பூசித்தால் எல்லால் சித்தியாகும். பூசிக்கும் சமயம் பொய்
சொல்லுதல் கூடாது. காசி எங்கே இருக்கிறது வழி எப்படி என்று
கேட்பாயாகில் காசி என்பது வேறொன்றும் இல்லை புருவ மத்தியே
காசியாகும். அதற்குப் போகும் வழி சுக்ஷிம்னா நாடியாகும். தேசியான
காற்றை மூலாதாரத்தில் இருத்தி அங்குள்ள வாசியை தலை உச்சிக்கு ஏற்றி
அமிர்தம் கொள்ள வேண்டும். (வாசி-நாதமும் விந்தும் சேர்ந்த பொருளே வாசி).

மதியமுத முண்டாக்கால் காயசித்தி

வல்லாரை கொண்டாக்கா லெல்லாஞ்சித்தி

உதவுகின்ற விதுரெண்டுமுண்டாயானால்

உள்ளபடி கற்பமுறை யுனக்கேகிட்டும்

ததிகாலம் வந்தாக்காற் பார்த்துவாங்கிச்

சங்கையிலாதே பூசித்தாற் சித்தனாவாய்

உதயாதி யானாக்கால் மெத்தநன்று

உத்தமனே மாலையென்றால் பட்சம்ரெண்டே.

48

இவ்வாறு மதியமுதல் உட்கொண்டால் காயசித்தி கைகூடும்.
வல்லாரைக் கற்பம் கொண்டால் எல்லாம் சித்தியாகும், இவை இரண்டையும்

உட்கொண்டால் கற்ப சாதனை உனக்குக் கிட்டும். காயத்தைச் சரியான காலம் அறிந்து சாப்பிட்டால் சித்தனாவாய். உதய காலம் இதற்குச் சிறந்து மாலை வேளை இரண்டாம் பட்சமாகும்.

பட்சமென்றால் நல்லதடா பார்த்துவாங்கு
பசளையென்று பேராச்சு பாவிமக்காள்
அச்சமொன்றும் நினையாதே கோரைபோக்கி
அருந்திடுவாய் வாளாலே அறுத்துநல்ல
எச்சான கல்லுரலிற் பசளைபோட்டு
இரும்புலக்கை யதனாலே இடித்துக்கொண்டு
மெச்சமிந்தப் பானையிலே தோண்டும்போது
மேலான வமுரிபடி நாலுவாரே.

49

பசளை என்ற பெயர் கொண்ட மூலிகையைஎடுத்து வந்து அதனுடைய கிழங்கு மற்றும் வேரை அகற்றி கல்லுரலில் போட்டு இரும்புலக்கை கொண்டு இடித்து பானையில் போட்டு அதனுடன் நான்குபடி அமுரி விட வேண்டும். (அமுரி- சிறநீர்)

நாலுபடி அமுரிவிட்டு அடுப்பிலேற்றி
நலமான பசளைக்குப் பாதிசூடம்
மேலுமதைப் பொடித்துவதில் கலக்கிநல்ல
விநாயகர்க்குப் பூசைபண்ணி அனலைமூட்டி
பாலடுப்புப் போலாக அனல்மீறாமல்
பத்திரமாய்ப் பிடியாமற் றுடுப்பாற்கிண்டு
வாலுக்கையா மடுப்போடே இருக்கும்போது
மளமளென்று கொதியெழுப்பி வருமேநெய்யே. 50

நாலுபடி அமுரிவிட்டபின் அடுப்பில் வைத்துப் பசளையின் எடைக்குப்பாதி எடைசூடன் சேர்த்து விநாயகருக்குப் பூசை செய்து நெருப்பு மூட்டி சிறு தீயாக எரிக்க வேண்டும். எரிக்கும்பொழுது அனல்மீறா மலும் சட்டியிறுள்ளே இருக்கும் சரக்கு அடிபிடித்துக் கொள்ளாமலும் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். இவ்வாறு சிறுதீயாக எரித்து துடுப்பால் கிண்டும் பொழுது மருந்து கொதித்து நெய்யைக் கக்கும். (எண்ணெய் கக்கும்).

வருகிறதைப் பதம்பாரு கடுகிதன்மேலே
வருகுமடா நெய்மிதக்கும் வடித்துவாங்கு
முருகாமற் புஷ்டியெல்லாம் வேறேவாங்கு
முழிக்காதே யிரண்டுமொன்றாய்ச் செய்திடாதே

நிருவான பூசையது நினைவாய்ச்செய்து
நீங்காத சிவயோக நிஷ்டைகூடும்
பெருவாழ்வு பெருகுவா யிதையிரண்டும்
பிசகாமற் பீங்காணிற் பதனம்பண்ணே.

51

நெய் வரும் பதத்தைப் பார்த்து நெய்யை வடித்துக் கொண்டு
அடியில் இருக்கும் வண்டலான புஷ்டியை தனியாக எடுத்து இரண்டையும்
ஒன்று சேர்க்காமல் பூசை செய்ய வேண்டும். இந்த மருந்தினால் சிவயோக
நிஷ்டையும் யோகப் பெரு வாழ்வும் கிட்டும், அதனால் இதைப் பத்திரமாக
வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

பதனம் வெகுபதனமடா சூதானந்தான்
பத்திரமாய் வைத்தபின்பு பாகங்கேளு
விதமென்ன வீரமொடு சாரஞ்சேர்த்தால்
மேலான கற்பமடா விண்கொள்ளாது
அதுவென்ன யிதுவென்ன வென்று யெண்ணி
அலையாதே மலையாதே ஐயாஐயா
விதியென்ன இதுதாண்டா அறிவாய் நீயும்
வெளிவிடாதே யிருந்தால் வேதையாமே.

52

சாதாரணமாக நினைத்துக் கொள்ளாமல் மிகவும் ஜாக்கிரதையாக
வைத்துக் கொண்டு இந்த மருந்துடன் வீரமும் காரமும் சேர்த்து
உபயோகித்தால் மேலான கற்பமாகும். இதுதான் கற்பம் கூட்டும்
முறையாகும். இதை முறையாக அறிந்து வெளியில் யாருக்கும் சொல்லாமல்
இருந்தால் இரகசுவாதமும் கைக்குள்ளாகும்.

ஆமென்ற ரேசகபூரகந் தான்பண்ணு
அசையாமற் கும்பகத்தில் நின்றுகொண்டு
தாமென்ற தைலத்தைக் கரண்டிவீதம்
சாதகமாய்ப் புஷ்டி நெல்லிக்காயின்வீதம்
ஓமென்ற இருவேளை கொள்வதற்கு
உண்மையுடன் சொல்லுகிறேன் நன்றாய்க்கேளு
காமென்ற காலையிலே தைலமுண்ணு
கடந்தபின்பு மாரையிலே புஷ்டிகொள்ளே.

53

ரேசகமும் பூரகமும் செய்து கும்பகத்தில் அசையாமற் நின்று கொண்டு
தைலத்தை ஒரு காண்டி வீதம் காலையிலும் புஷ்டியான வண்டலை
நெல்லிக்காய் வீதம் மாலையிலும் உட்கொள்ள வேண்டும்.

புஷ்டிதனைக் கொண்டதினாற் பலமுண்டாச்சு
 புகழான தைலத்தால் அழகுண்டாச்சு
 எட்டிவந்த நரைதிரையு மோடிப்போச்சு
 எமனென்ற வார்த்தையது மிறந்துபோச்சு
 வட்டுப்போல் திரேகமெல்லாஞ் சட்டைவாங்கும்
 மனோன்மணிசொல் லிதுதானே யார்க்குந்தோணா
 மட்டில்லாச் சட்டையது உரிந்துதானால்
 வைரமடா உன்றிரேகம் வலுத்துப்போச்சே. 54

இவ்வாறு புஷ்டியை உட்கொண்டால் பலமுண்டாகும் தயிலத்தை உட்கொள்வதால் அழகு உண்டாகும் நரை திரைகள் அகலும். எமன் என்ற வார்த்தைக்கே இடம் இல்லாமற் போகும். திரேகம் முழுவதும் சட்டை வாங்கும். இது எவருக்கும் தோணாது. இவ்வாறு சட்டை உரித்தால் தேகம் வைரம்போல் உறுதியாகும். (சட்டை வாங்குதல்- தோல் உரிதல்)

போச்சுதே பிரமனிட்ட லபியும்போச்சு
 பொன்போலத் திரேகமெல்லா மின்னலாச்சு
 வாச்சுதே திரேகசித்த வாய்த்துப்போச்சு
 மரணமொரு நாளுமில்லா மார்க்கமாச்சு
 ஆச்சுதே அந்திசந்தி யுண்டதாலே
 அச்சாணி கம்பமெலா மிறுகிப்போச்சு
 பேச்சொன்று மில்லையடா இனிமேலென்ன
 பேரின்பக் கூத்தாச்சு பேணிப்பாரே. 55

மேலும் பிரம்மன் எழுதிய தலைவிதி அழிந்து போகும். தேகம் பென்போல்பிரகாசிக்கும். தேகசித்தி வாய்கும். மரணம் ஒரு நாளும் அணுகாது. முதுகுத் தண்டுவடம். இறுகி வலுக்கும். இதனால் ஆனந்தப் பரவசம் உண்டாகி, பேரின்ப வீடு சித்திக்கும். இவை யாவும் அந்திசந்தி தவறாமல் உட்கொண்ட கற்பத்தா லேயே என்றறிக.

சவ்வீர மெழுகு

பாரேநீ தைலத்தில் வாதஞ்சொல்வேன்
 பார்வதித்தாய் எந்தனுக்குப் பகர்ந்தவித்தை
 தாரேநீ சவ்வீரக் கட்டிவாங்கித்
 தைலத்திற் தோய்த்தல்லோ ரவியிற்காய்ந்தால்
 பேரேநீ புஷ்டிதனைக் கவசஞ்செய்து
 பின்னுமந்த மண்சீலை வலுவாய்ச்சுத்தி
 மீறாமல் ரவிதனிலே காய்ந்துதானால்
 விளக்கிலே வாட்டிடவே மெழுகுமாமே. 56

இந்தத் தைலத்தில் வாதவித்தை செய்யக் கேள்! இதைப் பார்வதிதேவி எனக்குச் சொன்னாள், சுவ்வீரத்தை ஒரு கட்டி எடுத்துத் தைலத்தில் தோய்த்து சூரிய ஒளியில் காய வைத்து அதன்மேல் புஷ்டியான வண்டலை கவசஞ் செய்து அதன்மேல் புஷ்டியான வண்டலை கவசஞ் செய்து அதன்மேல் சீலைமண் வலு வாகச் செய்து காயவைத்து விளக்கினுட தீபத்தில் வாட்டினால் மெழுகாகும்.

ஆமென்ற மெழுகெடுத்துச் சிமிழில்வைத்து
அரனடியைத் தான்தொழுது அன்புசுர்ந்து
தாமென்ற தங்கத்தைத் தகடாய்த்தட்டித்
தனிரேக்குப் பொடிபோல நறுக்கிவாங்கி
ஏமென்ற இம்மெழுகிற் பத்துக்கொன்று
இப்பொடியைச் சேர்த்துநன்றாய் ரவியிற்போடு
நாமென்ற தங்கத்தைச் சுவ்வீரந்திண்ணும்
நல்லமெழு காயிருக்கும் நன்மைபாரே.

57

மெழுகை எடுத்துக் சிமிழில் பத்திரமாக வைத்துக் கொண்டு சீவபெருமானைப் போற்றி பிறகு தங்கத்தை எடுத்துத் தகடாகத் தட்டி பின்னர் அதைப் பொடியாக நறுக்கிக் கொண்டு மெழுகின் எடைக்கு பத்தில் ஒரு பங்கு - தங்கத்தின் பொடியைச் சேர்த்து சூரிய ஒளியில் போட்டால் மெழுகானது தங்கத்தைத் தின்று மெழுகாக மாற்றி விடும்.

நன்மையுள்ள மெழுகெடுத்து நவலோகத்தில்
நாட்டினால் நாலாறு மாற்றுக்கானுஞ்
செம்மையுடன் கைபாகந் தவறிடாமற்
செய்பாகந் தப்பாமற் செய்துபாரு
வன்மையுள்ள சற்குருவை வணங்கிப்போற்று
மறவாதே தாய்பதத்தை மனதில் வைப்பாய்
உண்மையுள்ள தேயடா வுரைத்திடாதே
ஒருத்தருக்குஞ் சொல்லாதே வுண்டுதேரே.

58

இம்மெழுகை எடுத்து நவலோகத்தில் நூற்றுக் கொன்றிட்டால் இருபத்திநான்கு மாற்று கொண்ட தங்கம் கிட்டும். இம்முறையை கைபாகமும் செய்பாகமும் தவறாமற் செய்ய வேண்டும். சற்குருவை தினமும் போற்றி வணங்கித் தாய்பதத்தை மனதில் வைத்துப் பூசிக்கவேண்டும். இந்த முறையை எவருக்கும் சொல்லாமல் காய சித்தியின் பொருட்டு இம்மெழுகை உட்கொள்ளவேண்டும்.

உண்டுதே ரொருவருக்கும் பொருள் சொல்லாதே
 உலகத்து மாண்பர்கண்டா லுனக்குமோசம்
 தொண்டனிட்டுக் கோட்டாலுஞ் சொல்லிடாதே
 தெருத்திண்ணை தனிலிருந்து திணறிடாதே
 கண்டுமனந்தெளிந்த பெரியோர்கள் வந்தால்
 கைகுவித்து கற்பமுறை யவரைக்கேளு
 மண்டலத்தில் கற்பமுறை சொன்னதெல்லாம்
 வாங்கிக்கேள் இக்கற்ப மியம்பிடாதே.

59

இதனுடைய குகைத்தை யாருக்கும் சொல்லக் கூடாது.
 உலகத்தோர்கள் இதை அறிந்தால் உனக்குக் கேடு வந்து சேரும். அவர்கள்
 காலில் வீழ்ந்து வணங்கினாலும் சொல்லக் கூடாது. மனதை அடக்கித்
 தெளிவு கொண்ட பெரியோர்கள் வந்தால் அவரை வணங்கி உபசரித்து
 கற்பமுறைகளை கேள்! அவர்கள் கூறும் கற்ப முறைகளை அறிந்து கொள்.
 ஆனால் ஒரு பொழுதும் இந்தக் கற்பமுறையைச் சொல்லாதே.

இயம்பிநீ நூலிருக்கு தென்றிடாதே
 இருக்குதென்று சொல்லாதே இடிதான்வீழும்
 அயம்பிநீ அல்லவென்று சொல்வாயானால்
 ஆளாக மாட்டாய்நீ நசித்துப் போவாய்
 பயமாக நடந்து கொண்டு குருவை போற்றி
 பகருவது இந்தநூல் பத்தர்க்காகும்
 நயம்பெறவே உன்னிடத்தில் சிஷ்யர்வந்தால்
 நல்லபிள்ள யானாக்கால் நடத்தைப்பாரே.

60

அதுமட்டும் இன்றி கற்பநூலான இந்நூலை நீ வைத்திருப்பதாகச்
 சொல்லக் கூடாது. அப்படி சொன்னால் தலையில் இடி வீழும். மேலும்
 இல்லை என்று சொன்னால் வாழ்க்கையில் முன்னேறாமல் நசிந்து போவாய்.
 ஆகையால் வாய் மூடிக் கொண்டு பயபக்தியாக குருவைப் போற்றிக்
 கொண்டிரு. இந்நூல் பக்தர் களுக்காக எழுதப்பட்டது. வீத்தை கற்றுக்
 கொள்ள சீடர்கள் வந்தால் முதலில் அவனுடைய நடத்தையைப் பார்!

பார்த்துநீ ஈந்தாக்காற் குற்றமில்லை
 பாவிகள்தான் மெத்தவுண்டு பகர்ந்திடாதே
 சேர்ந்தாலுங் குற்றமுண்டு தோசியோரைத்
 திருடரென்று அப்பாலே தூரத்தள்ளு
 கூத்தாடித் திரியாதே கொலைசெய்யாதே
 கொண்ட பெண்ணை விட்டலைந்தாற் கூடாதொன்றும்
 சேர்ந்தாலே அலைந்துகெட்டுச் சுணங்கனாவாய்
 சுகியான அறுசுவையுங் கிடைத்திடாதே.

61

நடத்தையை பார்த்து நல்லவனாகயிருந்தால் நூலைக் கொடு,
பாவியாக இருந்தால் கொடுக்காதே. இவ்வுலகத்தில் சூது செய்யும் மக்கள்
அதிகம் உண்டு. அவர்களிடம் நட்பு கொள்ளாமல் திருடரைப் போல் எண்ணி
விலக்க வேண்டும். மணம் செய்து கொண்ட பெண்ணை கைவிடாமல்
காப்பாற்ற வேண்டும். இவ்வாறு நல்ல பழக்கங்களை கடைபிடிக்க
வேண்டும். அவ்வாறு இல்லாமல் தீயோருடன் சேர்ந்தால், சுகமான
வாழ்க்கையும் அறுசுவையான அன்னமும் உனக்கு கிடைக்காது.

கிடையாமல் வெறியெனும்பி அன்னத்தாலே
கெட்டவர்கள் மெத்தவுண்டு உலகத்துள்ளே
மடையரப்பா அவரிடத்திற் சேர்ந்திடாதே
வழியோடே யிருக்கவென்றால் வயணங்கேளு
தடையென்ன இல்லத்தி லிருந்து கொண்டு
சார்ந்திடு நற்சாத்திரங்கள் தரிக்கப்பண்ணி
இடையிலே பரதேசிக் கன்னமிட்டு
எந்தாயைப் பூசைபண்ணி இருதாள்போற்றே. 62

இவ்வாறு தீயோரின் பழக்கதால் அன்னம் (உணவு) கிடைக்காமல்
வெறி கொண்டு கெட்டவர்கள் இவ்வுலகத்தில் அதிகம் உண்டு. ஆகையால்
மடையரான பாவிகளிடத்தில் சேராமல் நல்லமுறையில் வாழ்க்கை நடத்த
வேண்டும். அது எவ்வாறெனில் முறையாக இல்லறத்தில் இருந்து கொண்டு
நல்ல சாஸ்திரங்களை கற்றுக் கொண்டும் பரதேசியான ஞானிகளுக்கு
அன்னமிட்டுக் கொண்டு தாயான மனோன்மணியை பூஜிக்க வேண்டும்.

இருதானைப் போற்றியல்லோ இருந்து கொண்டு
எந்நாளும் பூரணத்தில் மனதை வைத்து
அறிவோடே நீயிருந்து அமுதுண்டு
ஆங்கார மாய்கையெல்லா மறுத்துத்தள்ளி
நிருவி கற்ப சமாதியிலே நின்றுதேறி
நீங்காத சிவயோக நிஷ்டைகூடி
அறிவறிந்து ஆறுவரைக் கப்பாற்சென்று
ஆனந்தப் பெருங்கடலி லலையில்முழுகே. 63

தாயாரை பூஜித்துக் கொண்டு எப்பொழுதும் மனதைப் பூரணத்தில்
நிறுத்தி அறிவோடு கலந்து நின்று அமுதத்தை உட்கொண்டு ஆங்காரத்தை அகற்றி
நிசுவி கற்ப சமாதியில் நின்று கொண்டு சிவயோக நிஷ்டை புரிய வேண்டும்.
இவ்வாறு நிஷ்டையில் இருந்து கொண்டு ஆறு ஆதார ஸ்தனங்களைக்
கூந்து அதற்கு அப்பால் உள்ள ஆனந்தப் பெருங்கடலில் முழுக வேண்டும்
(அமுதம்- சகஸ்ரராதத்தில் உள்ள அமுதம், ஆறு வரை - ஆறாதாரம்).

அலையிலே மூழ்கியல்லோ அறியவேணும்
 அப்பாலே ஆதிகற்பங் கொள்ளவேணும்
 குலையிலே யிருந்தகனி தின்றுதேறி
 கொல்லவந்த எமனையும் நீ யுதைத்துத்தள்ளி
 இலையிலே காய்ந்தகனி எடுத்துஉண்டு
 இயல்பான கணபதியுங் கருவும்போற்று
 மலையிலே நீயிருந்து தவசுபண்ணு
 வருகுமடா மெய்ஞ்ஞான வழிதப்பாதே.

64

ஆனந்தக் கடலின் அணையின் மூழ்கிப் பூணத்தை அறிந்து கொண்டு அதன்
 பிறகு மற்ற ஆதி கற்பம் உட்கொள்ள வேண்டும். (முதல் கற்பம்) அதன் பிறகு
 கற்பங்களை உட்கொண்டு எமனை விரட்ட வேண்டும். மேலும் கற்பங்களை
 உட்கொண்டு கணபதியைப் போற்றி தவம் செய்தால் மெய்ஞானம் கீட்டும்
 (குலை யிலேயிருந்த கனி, இலையிலே காய்ந்த கனி இவை இரண்டும்
 பரிபாஷை சொற்களாகையால் இன்ன தென்று விளங்கவில்லை.)

தப்பாமலிப்படியே இருந்தோர்க் கெல்லாஞ்
 சகலவித்தை கற்பமெல்லாந் தருவாளாத்தான்
 எப்போதுங் குடியிருப்பா ளிடைவிடாமல்
 ஏழையென்று எடுத்தனைப்பாள் இரங்கியல்லோ
 செப்பமுள்ள கண்மூடித் தவசில்நின்றால்
 சிறப்பாக உன்னைவிட்டு விலகிடாள்பார்
 ஒப்பேற்றிக் கொண்டிருக்க யிருதான்மார்க்கம்
 உள்ளபடி சொல்லிவிட்டேன் உலகத்தோர்க்கே. 65

நான் சொன்னபடி தப்பாமல் செய்தால் சகலவித்தைகளையும்,
 கற்பங்களையும் தாய் அளிப்பாள். அதுமட்டும் இன்றி எப்பொழுதும்
 உன்னிடத்தில் குடியிருந்து கொண்டு உன்னைக் காப்பாற்றுவள், செபம்
 செய்து கண் மூடித்தவம் பண்ணினால் உன்னைவிட்டு என்றென்றும் விலக
 மாட்டாள். இதுதான் கடைத்தேறுவதற்கு மெய்யான மார்க்கமாகும். இதை
 மறைக்காமல் இந்த உலகத்தோர்க்கு இங்கே சொல்லி விட்டேன்.

உலகத்தில் ஞானிகட்கு உறுதிசொன்னேன்
 ஒப்பில்லை யிந்நூல்தான் நூற்றுக்குள்ளே
 பலநூலுஞ் சுருக்கியல்லோ விதனைச் சொன்னேன்
 பண்டிதத்துக் காதியா யிருநூற்றைந்து
 கலக்கமாகச் சொல்லிவிட்டே னிதுபோலாகும்
 கலைவானி யிதையறிந்து சாபந்தீர்த்தாள்
 மலைக்குகையி லிருந்தசித்த ரிந்தநூலை
 வாங்கியே மறைத்து வைத்தார் குகையிற் றானே. 66

உலகத்தில் உள்ள ஞானிகள் அனைவருக்கும் ஒரு உறுதிமொழி கூறுகிறேன். அது என்னவென்றால் இந்த நாலுக்குச் சமமானது வேறு ஒன்றும் கிடையாது. ஏனெனில் பல நூல்களில் உள்ள விஷயங்களை சுருக்கி இந்த நூலில் சொல்லி விட்டேன். இந்தநூல் உடைக்கா விட்டால் என்னுடைய இரு நூற்றைந்து என்ற நூலைப் படிக்கலாம். அது இதற்குச் சமமாகும். இதை அறிந்து சித்தர்கள் இந்நூலை மலைக்குள் மறைத்து விட்டார்கள்.

வைத்திருந்த சித்தர்களை அழைத்துக் கண்டு
வாங்கினே னிந்தநூல் நல்லோர்க்கென்று
கைத்திட்ட மானதொரு விந்த நூலைக்
கண்டவர்கள் காட்டார்கள் கருத்தானென்று
ஐந்திட்ட பேர்களுக்கு அறிவுண்டாகும்
அகண்டபுரி பூரணியா ளருள்தன்னாலே
சித்தியிட்ட கற்பமதின் தீர்க்கஞ் சொன்னேன்
திறமாக இன்னமொரு கற்பங்கேளே.

67

பிறகு இந்நூலை வைத்திருக்கும் சித்தர்களை அழைத்து அவர்களிடம் இந்த நூல் உலகத்தில் உள்ள நல்லோர்க்காக எழுதினேன் என்று கூறி நூலை வாங்கி னேன். இந்நூலில் உள்ளகருவெல்லாம் அறிந்தவர்கள் வெளியே சொல்ல மாட்டார்கள் நல்லவர்களாக இருந்தால் பரிபூரணியின் அருளால் இந்த நூலில் உள்ள விஷயங்களைப் பற்றிய அறிவு தன்னால் உண்டாகும். மேலும் இன்னுமிமாரு கற்பம் கூறுகிறேன் கேள்!

கேளப்பா அகாரத்தின் பூசைதானும்
கிருபையுடன் காலையிலும் மாலை நேரம்
ஆளப்பா பூசைசெய்து கொண்டே வந்து
அடைவாக வருடமொன்று சென்றபின்பு
சூளப்பா உகாரத்தின் பூசைதன்னைத்
தொடங்கியே ஒருவருட மானபின்பு
நாளப்பா அகார உகாரத்தைச் சேர்த்து
நலியாமல் பூசைசெய்து வருவாய்யென்னே.

68

“அ” காரத்தின் பூசையை ஆர்வத்துடன் காலையிலும், மாலையிலும் தவறாமல் தினந்தோறும் ஒரு வருடம் செய்து பின்பு “உ” காரத்தின் பூசையையும் மேலே கூறியதுபோல் ஒரு வருடம் வரை செய்த பின்னர் “அ” காரத்தையும்- “உ” காரத்தையும் சேர்த்துப் பூசை செய்ய வேண்டும். (குறிப்பு : முதல் வருடம்- அம் என்றும், பிறகு உம் என்று இரண்டாம் வருடமும் பின்பு அம்-உம் என்றும் முச்சை உள்ளே நிறுத்திச் செய் செய்ய வேண்டும்.)

என்ன விப்படியாறு வருடங்கொண்டு
 இயல்பாகப் பூசைசெய்து வருகும்நாளில்
 முன்னமே சொன்னபடி மயக்கமாகும்
 மூதண்டக் கசாயத்தா லெல்லாம் போகும்
 கன்னல்போற் தேகத்தில் சட்டைவாங்கும்
 கருத்துடனே அதைக்கடந்து பூசைசெய்யில்
 மன்னவன்போ லிருந்திடலாம் பன்னிரெண்டு
 வருடமது முடிந்தாக்கால் மகிமைபாரே.

69

“அம்- உம்” என்று ஆறு வருடம் வரை செய்து வந்தால் முன்னே
 நான் கூறியபடி மயக்கம் உண்டாகும் (ஸீஷிபத்தி நிலை கீட்டும்) மேலும்
 தேகத்தில் சட்டை உரியும். இந்த சமயத்திலும் இப்பூசையை விடாமல்
 பன்னிரெண்டு வருடம் வரை செய்து வந்தால் இவ்வுலகத்தில் மன்னன்போல்
 வாழலாம் (மூதண்டக் கசாயம்- அமுர்தம், ஸுகஸ்ராரத்தில் உள்ள அமிர்தம்)

பாரப்பா பன்னிரெண்டு முடிந்தபின்பு
 பருவமது ஒன்றாச்சு பாருபாரு
 நேரப்பா மகார சிகாரக்கற்பங்கள்
 நீ நிலத்திற் கொள்ளுதற்கு வகையைக்கேளு
 சாரப்பா சுழிமுனையின் நாதவிந்து
 தானமுத மாகுமது பூசைசெய்தால்
 வீரப்பா அடங்கிவிடு மோரிடத்தில்
 வேணுமென மவுனத் தோடிருந்து தேரே.

70

இவ்வாறு பன்னிரெண்டு வருடம் முடித்தால் ஒரு பருவமாகும்.
 அதன்பிறகு “ம” கார கற்பமும் “சி” கார கற்பமும் கொள்ள வேண்டும். அது
 எவ்வாறெனில் சுழிமுனையின் மனதை வைத்து அங்கே நாதவீந்தை பூசை
 செய்தால் இவை இரண்டும் சேர்ந்து அமுதமாக மாறும் வாசியானது
 ஓடாமல் ஒரே இடத்தில் அடங்கி நிற்கும் (இவை எல்லாம் மவுனமாக
 இருந்து கொண்டு தான் செய்ய வேண்டும்).

தேருவாய் அஷ்டாங்க யோகஞ்செய்து
 சிறப்பாக கற்பமது கொண்டுவாநீ
 நேருபெற ஒருவருக்குஞ் சொல்லிடாதே
 நினைத்ததெல்லாஞ் சாப்பிட்டுக் கெடுத்திடாதே
 பாருமொரு பெண்ணையும் விரும்பிடாதே
 பத்தியுடன் பால்பழங்களுண்டுதேரு
 சீருபெற பாசிப்பயர் போட்டு பொங்கி
 செயலடைய அடக்கமா யுண்டுதேரே.

71

அதன் பிறகு அஷ்டாங்க யோகம் செய்தும், நல்ல கற்பங்கள் உட்கொண்டு இதை ஒருவருக்கும் செல்லாமலும் நினைத்ததிதல்லாம் (கண்ட கண்ட உணவுகளை) சாப்பிட்டு உடலை கெடுத்துக் கொள்ளாமல் எந்த பெண்ணையும் மனதாலும் நினைக்காமல். பக்தியுடன் பாலும் நல்ல பழத்தையும் பாசிபயரை சேர்த்து சமைத்து யோகத்தில் முன்னேறும் பொருட்டு அடக்கமாக (அளவாக) உட்கொள்ள வேண்டும்.

அடக்கமா மின்னமொரு கற்பங்கேளு
ஆயிசொன்ன படியுரைத்தே னறிந்துபாரு
விடக்கெடுத்த நாய்போலத் திரிந்திடாதே
வீணர்களைச் சேராதே வீண்பேசாதே
கடக்கரையில நின்றவரைக் கைகாட்டாதே
கர்மத்தை நினையாதே கள்ளுண்ணாதே
படுக்கையிலு மிருக்கையிலும் யோகம்பாரு
பராபரத்தைப் பார்த்தவர்க்குப் பலிக்குந்தானே. 72

இன்னுமொரு கற்பம் கூறுகிறேன் கேள்! தாய் சொன்னபடியே கூறுகிறேன் பார்! நாய்போல் திரியாமலும், வீண் பேச்சு பேசுபவரிடம் சேராமலும் கர்மத்தை நினைக்காமலும் கள்ளுண்ணாமலும் இருந்தகொண்டு தூங்கும் சமயத்திலும், உட்கார்ந்திருக்கும் சமயத்திலும் யோகம் செய்ய வேண்டும். இவ்வாறு செய்தவர்க்கு.

மூலிகைக் கற்பம்

பலிக்குமென்று என்தாயார் சொன்னகற்பம்
பாடினேன் தன்னுக்குள் பாகத்தோடே
நலிக்குமென்ற ஆவாரையின் பட்டையோடு
கனகமென்ற சிவன்வேம்பு வேங்கைப்பட்டை
சலிக்குமோ ஆதியந்தக் கருவுங்கூட்டிச்
சமனாகப் பாண்டத்தி லொன்றாய்ப்போட்டு
விலக்கமில் லாதேமுடிச் சீலைசெய்து
மீறாமற் குளித்தைல மிறக்கிடாயே. 73

(பராபரத்தை) பார்த்தவற்கு எல்லாம்தானே கை கூடும், தாயார் சொன்ன கற்பத்தை கேள்! ஆவாரையின் பட்டை, சிவனார்வேம்பு, வேங்கைப்பட்டை, குருமுப்பு இவை யாவையுமும் சமமாக பாண்டத்தில் போட்டு வாயை முடி சீலிசெய்து குழித்தயில மிறக்கவேண்டும்.

இறக்கினதோர் தைலமதைப் பதனம்பண்ணி
 யென்தாயைப் பூசித்து இருதாள்போற்றி
 அறக்கு மணிமாளிகையாந் தைலம்பா
 அன்புடனே ஷண்முகர்க்குப் பூசைபண்ணி
 நிறக்குடனே பணவிடைதா னெடுத்துக்கொண்டால்
 நீங்காத வியாதியெல்லாம் நிவர்த்தியாகும்
 நரைக்குலமாய் வந்ததெல்லா மோடிப்போகும்
 நாடிநரம் புள்ளதெல்லாம் வலுத்துப்போச்சே. 74

இந்த தயிலத்தை பத்திரமாக வைத்துக் கொண்டு தாயையும், முருகப்பெருமானையும் பூசித்து பண எடை உட்கொண்டால் சகலவிதமான வியாதிகளும் நீங்கும். நரைதிரை எல்லாம் அகன்று போகும். மேலும் நாடி நரம்புகள் எல்லாம் உறுதியாக வலுக்கும்.

வலுவான தைலம் கற்பம்சொல்வேன்
 மண்டலமே பணவிடைதான் கொண்டாயானால்
 சலியாது சட்டையொன்று தேகந்தன்னில்
 தள்ளுமடா வெளுப்பாகத் தானேபோகும்
 மெலியாது தேகமப்பா கெட்டியாச்சு
 மின்னலுமே சூரியன்போல் வீசும்பாரு
 மலைமேலே யிருந்த சித்தர் வாவாவென்பார்
 மகத்தான தைலத்தின் வழிசொல்வாரே. 75

இந்த தயிலத்தை ஒரு மண்டலம் உட்கொண்டால் (பணஎடை அளவு) தேகத்தில் சட்டை கழன்று தேகம் கெட்டியாகும். மேலும் சூரியனைப் போன்றும் சந்திரனை போன்றும் தேகத்தில் காந்தி வீசும். மலையில் வாழ்கின்ற சித்தர்களெல்லாம் "வாவா" என்று அழைத்து இதைபோல பல வகையான தயிலம்சொல்லு வார்கள்.

வழிசொல்வார் மண்டலமே கொண்டாயானால்
 வயிரம்போற் றேகமப்பா வலுத்துபோச்சு
 அழியாத தேகமதைப் படைத்துக்கொண்டால்
 ஆண்பிள்ளை சித்தனென்று பேருங்கொள்வாய்
 தெளிவாகத் திரேகசித்தி செய்துகொண்டால்
 சிறுபிள்ளை யாயிருந்து திறமுங்காண்பாய்
 சுழிவாக ரசங்கட்டும் சரக்குங்கட்டும்
 சொன்ன சரக் கறுபதுக்குஞ் சூட்டிப்பாரே. 76

அவர்கள் கூறும் தயிலத்தையும் உட்கொண்டால் தேகம் வயிரம் போலாகும். இத்தேகத்தை அழியாத தேகமாக ஆக்கிக் கொண்டால் சித்தன் என்ற பெயர் உண்டாகும். முறையாக தேகத்தை சித்தி செய்து கொண்டால் என்றென்றும் சிறுபிள்ளைப்போல் இருக்கலாம். இந்த தயிலத்தால் இரசமும், அறுபத்து நாலு சரக்கும் கட்டும்.

சூட்டி நீ சுருக்கிடவே கட்டிப்போகும்
சுண்ணமா மெழுகுமாஞ் சோலியில்லை
சூட்டி நீ முடிபதற் குபாயம் வேணும்
குருவுடைய சுடாகூத்தாற் குருவுமாகும்
நாட்டிலே யின்னமொரு கற்பஞ்சொல்வேன்
நல்ல சுண்ண முப்புவை நவிலக்கேளு
வீட்டிலே யிருக்குமடா அந்தமூலி
விளையுமடா காயோடே விரையில்லாதே.

77

இத்தயிலத்தில் சுறுக்கிட்டால் எல்லாச் சரக்கும் கட்டிப் போகும் மேலும் இதனால், மெழுகு, சுண்ணம் இவை எல்லாம் கைகூடும். இதற்கு உபாயம் வேண்டும். மேலும் இந்தத் தயிலத்தால் குரு மருந்தும் செய்யலாம். இன்னுமொரு சுண்ணமுப்பு என்ற கற்பம்சொல்கிறேன் கேள்! இதை முடிக்க வீட்டிலேயே ஒரு மூலி உள்ளது. அந்த மூலியானது காயோடே விரையில்லாமலிருக்கும்.

முப்புவின் முறை

இல்லாத மூலியென்று எண்ணிடாதே
எந்தெந்த இடங்களெல்லா மிருக்கும்பாரு
நில்லாத நிழல்சேர்ந்த தண்ணீரோரம்
நிழலருமே முளைத்திருக்கும் மூன்றுமூலி
வல்லமையா யதிலிருந்து வாசிதேவர்
வாசிவா சிவாயென்று தவஞ்செய்வார்கள்
சொல்லடா தவசு நிறைவேறிற்றானால்
சுழியைவிட்டு வெளியேறித் துலங்குவாரே.

78

இவ்வாறு ஒரு மூலிகையும் இல்லையென்று எண்ணவேண்டாம். எல்லா இடங்களிலும் இருக்கும். நிழல் சேர்ந்ததண்ணீரோரம் முளைத்திருக்கும். அந்த மூன்று மூலி. அந்த மூலிகையிலிருந்து கொண்டு வாசிதேவர் வாசிவா, வாசிவா என்று தவஞ் செய்வார்கள், அவர் களுடைய தவம் நிறைவேறினால் வாசிதேவர் செடியை விட்டு வெளியேறித் துலங்குவார்.

வாரான தவசவிட்டு வாசிதேவவர்
 வந்தவுடன் செடிமூன்றும் வாடிநிற்கும்
 ஊராரைக் காணாம லொவ்வொன்றாக
 ஒருமிக்க மூன்றையுந்தான் பிடுங்கும்போது
 சீறிவிழுஞ் செடியப்போ தியங்கிடாதே
 சிவந்திருக்கு முலிகைதான் செடிதானல்ல
 ஆரறியா ரிம்மூலி யறிந்தோர் காண்பார்
 அல்லவடா வாசானை யடுத்துக்கேளே.

79

இவ்வாறு வாசிதேவர் தவத்தை விட்டு வெளியே வந்தால் மூன்று
 செடிகளும் வாடி நிற்கும். இந்த செடியை ஊர் மக்கள் கண்ணில் படாமல்
 பிடுங்கும் பொழுது அச்செடியானது சீறும். அந்த சிவந்திருக்கும் முலிகையை
 யார் அறிவார்கள்? பூரணத்தை அறிந்தவர்கள் தான் காண்பார்கள். இதைப்
 பற்றி அறிய நல்ல குருவைத் தேடிக்கேள்!

அடுத்தல்லே முலிகை தானறிவதற்கு
 யாருக்குந் தோணாது அதிதமப்பா
 எடுத்தல்லோ யிம்மூலி மூன்றுதன்னை
 இளசாகச் சிறுத்தறிந்து எடுத்துக்கொண்டு
 வடுவில்லா சட்டியிலே முலிதன்னை
 வைத்த பின்பு தைவேளைச் சாறுவிட்டு
 எடுத்தல்லோ அடுப்பேற்றி யிளந் தீயாக
 எள்ளவு பொங்காம லெரித்திடாயே.

80

அந்த முலிகைகளை அறிவத்கு குருதான் சொல்ல வேண்டும் மற்ற
 யாருக்கும் தெரியாது. அந்த முலிகையை கண்டு நல்ல இளசாக பார்த்து
 எடுத்துக் கொண்டு அதனுடன் தைவேளைச் சாறு விட்டு அடுப்பேற்றி
 தீமுட்டி இளந்தீயாக பொங்காமல் எரிக்க வேண்டும்.

எரித்துநீர் வற்றியே குறுகினாக்கா
 லென்னசொல்வேன் சுண்ணமா யிருக்கும்பாரு
 தரித்திரம்போஞ் சுண்ணத்தைக் கண்டபோதே
 சகலசரக் கறுபத்து நாலும்நீறும்
 அரிக்கிமுத லெழுத்தப்பா யிந்தமூலி
 அரியானு மயனாலுங் காணப்போமோ
 விரித்துவிட்டே னிந்தநூல் நூறுக்குள்ளே
 மேலான சுண்ணமடா விண்கொள்ளாதே.

81

முறையாகவும் பொருமையாகவும்⁴ நீர்வற்றும் மட்டும் எரித்தால் சட்டியின் அடியில் மூலிகை சுண்ணமாக நிற்கும். இந்த சுண்ணத்தை பார்த்த மாத்திரத் திலேயே தரித்திரம் அகலும். அறுபத்து நாலு சரக்கும் நீறும். இந்த மூலிகை ஹரிக்கு முதலெழுத்தாகும். இந்த மூலிகையை விஷ்ணுவாலும், பிரம்மாவாலும், சிவனாலும் காண முடியுமோ?! இந்த நூலில் கூறிய சுண்ணங்களில் இச்சுண்ணம் மேன்மையாகும்.

விண்கொள்ளச் சுண்ணமதை யென்னசொல்வேன்
வியாதியென்றாற் கடுகளவு கொடுத்துப்பாரு
மண்ணு விண்ணுங் கொள்ளாது மார்க்கமெத்த
மகாமேரு கைலாச வரையுந் தாண்டும்
எண்ணமுள்ள சிவயோகம் பார்க்கும்போது
எள்ளளவு நாவுமே விட்டுப்பாரு
தண்ணீரு பெருகியல்லோ கடல்போலாச்சு
தாகமென்ற பசிபோச்சு தன்மையாச்சே

82

இந்த சுண்ணத்தைப் பற்றி நான் என்னென்று கூறுவேன். இந்தச் சுண்ணத்தை கடுகளவு எல்லா விதமான கீயாதிகளுக்கும் கொடுத்தால் உடனே அகலும். இதனுடைய பெருமை வானத்தையும், பூமியையும், கைலாச மலையும் தாண்டிச் செல்லும் சிவ யோகம் புரியும் பொழுது எள்ளளவு நாவிலிட்டுக் கொண்டு செய்தால் பசியும் தாகமும் அகலும்.

ஆச் சென்று யிப்படியே யோகம் பார்த்தால்
அழியாது காயமப்பா வாசியாலே
மூச் செங்கு மோடாது முன்பின்னாகும்
மூதண்ட வரைக்குள்ளே வடங்கியாடும்
பேச்சேது கற்பமுண்டால் திரேகந்தானும்
பிலத்துதடா நரைதிரையு மோடிப் போகும்
வாச்சுதே யிந்த முறையறிந்து செய்தால்
வாதமுண்டு கண்டகொள்வான் வளமையோடே. 83

இப்படியே சிவயோகம் செய்தால் வாசியால் தேகம் அழியாமல் நிற்கும். மூச்சானது மேலும் கீழும் வோடாமல் ஆதாரத்தில் ஒடுங்கி நிற்கும் இதை கற்பமாக உட்கொண்டால் தேகம் பலத்து நரைதிரை அகலும். இதை முறையாக அறிந்து செய்தால் வாதமும் கைக்கூடும்.

வளமான சுண்ணத்தை வாய் நீர்விட்டு
 மத்தித்து ஆதியந்த வுப்புங் கூட்டி
 இளகாமல் ஐந்கோலத் தைலஞ்சேர்த்து
 எட்டிலொன்று வீரமுடன் சாரஞ் சேர்த்து
 பளகினதோர் சிமிள்தனிலே பதனம்பண்ணி
 பார்வதிக்கும் வடுகனுக்கும் பூசைபண்ணு
 களங்க மில்லாத் தங்கத்தைப் பொடியாய்ச் செய்து
 கண்ட யிடை பாதிக்குக் கருவை சேரே.

84

இந்த சுண்ணத்தை வாய்நீர் விட்டு மத்தித்து குருமுப்பூ கூட்டி
 ஐந்கோலத் தைலத்தைச் சேர்த்து இதை எட்டில் ஒரு பங்கு வீரமும்
 பூருமுஞ் சேர்த்து பழகின சிமிழில் வைத்துக் கொண்டு பார்வதியையும்
 வடுகனையும் பூசை பண்ணி அதன் பிறகு தங்கத்தை பொடியாகச் செய்து
 எடைக்கு பாதி முன் கருவை கூட்டி.

சேர்த்தல்லோ வொன்றாகத் திரட்டிக் கொண்டு
 சிவகாமி பூசையது திறமாய்ச் செய்து
 பார்த்தல்லோ ரவிமுகத்தில் வைத்தாயானால்
 பரிசேக்குத் தகடுருகித் திண்ணுஞ் சுண்ணம்
 கோர்த்தல்லோ வொன்றாக்கி இரும்புக் குச்சி
 கொண்டு கிண்டிச் சிமிழ்தனிலே பதனம்பண்ணு
 ஆர்த்தல்லே சுண்ணமதை நெல்லிடைதான்
 அருத்தினால் தேகம் பொன் னாகுந்தானே.

85

ஒன்றாகச் சேர்த்து சிவகாமிக்கு பூசை செய்து சூரியன் முன்பு
 வைத்தால் தங்கத்தை சுண்ணம் தின்று ஒன்றாகி சேர்த்து நிற்கும். அதை
 இரும்பு குச்சியால் கிண்டி சிமிழில் பதனமாக வைத்துக் கொண்டு
 நெல்லிடை உட்கொண்டால் தேகம் பொன் போலாகும்.

ஆகுமென்று யெனக்குரைத்தா ளாத்தாள்தானும்
 அதின்படியே செய்து நானுண்டு பார்த்தேன்
 பாகுபத மானதொரு சுண்ணத்தாலே
 பட்டவிடந் தொட்டவிடம் வேதைகோடி
 ஏகுமென்ற செம்பு வெள்ளி யுருகும்போது
 எள்ளளவு விராகனுக்கு எடுத்துநீட்டு
 சோகிதமா யுருக்க வல்லோ மாத்தே ழாச்சு
 சொல்லாதே இம்முறையைச் சொல்லொண்ணாதே.

86

பொன் போலாகும் என்று தாய் எனக்கு சொன்னாள் நானும் அதன்படியே செய்து பார்த்தேன். இந்தச் கண்ணம் பட்ட இடமும் தொட்ட இடமும் தங்கமாகும். வெள்ளியும், செம்பும் உருகும்போது விராகனுக்கு எள்ளளவு இட்டு உருக்கினால் ஏழு மாற்று உள்ள தங்கமாகும். இந்த முறையை வெளியே சொல்லாதே. (வீராகன் எடை உள்ள லோகத்துக்கு எள் அளவு இந்த கண்ணத்தை இடவும்.)

ஒண்ணான பொருளப்பா ஆதியந்தம்
ஒருவருக்குந் தெரியாது கண்டுதேரு
பண்ணார்க ளுலகத்தோத் பாகந்தப்பிப்
பதறியல்லோ சுட்டலைந்து பாவியானார்
மண்ணும் விண்ணு மதியார்கள் மார்க்கங்காணார்
வாதமது லேசாமோ வாய்ப்பேச்சாமே
கண்ணிமைக்கு முன்னாக விதியுண்டானால்
காணலாம் கற்பமது கண்டால்தானே.

87

இந்த கண்ண முறைகளில் சேர்க்கும் பொருளான ஆதியந்த கருவை பற்றி யாருக்கும் தெரியாது. இந்த உலகத்தோர் இதை யறியாமல் தவறாக செய்து பதறி அனைத்து சரக்கையும் கரியாக்குவார்கள். வாதம் என்பது கலபமான விஷயம் அல்ல. இதை வாய்ப் பேச்சால் அடைய முடியாது. விதியிருக்கு மேயானால் கண்ணிமைக்கும் நேரத்தில் எல்லா கற்பமும் காணலாம்.

கண்டோர்கள் பெரியோர்கள் கருச்சொல்லார்கள்
காத்திருந்து மனதுவர நடந்து கொண்டால்
தொண்டனென்று அவரறிந்தால் சொல்லுவார்கள்
சுருதிமுடி யனுபோகஞ் சொல்லக்கேளு
மண்டலத்தோர்க் கின்னமொரு தயிலஞ்சொல்வேன்
மகத்துவங்கள் மெத்தவுண்டு வைத்துப்பாரு
எண்டிசைக்குந் தாயான கெந்திபூரம்

இனியநவச் சாரமுட னிதுமுன்றாமே.

88

முறையாக அறிந்த பெரியோர்கள் அதை வெளியே சொல்ல மாட்டார்கள் அவர்களின் பாதத்தில் தொண்டு செய்து மனம் நெகிழ நடந்து கொண்டால். ஆதிமுதல் அந்தம் வரை உபதேகம் செய்வார்கள். இவ்வுலகத் தோர்க்கு இன்னமொரு தயிலம் சொல்கிறேன் கேள்! இதனால் பல மகத்துவங்கள் உண்டு. கெந்தி, பூரம், நவச்சாரம் இவை முன்றையும் எடுத்து.

இதுமுன்றுங் கல்வத்தி லிடித்துக் கொண்டு
 எடுத்து வைப்பா யளவான பாணைதன்னில்
 சதுராக அமத்தி நன்றாய்ச் சட்டிமுடு
 சந்துவாய் தெரியாமற் சீலைசெய்து
 வதியோடே குளித்தயில மிறக்கி வாங்கி
 மேன்மையுடன் குப்பியிலே பதனம்பண்ணு
 மதியோடே பணவிடைதான் கொண்டாயானால்
 வயிரமடா உன்தேகம் வலுத்துப் போச்சே.

89

கல்வத்திட்டு இடித்துக் கொண்டு ஒரு சராசரி அளவான பாணையில்
 ாவத்து மேலே ஒரு சட்டியை கவிழ்த்து முடி சந்துவாய்கள் தெரியாமல்
 சீலை செய்து குழித்துயிலமிறக்கி வாங்கிக்குப்பியில் பதனமாக்கத்துக் கொண்டு
 பண எடை ஒரு மண்டலம் கொண்டால் தேகம் வலுத்த வயிரமாகும்.

வலுத்துமே காயமது மறலிபோனான்
 மண்டலத்தில் சட்டையொன்று வாங்கும்பாரு
 அலுத்த யிருக்காதே யோகம்பாரு
 அடிமுடியும் நடுவனையும் மறிந்தே பூது
 பெலத்துதே காயமது பெலமுண்டாச்சு
 பின்னு முன்னும் பாராதே பிசகிடாதே
 விலத்து வருந் தயிவத்தி லின்னஞ் சொல்வேன்
 வீரமுடன் கார பூரங்கள்தானே.

90

காயம் வலுத்து எமன் அகலுவான், ஒரு மண்டலத்தில் சட்டை
 கழுவும், பயம் கொள்ளாமல் யோகம் பார்த்து சுழுமுனை நாடியை அறிந்து
 வாசி கொண்டு ஊதினால் காயம் பலத்து பலமுண்டாகும். முன்னுக்கு
 பின் முறனாக செய்யாமல் கேள். வீரம், பூரம், சாரம்.

தானென்ற ரசமுடனே சமனாய்ச் சேர்த்து
 தைலத்தை விட்டாட்டி வளித்துக் கொண்டு
 வானென்ற வங்கத்திற் பூசிநன்றாய்
 மனதரிந்து புடம்போட்டு வங்கந்தன்னை
 கோனென்ற வங்கமடா தங்கமாச்சு
 குருபதத்தைப் போற்றியல்லோ சரணஞ்செய்து
 தேனென்ற சிவயோகத் தடியில் நின்று
 சிவன் பாதம் பூசித்துத் தேவையே.

91

ரசம் இவை எல்லாம் சமனாக சேர்த்து மேற் சொன்ன தயிலத்தை விட்டு அரைத்து வழித்து வங்கத்திற்கு பூசி புடம் போட்டால் வங்கம் தங்கமாக மாறும், குரு பதத்தை போற்றி வணங்கி சிவயோகத்தில் நின்று சிவனின் பாதத்தை பூசித்து உடலையும் மனதையும் தேற்ற வேண்டும்.

மருதாணித் தயிலம்

தேருதற்கு இன்னமொரு தயிலஞ் சொல்வேன்
சிவமான மருதாணி சமுலம் வாங்கி
மாருவேன் வாசமுள்ள வெட்டிவேரும்
மகிமையுள்ள ஆதியந்த கருவுங்கூட்டி
பாருநீ சமனிடத்துப் பாண்டத்திட்டு
பார்வதியைத் தியானித்துப் பாகத்தோடே
வாருகேள் குளித்தயில முன்போல் வாங்கி
மாதவை தியானித்து வைத்துக் கொள்ளே. 92

இன்னமொரு தயிலம் சொல்கிறேன் கேள்! மருதாணியின் சமுலம் வாங்கி வந்து அதனுடன் வெட்டி வேரும் ஆதியந்த கருவும் கூட்டிஇடித்து பாண்டத்திட்டு பார்வதியை தியானித்துக் குழித்தயில மிறக்கிக் கொண்டு அந்த தயிலத்தை தாயின் முன் வைத்து மீண்டும் பூசை செய்து பத்திரமாக வைத்துக் கொண்டு

வைத்திருந்த தயிலத்தின் மார்க்கங்கேளு
வலுவான தாரமுடன் கெவுரிவெள்ளை
ஐந்து நீ போகாதே துரிசு சூதம்
ஐந்துமே யோர் நிறையா யளவாய்த் தூக்கி
நைந்து நீ கல்வத்தி விட்டுக் கொண்டு
நன்மையுள்ள தைலத்தை விட்டு ஆட்டி
சித்தரிய மெழுகதனைச் சிமிழில் வைத்துச்
சிவகாமி தன் பதத்தைத் தியானிப்பாயே. 93

இந்த தயிலத்தால் ஒரு மார்க்கம் சொல்கிறேன் கேள்! தாரம், கெவுரி, வெள்ளை, துரிசு, சூதம் இவை ஐந்தையும் சரிசமாக எடுத்து கல்வத்திலிட்டு முன்தைலத்தை விட்டு அரைத்து மெழுகு பதத்தில் அதை எடுத்து சிமிழில் வைத்துக் கொண்டு சிவகாமியை பூசிக்க வேண்டும்.

தியானித்து மெழுகதனைச் செம்பிற்பூசி
தீர்க்கமாய்ப் புடம்போடச் சிவந்துபோகும்
தயவான வெள்ளிதனிற் தடவிப் போடத்
தங்கமடா நல்லதங்கஞ் சரிமாத்தாகும்

வயணமாய்ச் சரக்குகளில் தடவிவாட்ட
மணிபோல கட்டியல்லோ யிருகிப்போகும்
மயமான ருத்திரனை வணங்கிக் கொண்டால்
வருகுமடா இதுகளெல்லாம் வழிதப்பாதே.

94

இந்த மெழுகை செம்பிற் பூசி புடம் போட்டால் சிவந்து ஏமமாகும்.
இந்த மெழுகை வெள்ளியில் தடவி புடம் போட்டால் முழுமையான
மாற்றுகைய தங்கம் கீட்டும். இந்த மெழுகை சரக்குகளில் தடவி வாட்டினால்
இருகி மணி போல் கட்டும். இவை எல்லாம் ருத்திரனை வணங்கி செய்தால்
பலிதமாகும்.

வழியாக இன்னமொரு உப்புக்கூட்டு
வயித்தியத்திற் காகும்பின் வசியமாகும்
அழியாதே வெடியுப்புக் கல்லுப்போடே
அடர்ந்து கரியுப்புடனே வளையலுப்பும்
குளியான சவுக்கார உப்போடைந்தும்
கூட்டி யரை பழச்சாறு குமுறவிட்டு
வழியாக வரைத்துருட்டி வட்டுப்பண்ணி
மனதார ரவிதனிலே காயப் போடே.

95

மற்றொரு உப்புக்கூட்டு முறையைக் கூறுகிறேன் கேள்! இந்தக் கட்டு
வயித்தியத்திற்கும் வசியத்திற்கும் பயன்படும். வெடிஉப்பு, கல்லுப்பு, கரியுப்பு,
வளையலுப்பு , சவுக்காரவுப்பு ஆகிய ஐந்து உப்பையும் சமபாக மாக எடுத்து
பழச்சாறு விட்டரைத்து வட்டுப் போல் உருட்டி சூரியனில் காய வைத்து.

போட்டெடுத்துப் பத்தோட்டில் வைத்துமுடி
புத்துமண்ணால் சீலைசெய்து புடத்தில் போடு
தேட்டமென்ன புடமாறி யெடுத்துப்பாரு
சிவமான உப்பைந்துங் கருகி நிற்கும்
ஆட்டமென்ன கருகினதோர் உப்பினோடே
ஆனதொரு காரமுடன் சாரஞ்சேர்த்து
வாட்டமில்லாப் பழச்சாறு விட்டேயாட்டி
மைந்தானே வில்லைதட்டிக் காயப் போடே.

96

காயந்த பின் அதை ஒரு புதுவோட்டில் வைத்து மேல் ஒரு முடி-
புத்து மண்ணால் சீலை செய்து புடம் போட்டு புடமாறியபின் எடுத்துப்
பார்த்தால் உப்பு கருகியிருக்கும். அந்த கருகிய உப்பை எடுத்து அதனுடன்
காரமும் சாரமும் கூட்டி பழச்சாறு விட்டரைத்து வில்லை தட்டி காய
வைக்க வேண்டும்.

காய்ந்து தென்றால் ஒட்டில் வைத்து ஒடுமுடிக்
 கனமான சீலைசெய்து ரவியிற்போட்டு
 சாய்ந்த சிறு புடம்போட்டு யெடுத்து பாரு
 தான் முருகிக் கரிபோல யிருக்குமப்பா
 பாய்ந்துமே முன்னெடுத்த கரியுஞ் சேர்த்துப்
 பாகமாய்க் கல்வத்தி லாட்டிக் கொண்டிரு
 வாய்ந்துமே இளகியல்லோ மைபோலாகும்
 வழித்தெடுத்தே சிமிழில் வைத்து வலிமைபாரே. 97

காய்ந்தபின் வோட்டில் வைத்து. மேல் ஓடு முடி சீலை செய்து
 ரவியில் காய வைத்து சிறு புடம் போட்டால் உருகி கரி போல் இருக்கும்.
 அதனுடன் முன் கரியை (அதாவது 95 ஆம் பாடலில் கூறியுள்ள ஐந்து
 வகையான உப்புச் சேர்த்து செய்த கருகிய உப்பை) சேர்த்து கல்வத்திலிட்டு
 அரைத்தால் இளகும் அதை வழித்து சிமிழில் பத்திரமாக வைத்துக்
 கொள் அதன் வலிமையைப் பார்.

பாரே நீ பக்கவாதந் தனக்குப்
 பக்குவமாய் தடவிவிட வாதம் போகும்
 நேரேதா னிந்த மையைத் திலதம்போட
 நின்றவர்க்குக் கண்ணுக்குத் தோணாதப்பா
 ஆரேதா னிந்த உப்பை யறிந்துசெய்வார்
 ஆச்சரியங் கண்ணுக்கு மெத்தவுண்டு
 கூரே தான் கருவதுவுந் தெரியமாட்டார்
 குருவினாற் செய்து கொண்டு நோக்கிப் பாரே. 98

இந்த மையை பக்க வாதத்திற்கு தடவினால் பக்க வாதம் குணமாகும்,
 இந்த மையை திலகமாக நெற்றியில் அணிந்தாக் கொண்டால் நம்முடைய ரூபம்
 யாருக்கும் தெரியாது. இந்த மையை யார் அறிந்து செய்வார்? இதனால் பலவித
 ஆச்சரியங்கள் கண்ணிற்கு தோன்றும். உலகத்து மக்கள் இதை அறிந்திருக்க
 மாட்டார்கள், நீ குரவின் கடாகுடித்தால் செய்து கொண்டு அனுபவித்துப் பார்.

நோக்கி யிந்த மையாலே வியாதி சித்தி
 நூதனமென் றெண்ணாதே செய்ததப்பா
 வாக்கி யங்களொரு நாளுந் தப்பிடாது
 மண்டலத்தி லுள்ள தெல்லா வசியமாகும்
 தாக்கியதோர் மையதனை அரவத்திற்குத்
 தான்காட்டத் தலைதூக்கா நின்றேபோகும்
 பாக்கியங்கள் மெத்தவுண்டு பண்ணிப்பாரு
 பக்குவமாய் முடிந்துவிட்டா லெல்லாமாமே. 99

இந்த மையால் சகலவிதமான வியாதிகளும் விலகும் செய்வதற்கு மிகவும் கடினம் என்று எண்ண வேண்டும். இது பல பேர்களால் செய்யப்பட்டதாகும். இதில் கூறியவை எதுவும் தப்பாது (இந்த நூலில் கூறியவை எதுவும்) உலகத்திலுள்ள சகல ஜீவராசிகளும் வசியமாகும். இந்த மையை பாம்பின் முன் காண்பித்தல் பாம்பு படமெடுக்காது. முறைப்படி முடிந்தால் இவையாவும் கித்தியாகும்.

எல்லாந்தானாகும் மனோன்மணியாள் தீட்சை

இருநேரம் விடாமலே செய்து வந்தால்

பொல்லாங்கு ஒன்றுமில்லை இருநூற்றைந்தின்

பூரணத்தில் சகலவைத் தியமுஞ் சொன்னேன்

கல்லார்க்கு மருந்தேது கற்பமேது

கைமுறைகள் தெரிந்துபோல் பேசுவார்கள்

நல்லோர்க ளிதன்பொருளை யறிந்துகொண்டு

நாட்டிலே கற்பமுறை செய்வார் பாடே.

100

நான் கூறிய யாவும் மனோன்மணியாள் தீட்சையை இருநேரமும் விடாமல் செய்து வந்தால் பலிதமாகும் (இல்லையேல் பலிக்காது). மேலும் வைத்திய பூரணம், இருநூற்றைந்து என்ற நூலாலும் அனேகவித கற்பமும் வைத்தியமும் சொல்லியுள்ளேன். இவையாவும் கற்ற வர்க்கே! படிக்காதவர்க்கு ஒன்றும் தெரியாது. ஆனால் தெரிந்வர் போல் பேசுவார்கள். படித்தவர்கள் முறையாக அறிந்துக் கொண்டு செய்வார்கள்.

கற்பமுறை செய்வதற்கு நாட்டைவிட்டுக்

கடக்காதே ஊரருகே யிருந்து கொண்டு

உற்பனமா யொருவருக்குஞ் சொல்லிடாதே

ஊராரோ ருடனுண்மை பேசிடாதே

அற்பமென்று நினையாதே வெளிவிடாதே

ஆயிசொன்ன படியேநீ உன்னுக்குள்ளே

விற்பமாய்ச் செய்துதினம் பூசித்தாக்கால்

மேலான பதவிபெற்று வாழ்வாய்நீயே.

101

கற்ப சாதனைச் செய்வதற்கு நாட்டைவிட்டுச் செல்ல வேண்டியதில்லை.. ஊரிலேயே இருந்து கொண்டு சாதிக் கலாம். ஆனால் இதன் பொருளை (கற்பத்தின் ரகசியத்தை) வெளியே சொல்ல கூடாது. மேலும் ஊரிலுள்ள மக்களிடம் எதையும் சொல்லக் கூடாது. இந்த கற்பமுறையை அற்பமாக நினைக்காமல் தாய்சொன்ன படி தன்னுள்ளேயே மனதையிருத்தி பூசை செய்தால் பலிதமாகும். (சாயுஜ்ய பதவி கிட்டும்).

நீயிருந்து கற்பமுறை முடிக்க வேண்டும்
 நேராக நீபூசை செய்ய வேண்டும்
 ஆயிசொன்ன படிசுற்றித் தேடவேண்டும்
 அலையாம லிருந்திடத்தில் நடத்தவேண்டும்
 தாயிடத்தி லமுதமது கொள்ளவேண்டும்
 சற்குருவை யினன்றென் றரியவேணும்
 நேயமுடனியை யாவுந் தெரிந்துசெய்தால்
 நிட்சயமா யிவன்றிஷிக ளாவான்பாரே.

102

ஒழுக்கத்துடன் இருந்துக் கொண்டு கற்பத்தை முடிக்க வேண்டும். முறையான பூசையை கைகொள்ள வேண்டும். (ஆயி) ஆத்தாள் சொன்னபடி கற்பத்தை தேட வேண்டும். ஊர் ஊராக அலையாமல் நிலையாக ஒரு இடத்தில் இருந்து சாதனை ஸ்ரிய வேணும். தாயான மனோன்மணியாளிடம் அமுதம் வாங்கி உட்கொள்ள வேண்டும் யார் சற்குரு என்று அறிந்து கொள்ளவேண்டு. நான் சொன்னபடி நடந்தால் நீயும் ஒரு ரிஷியாவாய்.

பாரே தானனேக நூல் சாஸ்திரங்கள்
 பரிவாகச் சொன்னநூல் தனக்குத்தானும்
 காரேதான் கற்பமுப்புக் குருநூலாகும்
 கருவறிந்து செய்வதற்கு யிந்நூலாகும்
 நேரேதான் பார்த்தறிந்து கொள்வாரானால்
 நேர்மையுடன் சடலமது பெலத்துபோகும்
 சீரேதா னின்னாலின் பொருள்கள் தன்னைச்
 செப்பாதே சித்தனா யிருப்பாய்முற்றே.

103

என்னால் எழுதப்பட்ட சகலவிதமான நூல் களுக்கும் இந்த நூல் குரு நூலாகும். இதில் கூறியுள்ள கற்பமுறைகளை முறைப்படி அறிந்து செய்து உட்கொண்டால் தேகம் வலுக்கும் (காயம் அழியாது). இந்த நூலில் உள்ள பொருள்களை வெளியே சொல்லாமல் சித்தனாக இருந்து வாழ்வாய். கற்ப முப்பு குரு நூல் என்ற இந்நூல் முற்றிற்று.

ஓம்- தத் - ஸத்!!

அகஸ்திய மாமுனிவர் அருளிய

குரு நூல் முப்பு- 50

வானும் புவியு மதியுங் கதிரொளியும்

தேனுந் தெளிந்த சிவ குருவே- தானுந்தான்
நான்மறையு மாராய்ந்து நன்னூலா யைம்பதையும்
தானருளுங் குஞ்சரத்தின் தாள்!

வானாகவும், பூமியாகவும், சந்திரனாகவும், சூரியனாகவும் எங்கும்
நிறைந்திருக்கும் சிவபெருமானையும், வேதங்களை ஆராய்ந்து அதன்
சாரமான முப்பது ஐம்பது என்ற நூலைப் பாடும் பொருட்டுக் கணபதியான
யானை முகத்தோனையும் போற்றி அடி வணங்கு கிறேன்.

வேறு

மயமான முப்புவின் மார்க்கந்தன்னை

வயித்தியத்தி லாக்கியே விரித்துச் சொல்வேன்
செயமான கணபதியுங் கந்தன்றானுஞ்

சிவனோடே உமையாள் பார்வதியுங் கூட
நயமாக யெப்போது முன்னே நின்று

நாடியே முப்புவை நயந்து கேட்க

வயமாகச் சொல்லுகிறே னைம்பதுக்குள்

வயித்தியரே யிப்பொருளை வணங்குவேனே. 1

வைத்தியத்திற்காக முப்புவின் முறை சொல்லுகிறேன். இந்த நூலைப்
பாடுவதற்கு முன் கணபதியையும், கந்தனையும், சிவனையும் பார்வதியையும்
முன்னே நிறுத்திப் போற்றி வணங்கி ஐம்பது பாடல் களில் இப்பொருளைக் கூறுகிறேன்.

வணங்குவது எதையென்றாற் குருவின் பாதம்

வாலையொடு சிவன் பாதம் நிர்வாணி பாதம்

வணங்குவது ஈரையென்றாற் கணபதியுங் கந்தன்

வாகாக பூசிக்க வரிசையாகும்

வணங்குவது வைம்பதுக்குள் முப்புவப்பா
 வாதத்துக் காகிறது வயிற்றுக் காகும்
 வணங்குவது வைம்பதையும் வணங்க வேணும்
 வயித்தியத்துக் கிது வுயிர்காண் வாதி கேளே! 2

சற்குருவின் பாதத்தையும், வாலை, சீவன், வாணி, கணபதி, கந்தன் முதலானவர்களையும் வரிசையாகப் பூசிக்கிறேன், மேலும் இந்நூலில் கூறியுள்ள முப்புவையும் வணங்குகிறேன். ஒன்னென்றால் வாதம் (இரகவாதம்) செய்து அதனால் வரும் பொருளைக் கொண்டு ஜீவனம் செய்வதால், உணவளிக்கும் தெய்வமாக வணங்குகிறேன். வாதிகளே! நீங்களும் நான் கூறிய முறைபடி வணங்க வேண்டும். இந்நூல் வைத்தியத்திற்கு உயிராகும் என்றறிக.

வாதியென்றா லிந்தமுறை யறிய வேண்டும்
 வாதந் தானேது செய்ய வயித்திய மேதப்பா
 ஆதியென்ற வயித்தியந்தான் பிரம்ம வித்தை
 ஆத்துமாவை ரட்சித்தா வைனே சித்தன்
 நீதி என்ற தர்மமது நிலைக்க வேணும்
 நீனிலத்தில் உயிர்களுக்கு மிரங்க வேணும்
 ஓதியதோர் கன்மயத்தில் தாமமாகி
 உத்தமனே வயித்தியத்துக் குறுதி காணே. 3

வாதி என்றால் இந்த முப்பு முறையை அறிந்திருக்க வேண்டும். இதை அறிந்தால் வாதமும் வைத்தியமும் தப்பாது. ஆதி வித்தையான வைத்தியம்தான் பிரம்ம வித்தையாகும். பரம் பொருளை அறியும் முறைக்கு பிரம்ம வித்தை என்று பொருள், ஆத்மாவையார் இரட்சிக் கின்றானோ, அவனே சித்தன். இவ்வுலகத்தில் நீதியுடன், தர்மத்துடன் வாழ வேண்டும். மேலும் ஜீவ காருண்யம் வேண்டும் எல்லா உயிர் களையும் தன் உயிர் போல் எண்ணிக் காத்தல் வேண்டும், முறையான கர்மத்தால் வைத்தியம் மலிதமாகும். இந்த பாடலில் சுர்ம யோகம் மறைமுகமாக உபதேசிக்கப்படுகின்றது.

உறுதியா மொரு நூற்றி அன்பதுக்குள்
 உரைத்த தொரு லோகமா ர்ணத்தைக் கேளு
 உறுதியென்ற முப்புவின் சுண்ணம் வேணும்
 இல்லாட்டா லொன்றுமில்லை யுடைந்து நீரும்
 உறுதியென்ற வைம்பதையும் விட்ட பேர்க்கு
 உலகத்தில் வயித்தியந்தா னுண்டோயில்லை
 உறுதியென்ற முப்புவை நிறுத்திக் கொண்டு
 ஓகோகோ லோகமெல்லா மொக்க நீறே. 4

லோக மாரணம் நூற்றியைம்பது என்ற நூலில் கூறிய லோக மாரணத்திற்கெல்லாம் முப்பூவின் சுண்ணம் சேர்க்கவேண்டும். இல்லை என்றால் பலன் கிட்டாது. லோகம் சுண்ணமாகாது. இந்த நூலைப் பார்க்காதவர்க்கு இவ்வுலகத்தில் வைத்தியம் பலிதமாகாது. லோகங்களுடன் முப்பூ சேர்த்துப் புடம் போட்டால் நீறும்.

நீற்றுவகை யறிந்தவனே வயித்தியனாகும்
நிலைத்ததொரு வாதியென்றால் நீற்றுவான்பார்
சாற்றுகின்ற முப்பூவை யறியவேணும்
சாதமாய்க் கைமுறைகள் தப்பாவண்ணம்
பார்த்துரைத்துச் சுத்திமுறை காணவேணும்
பருவமாய்க் குருமுடிக்கும் பாகம் வேணும்
சாத்திரத்தின் முறையறிந்து குருவைச் சேர்த்தால்
தவறாது பொருளொன்றுஞ் சார்ந்துபாரே.

5

லோகங்களை நீற்றும் (சுண்ணமாக்கும் அல்லது பற்பமாக்கும்) வகையை எவன் அறிந்திருக்கிறானோ அவனே வைத்தியனாவான். வாதி (இரசவாதம்) செய்பவன் நீற்றும் முறையை அறிந்திருப்பான். லோகங்களை மடியச் செய்யும் முப்பூவை முதலில் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். பிறகு லோகங்களைச் சுத்தி செய்யும் வகையையும் அறிய வேண்டும். குரு மருந்து செய்யும் முறையைப் பயில வேண்டும். இவை யாவையுமும் சாத்திரத்தில் கூறியுள்ளது ரோபல் கைபாகம் தப்பாமல் செய்து எல்லா வகையான முறைகட்கும் குருவைச் சேர்த்தால் (குரு மருந்தைச் சேர்த்தால்) எல்லா வகையான பொருளும் சித்தியாகும். (பற்பம், சுண்ணம், செந்தூரம், மற்றும் வாதம் போன்றவைகள் சித்தியாகும்.)

பாரடா முன்னுரைத்த முப்புவெல்வாம்
பரிவான சித்தருக்குஞ் சிவயோகிக்குஞ்
சேரடா வைம்பதுக்குள் சொன்னமுப்பூ
செகத்திலுள்ள மானிடர்க்குச் செய்யவேண்டி
லூரடா வேறுகொண்டா லுத்தருக்கு
வுறுதியாய்த் திரேகமது பெலத்துப் போச்சு
ஆரடா யென்னைப்போற் சொல்லப்போரார்
ஆச்சரிய முப்பூசி னருமைபாரே.

6

இதற்கு முன் எழுதிய நூல்களில் கூறிய முப்பூ முறைகள் எல்லாம் சித்தருக்காகவும், சிவயோகிக்காகவும் சொல்லப்பட்டது. ஆனால் இந்த நூலில் கூறப்போகும் முப்பூ முறைகள் உலகிலுள்ள மக்கள் செய்வதற்காக

என்றறிந்து கொள்! முறைப்படிச் செய்து உட்கொண்டால் தேகம் வலுத்துத் திடமாகும். யாரேனும் இவ்வளவு எளிமையான முப்பு முறையைக் கூறியிருக்கிறார்களா என்று பார்க்க? என்னைத் தவற வேறு யாரும் இதுவரைச் சொன்னதில்லை.

பாரென்ற வுருப்பைக் கொண்டு வந்து
பரிவாக சுத்த சலந்தன்னிலிட்டு
சீருடனே கலக்கியே தெளியவைத்து
தெளிவாகக் காய்ச்சி நன்றாய் வறினாக்கால்
நீரிலே மறுபடியும் விட்டுக் கிண்டி
நிலையாகத் தெளியவைத்துயிறுத்துக் கொண்டு
வாரமுடன் காய்ச்சியே வற்றவைத்து
வாகாக யிப்படியே காய்ச்சக்காச்சே.

7

உருவருப்பைக் கொண்டு வந்து சுத்த சலம் விட்டு நன்றாகக் கலக்கிக் கரைத்துத் தெளிய வைத்துத் தெளிந்த நீரைஅடுப்பில் வைத்துக் காய்ச்ச வேண்டும். நன்றாகக் காய்ந்து நீர் வற்றிய பிறகு மீண்டும் சுத்த சலம் வார்த்து நன்றாகக் கரைத்து தெளிய வைத்து மீண்டும் நீர் வற்றும் வரை காய்ச்ச வேண்டும் இவ்வாறு பலமுறை செய்ய வேண்டும்.

காச்சுகின்ற முறைக் கெல்லாஞ் சுத்தசலம்விட்டு
கலக்கியே தெளியவைத்து காச்சுகாச்சு
ஆச்சிந்த பூவதுதான் வெளுத்துப் போகும்
அப்புறத்தே வைத்துயினி வறையக்கேளு
வாச்சுதொரு கரியுப்பை வாரிக் கொண்டு
மானிடர்கள் கூட்டு முப்பில் மார்க்கங்கேளு
பாச்சிந்தப் படிசுத்த செலத்தை விட்டு
பரிவாகத் தெளிவினுத்து பத்துமுறை காச்சே.

8

ஒவ்வொரு முறை காய்ச்சும் பொழுதும் சுந்தமான நீர்விட்டு நன்றாகக் கலக்கித் தெளிய வைத்துக் காய்ச்ச வேண்டும். இவ்வாறு பலமுறை செய்தால் வெண்மை நிறங் கொண்ட பூநீறு கிடைக்கும். இதைப் பத்திரமாக வைத்துக் கொண்டு பின்னர் கரியுப்பை ஒரு நிறையாக வாரிக் கொண்டு வந்த சுத்த சலம் ஒரு படி வார்த்துக் கலக்கித் தெளிய வைத்து முன் போல் பத்து முறைக் காய்ச்ச வேண்டும்.

முறையாக நிலவுப்பைச் சொல்லக்கேளு
 மூதண்ட பிர்மாவின் விந்தும் பின்னை
 அறையான பூமியுட நாதமாச்சு
 யாதியுப்பு சிவமென்று யிதற்கேபேரு
 மறைவாக வொளித்து வைத்தார் நூல்களெல்லாம்
 மார்க்கமெல்லாஞ் சொல்லுகிறேன் வரிசையாக
 நிறையாகக் கல்லுப்பால் வளர்ந்ததப்பா
 நீற்றியே தின்பவர்க்குச் சுண்ணாம்பு பாச்சே. 9

நில உப்பைப் பற்றிச் சொல்கிறேன் கேள்; இதற்கு மூதண்ட
 பிரம்மாவின் விந்து, பூமி நாதம், ஆதியுப்பு, சிவன் என்று பல பெயர்களை
 வைத்து எந்த நூலிலும் இதை பற்றிக் கூறாமல் ஒளித்து வைத்தனர்.
 இந்த உப்பு பிறப்பதற்கு கல்லுப்புத்தான் ஆதிகாரணமாகும். அந்தக்
 கல்லுப்பை நீற்றி சுண்ணாம்பாக்கி உண் பார்கள்.

சுண்ணமென்று லோகத்தின்பார் கேளு
 சுகமாக தாய்போலத்தோர் கட்டு நீற்றி
 சுண்ணாம்புக் கல்லென்று யிதற்கே பேரு
 சுத்த ரவிபூதியு மிதற்கே பேரு
 யெண்ணமுள்ள சுண்ணமப்பா காரச்சுண்ணம்
 மியல்பான கல்லுப்பு சுண்ணமாச்சு
 தண்ணியிலே போட்டவுடன் நீறிப்போச்சு
 சவுக்கார குருவாச்சு சார்ந்து பாரே. 10

அந்தக் கல் சுண்ணத்தை கட்டி அதை நீற்று வேதை செய்து
 உண்பார்கள் இந்த கல்லுப்புக்கு சுண்ணாம்புக்கல் என்ற பெயரும் உண்டு,
 இந்தச் சுண்ணாம்புக்கல் சுண்ணம் மிகவும் காரம் கொண்டதாகும்.
 இச்சுண்ணத்தைத் தண்ணீரில் போட்டவுடன் தண்ணீருடன் சேர்ந்து
 கொதித்து நிறம் இவ்வாறு நீரிய சுண்ணத்திற்குச் சவுக்கார குரு என்று பெயர்.

(கல்லுப்புக்கு- பிரம்மக்கல் என்ற மற்றொரு பெயரும் உண்டு)

சார்வாக யிதை மறைத்தார் சித்தரெல்லாஞ்
 சமுசயங்க எில்லையப்பர் வெளியாய்ச்சொன்னேன்
 சீரான கல்லதுதான் தான் துய்ய வெள்ளை
 செகத்தி லிந்த கல்லுதான் மெத்தவுண்டு

நீறான கல்லொன்று மாகாதப்பத
 நிர்மலமாம் வெள்ளைக் கல் பிரம்மகற்பம்
 சார்வாக யிதையெடுத்து வழுரிக்குள்ளே
 யப்பனே யுஷ்மண்ணைக் கரைத்துக் குள்ளே. 11

இந்த முறைகளை எல்லாம் சித்தர்கள் மறைத்தார்கள். சந்தேகமற இதன் முறைகளை வெளியாகச் சொல்லுகிறேன் பிரம்மக்கல் என்ற கல்லானாது வெள்ளை நிறமுடையதாக இருக்கும். இவ்வகையான கல் உலகத்தில் பல இடங்களில் கிடைக்கும் மக்கிப்போன (அதாவது சத்தை இழந்து விட்ட) கல் பிரயோ சனப்படாது. நல்ல சத்துள்ள கல்லைக் கொண்டு வந்து அமுரீயை ஒரு நிறையாக எடுத்து அதில் உவர் மண்ணைப் போட்டுக் கரைத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

கொள்ளவே யதிலிந்தக் கல்லைப் போட்டு
 குறையவே காய்ச்சி விடு கட்டிப்போகும்
 வெள்ளையாய்ச் சுன்னக்கல் கட்டிப் போச்சு
 வேதாந்த மூர்த்தி யென்று யிதற்கே பேரு
 கல்லென்ற கல்லதனை அண்டநீரார்
 கருவாக யறைத்ததனை வில்லையாக்கி
 வுள்ளபடி சொல்லுகிறேதே னுலையிலூத
 வுத்தமனே சுண்ணாம்பா முறைத்து வுதே. 12

அதன் பிறகு அந்த நீரில் முன் கொண்டு வந்த கல்லைப்போட்டு நன்றாகக் காய்ச்சினால் சுண்ணாம்புக்கல் கட்டிப் போகும். இதற்கு வேதாந்த மூர்த்தி என்று பெயர். இக்கட்டிய கல்லை அண்ட நீரால் அரைத்து வில்லையாக்கி உலையில் வைத்து ஊதினால் நல்ல கார முள்ள சுண்ணமாகும்.

ஊதிடவே சுண்ண முமாஞ் சலத்தைவாரு
 வோகோகோ கொதித்துவற்றி நீறிப் போகும்
 வாடவே பிங்கானில் தைத்து நீற்று
 வளமான ஜலம்மேலே நிறையவிட்டு
 யாதியா மண்டலமதனை வைத்தாயானால்
 அதின்மேலே வுப்புவந்து படரும்பாரு
 சோதியா முப்புதனை வழித்து வாங்கி
 சுகமாக பலமொன்று தூக்கிக் கொள்ளே. 13

இச்சண்ணத்தில் வேண்டிய அளவு சலம் வார்த்தால் கொதித்து வற்றி நீறி வெண்மை நிறமுள்ள கண்ணமாகும். மீண்டும் அந்தச் கண்ணத்தின் மேல் நன்றாக ஐலத்தை விட்டு ஒரு மண்டலம் வைத்தால் அந்த தண்ணீரின் மேல் உப்பு படர்ந்திருக்கும். இவ்வுப்பை வழிந்தது எடுத்து வைத்துக் கொண்டு பின்னர் இதிலிருந்து ஒரு பலம் உப்பெடுத்துக் கொள்.

தூக்கியே வகையொன்று பலமொன்றாக
சுகமாகச் சூடனொரு பலமுங்கூட்டி
நோக்கியே அண்டநீர் விட்டு ஆட்டி
நுணுக்கமாய் வில்லைசெய்து வுறவைத்து
தாக்கியே யுலர்ந்த பின்பு ஒடுமூடி
சாதகமாய்ச் சீலைமண்ணுஞ் சாத்திக் கொண்டு
பாக்கியே முழுப்புடத்தில் நீறிப்போகும்
பண்பாக யிதையெடுத்துப் பகரக்கேளே. 14

முன் சுத்தப்படுத்திய பூனீறு ஒரு பலமும். கரியுப்பு ஒரு பலமும், சூடன் ஒருபலமும் ஆகநான்கு சரக்கையும் அண்ட நீரால் அரைத்துச் சிறு சிறு வில்லைகளாய்ச் செய்து உலர வைத்து, உலர்ந்த பின்னர்ப் புது வோட்டில் இந்த வில்லைகளை வைத்து மேலோடு மூடிச் சீலைமண் நன்றாகச் செய்து முழுப்புடம் போட்டால் நிறும், இதை எடுத்துக் கொண்டு பிறகு செய்ய வேண்டியவைகளைக் கூறுகிறேன் கேள்!

கேளப்பா வீரமொரு களஞ்சிகூட்டிக்
கிருபையுள்ள புழுகதிலே களஞ்சிகூட்டி
நாளப்பா பூரமொரு களஞ்சிகூட்டி
நாட்டிலுள்ள சம்பளச்சார் விட்டுஆட்டி
தாளப்பா வில்லைசெய்து ரவியிற்போடு
சாதகமாய் முழுப்புடத்திற் போட்டு வாங்கு
வேளப்பா சுண்ணமது கடுங்காரமாச்சு
வெகுகறுக்குப் பூனீறு குருவிதன்றே. 15

இச்சண்ணத்துடன் வீரம் ஒரு களஞ்சியம், புணுகு ஒரு களஞ்சியம், பூரம் ஒரு களஞ்சியம் சேர்த்து எலு மிச்சம் பழச்சாற்றால் அரைத்து வில்லை செய்து சூரிய வெப்பத்தில் காய வைத்து முழுப்புடம் போட்டால் கடுங்காரங் கொண்ட கண்ணம் கிடைக்கும், பூனீறு குருவிவென்று இதற்குப் பெயராகும்.

குருவேதோ முறையேதோ வென்பாராண்பர்
 கூறியதோர் நூல்காணார் குருட்டுவாதி
 தருவான முப்புவை பாரார் மாண்பர்
 தாரணியில் மனிதர்களை மயக்குவார்பார்
 உருவான கல்லுப்பை யறியமாட்டார்
 உலுத்தருக்கு வாதமது வுண்டோயில்லை
 தெருவோடே யலைகிறதோர் நாயைப்போலே
 சென்மித்த வசடருக்கு வாதமேதோ.

16

பல நூல்களைப் பார்த்து தெரிந்து கொள்ளாமல் குருட்டு வாதியானவர் குருவாவது, மருந்தாவது அழிதல்லாம் ஒன்றும் கிடையாது என்று கூறிக்கொண்டு கல்லுப்பை பற்றி அறியாமலும் முப்புவைப் பற்றி அறியாமலும் உலகத்திலுள்ள மக்களைப் பேச்சில் மயக்கி, ஏமாற்றிக் கொண்டு தெரு நாயைப் போலத் தீர்வார்கள். இம்மாதிரியான முடகுணம் கொண்ட அசுடருக்கு வாதம் பலிக்காது. (வாதம் ஏது?)

ஏதென்று போகாமற் சொல்லக்கேளு
 எடுத்ததொரு துறைக்கெல்லா மெளிதேயாகும்
 வாதென்று பேர்களுெல்லா மயங்கிப்போக
 வயித்தியத்தின் திறவுகோல் மார்மேலாணி
 தூதென்ற செந்தூரம் வைப்புக்கெல்லாந்
 துடியான பூநீறு சொல்லிப் போட்டேன்
 கானென்ற உபதேசங் குருதான் சொல்வார்
 கைகண்ட வருவாச்சுக் கருதிப்பாரே.

17

வாதங்களும் மற்ற செந்தூரம் பஸ்பம், சுண்ணம் போன்ற முறைகளும் மிக எளிதாகச் சித்தியாகும். வாதம் கிடையாது என்று கூறுபவர்க்கொல்லாம் இக் குரு மருந்து மார்மேல் அறையும் ஆணி போன்றது. செந்தூர முறைகளுக்கெல்லாம் பூனீறைச் சொன்னேன். முறையாகக் குருவிடம் தொண்டு செய்தால் இம்முறையை உபதேசிப்பர்.

பாரப்பா யிதிலேவார் களஞ்சி வாங்கி
 பாச்சியே லோகத்தை நீற்றிப்போடு
 வாரப்பா வொருநூற்றி லன்பதுக்குள்
 வைத்ததொரு மர்மந்தான் முப்புவாலே
 சீரப்பா குருவைவிட்டுச் செந்தூரத்தால்
 சிவக்காது யிடையில்லை செயமாகாதே
 ஊரப்பா யிக்குருவை யொளிக்கவில்லை
 வொருகோடி நூலுக்குள் ளொளித்தார் சித்தர்.

18

குருமருத்தில் களஞ்சி அளவு எடுத்து லோகத்துடன் சேர்த்தரைத்துப் புடம் போட்டால் நிறிப்போகும். நான் கூறிய லோகமரணம் நூற்றைம்பது நூலில் இந்த முப்பூவை மறைத்து விட்டேன். ஆகையால் அந்த நூலில் கூறிய செந்தூரவகைக்கெல்லாம் இம்முப்பூவைச் சேர்த்தால் தான் சிவக்கும் இல்லையென்றால் சிவக்காது. மூலக்கருவான முப்பூவைப் பற்றி இந் நூலில் மறைக்காமல் கூறிவிட்டேன். மற்ற சித்தர்களால் எழுதப்பட்ட கோடிக் கணக்கான நூல்களிலும் இந்த முப்பூ மார்க்கம் வெளிப்படையாகச் சொல்லப்பட வில்லை.

சித்தாக வேணுமென்றால் இந்நூல்பாரு
ஜெயமாகுங் குருவறிய விந்நூல்பாரு
முத்தான முப்பூவுக்கிந் நூல்பாரு
மூதண்ட வைத்தியத்துக் கிந்நூல்பாரு
பத்தாக வாதத்துக்கிந் நூல்பாரு
பாரிலுள்ளோர்க்கிந் நூலைபகர வேண்டாம்
ஒத்தாடும் சீஷனுக்கு ஒளிக்க வேண்டாம்
உலகத்து மானிடருக்கு வுரைக்கலாகா. 19

ஆகாத வழியினைத்தான் அடுக்கலாகா
ஆருக்கு மிந்நூலை கொடுக்க வேண்டாம்
பாகான முப்பூவை விடுக்கலாகா
பாவிகட்கு செந்தூரம் பகரலாகா
போக்கான கன்மத்தை நிவர்த்தி செய்து
பூதலத்தில் வைத்தியஞ்செய் புண்யமாமே. 19ஏ

சித்தன் ஆவதற்கும், முப்பூ செய்வதற்கும், வாழ விர்த்தையை அறிவதற்கும் இந்நூலைப் பார்க்க வேண்டும். உலக மக்களிடம் இந்நூல் உன்னிடம் இருப்பதாகக் கூற வேண்டாம். மேலும் இதில் கூறியுள்ள செந்தூரம், முப்பூ போன்றவைகளை வெளியே சொல்லாமல், முதலில் மக்களின் கர்மவினையைப் போக்கி, அதன் பிறகு வைத்தியம் செய், உனக்குப் புண்ணிய பலன் கிடைக்கும்.

ஆமிந்த வகையெல்லாந் தெரியச் சொன்னோம்
அப்பனே யுருக்கினத்தைச் சொல்லவில்லை
நாமிந்த வகையெல்லாந் சொன்னோமப்பா
நர சென்மமான தெல்லா மதிக சென்மம்
ஒமிந்த சீவசெந்தைச் சிவனார் நீற்றி
உலகத்தி லுண்டாக்கிச் சிருஷ்டி செய்தார்
வாமிந்த சித்துகள் நடக்கையாலே
வந்துதடா நோய்களென்ற வறுமைதானே. 20

இம் மர்மான விஷயத்தினை வெளிப்படையாகக் கூறி விட்டேன்
மேலும் உருக்கினத்தின் (மாரண) முறையை இதுவரை யாரும்
சொன்னதில்லை. ஆனால் நான் இங்குக் கூறி உள்ளேன். நான் என்ற
மனிதனைப் படைப்பதற்கு முன்பு சிவபெருமான் ஜீவராசிகளை (யிருகங்கள்,
பறவைகள் மற்றும் பல படைத்தார் இந்த ஜீவ ஜந்துக்கள் அது அது
செய்யும் கர்ம விளையைக் கொண்டு மேல் பிறவி அளித்துப் பின்னர் மனிதப்
பிறவியை அளித்தார். சிவபெருமானால் படைக்கப்பட்ட மனிதனுக்கு
அவனுடைய நடத்தையின் காரணமாகவே நோயும் வறுமையும் ஏற்பட்டது.

தானென்ற நோய்களினால் செத்துப் போனால்
தாரணியில் மனிதருண்டோ தாயே சொல்வாய்
வானென்ற சிவனைக்கேள் மைந்தாவென்று
தாய்சொல்ல மாதாவே நீயேசொல்லு
தேனென்ற மனோன்மணியாள் சிவனைக்கேட்டு
செகத்திலே மனிதரைநீ சிருஷ்டி செய்தாய்
நோயென்ற வியாதிகளை யுடனேவிட்டு
வோகோகோ மரணத்தா லுய்வதேதோ.

21

மனிதர்கள் நோயினால் அவதிப்பட்டு மாண்டு போவதைக் கண்டு
மனம் வருத்திய நான் தாயான மனோன்மணியிடம் சென்று, "தாயே! இவ்வாறு
மனிதர்கள் நோய் ஏற்பட்டு இறந்து போனால் உலகத்தில் மனிதன் என்ற
பெயரே இருக்காது. ஆகவே மனிதனுக்கு நோய் ஏற்படாமல் இருக்க
வழி கூறு" என்று வேண்டினேன். பார்வதிதேவி, "நீ இதைப் பற்றிச் சிவ
பெருமானிடம் கேள்" என்றாள். ஆனால் நானோ "தாயே! இனிமையாகப்
பேசுபவள் நீ! ஆகையால் நீயே கேட்டுச் சொல்" என்றேன். அதைக் கேட்ட
தாய் மகிழ்ச்சி அடைந்து சிவனிடம் சென்று, சிவபெருமானே! நீர் உலகத்தில்
மனிதனைப் படைத்தீர் அந்த மனிதன் நோயினால் அவதிப்பட்டு
மரணமடைகிறான். (இதற்கு என்ன காரணம் என்று கேட்க)

உய்வதினால் வெகுபாவமென்று போற்றி
உமையவள் தானவர்பாதம் பணிந்துகேட்க
செய்வதென்னவ வரவர்கள் கன்மத்தாலே
தீவனைகளா ரெடுக்கச் சடலத்தோர்கள்
நையவனை யாலுய்யாம லடியேனுக்கு
நல்லவாக்குத் தந்தருளி நல்கவேணும்
மையவழி சேருமையாளே வுலகத்தோர்கள்
வயித்தியரே மருந்தொன்று வகைசொல்வோரே.

22

இவ்வாறு மரணமடைந்தால் மிகவும் பாவமல்லவா என்று சீவனை வணங்கி உமையாள் கேட்க, அதற்குச் சிவபெருமான் விடையாக, நான் அதற்குக் காரணம் அல்ல. அவரவர்கள் செய்த கர்ம வினையால் மனித உடலிலுடுத்து அனுபவிக்கிறார்கள் என்று கூற, அதற்கு தேவி, அந்த வினைகளிலிருந்து மனிதர்கள் தங்களைக் காத்துக் கொள்ள உபாயம் கூற வேண்டும் என்று கேட்க, அதற்குச் சிவபெருமான் மைதீட்டிய அழகிய கண்களைக் கொண்டவனே! மனிதர் வினைக்கு மருத்துவர் மருந்தளிப்பார்கள் என்று கூறி மேலும்,

வகையான மூலிகையுங் காரசாரம்

வளமான வுபரசமும் பாஷாணங்கள்

தகையான நவரத்தின மஷ்டலோகம்

தனிற்சீவ செந்துமுதல் தரணியோர்கள்

வகையான நோய்கட்கு மருந்திதென்று

மகத்தான ரோகமெல்லா மாண்டுபோக

தகையாமற் றாயெனக்கு உபதேசித்தாள்

சாற்றினேன் வயித்தியமிரண்டு லட்சங்கானே. 23

மருந்தான மூலிகையையும் காரசாரமும் உபரசமும், அஷ்டலோகமும். நவரத்தினமும் மற்றும் சீவ செத்துக்கள் போன்றவைகளால் நீங்கும் நோயும், நீக்கும் வகையையும் கூறினார். அதைக் கவனமாகக் கேட்டு வந்து தாயான மனோன்மணி எனக்குச் சொன்னாள் அவள் சொன்னதை நான் வயித்தியம் இரண்டு லட்சம் என்ற நூலில் கூறினேன்.

காணப்பா பத்துவாயிரமுஞ் சொன்னேன்

கணமான வாயிரத்தைந்து நூறுதான்

பூணப்பா வருநூறு மிருநூறோடு

புகழான மூன்றுபத்து மைந்துமாகத்

தோணப்பா கன்மகுத்திர முன்னூறு

துறையான வன்பதுக்குள் சுருக்கிப் போட்டேன்

வீணப்பா மற்றதெல்லா மிந்நூல்விட்டால்

வேறான முப்பூவின் வீதிதானே. 24

அதனைக் குறுக்கி பத்தாயிரமும், அதைக் குறுக்கி ஆயிரத்தைநூறும், அதைக் குறுக்கி அறுநூறும், அதைக் குறுக்கி இருநூறும் சொல்லியுள்ளேன். மேலும் கன்ம சூத்திரம் முந்நூறும். முப்பத்தைந்து என்ற நூலையும் சொல்லியுள்ளேன். மேற்கூறிய நூல்களை எல்லாம் சுருக்கி "குருநூல் முப்பு" என்ற இந்த நூலைச் செய்துள்ளேன். ஆகையால் இந்நூலைவிட்டு, மற்ற நூல்களை எல்லாம் பார்த்தால் முப்பூவை அறிய முடியாது. முப்பூவை அறியவிட்டால் வயித்தியமும் வாதமும் பலிதமாகாது.

வீதியாய்ச் சொல்லுகிறே னுருக்கினத்தை
 வெட்ட வெளியாகவுந்தான் விபரமாக
 ஆதியா முப்பூவிற் காரஞ் சேர்த்து
 அழகா காந்தத்தை யிடைக்கிடையே சேர்த்து
 பூதியாய் முலைப்பாலால் விட்டு ஆட்டி
 புகழான குகைக்குள்ளே வைத்துமுடி
 வுத்தான குகையதனி லுருக்கிநீற்று
 வோகோகோ வொரு மணியா யறுகிப்போமே. 25

அதன் பிறகு உருகினத்தைப் பற்றிக் கூறுகிறேன் கேள். முன் செய்த
 முப்பூவுடன் வெண்காரத்தைச் சேர்த்து. இவ்விரண்டின் எடைக்குச் சரியாகக்
 காந்தத் தைச் சேர்த்து முலைப்பால் விட்டு அரைத்து, குகைக்குள் வைத்து
 குகை பழுக்க ஊதினால் எல்லாம் சேர்ந்து உருகி மணியாய் நிற்கும்.

போமென்ற யிரும்பினுட பொடியைவாங்கி
 புகழான அந்திடைக்கு குருவைப்போட்டு
 தாமப்பா முலைப்பாலால் சாமமாட்டி
 சாதகமாய்க் குகைக்குள்ளே வைத்துமுடி
 நாமென்ற தாக்குகையி லுறுக்கியா (ட) டி
 நலமான வொருமணியாய் நிற்கும்பாரு
 வானென்ற அப்பிரக நவநீதத்தை
 மாட்டியே யிடைக்கிடைமுன் மருந்துகூட்டே. 26

அதன்பிறகு. இரும்பினுட பொடியைக் கொண்டு வந்து அந்த
 எடைக்கு முன்போல், முப்பூவும், காரமும் சேர்த்து முலைப்பாலால் ஒரு
 சாமம் அரைத்து குகையில் வைத்து ஊதினால் இரும்புருகி மணியாய்
 நிற்கும். அடுத்து அப்பிரகத்தை வெண்ணையாகச் செய்து அதனுடன்
 முன்மருந்து கூட்ட வேண்டும். (முன் மருந்து என்றால் முப்பூவும்
 காரமுமாகும்.)

கூட்டியே முலைப்பாலால் சாமமாட்டி
 குகைக்குள்ளே வாரியிட்டு மூடிக்கொண்டு
 நாட்டியதோர் குகையிலிட்டு றுக்கித்தீரு
 நலமாக வொரு மணியாம் நாட்டிப்பாரு
 மூட்டோடே வாங்கிவைத்துப் பின்புகேளு
 முளையான கெருட பச்சைக் கல்லு வாங்கி
 யாட்டியே குளிகல்லிற் பொடித்துக்கொண்டு
 வழகாக வந்திடைக்கு மருந்து கூட்டே. 27

அதனுடன் முலைப்பால்விட்டு ஒரு சாமம் அரைத்து குகைக்குள்ளே வைத்து மூடி, குகை பழுக்க ஊதினால், அப்பிரக மணியாகும். அதைப் பத்திரமாக வைத்துக் கொண்டு இதேபோல் கெருட பச்சைக்கல் என்ற கல்லைக் கொண்டு வந்து இடித்து. மாவாக்கி அதனுடன் முப்பூவும், காரமும் சேர்க்க வேண்டும்.

மருந்தென்ன கருவதனைச் சேர்த்துக்கொண்டு
வளமான முலைப்பாலி லாட்டியாட்டி
குருந்தென்ன குகையிலிட்டு சில்லுபோட்டு
கூறாக வுதிடவே மணியுமாகும்
விருந்தென்ன கல்நாரை வாங்கியேதான்
விருதான குருக்கூட்டி விரைந்துஆட்டி
அருந்துகின்ற பாலாலே யாட்டித்தீரு
அப்பனே யுலையில் வைத்து மூட்டிடாயே. 28

முலைப்பாலால் அரைத்துக் குகையிலிட்டு ஒட்டுச் சில்லால் மூடி குகை பழுக்க ஊதினால் மணியாகும். பின்னர் கல்நாரைக் கொண்டு வந்து முன்போல் மருந்து கூட்டி முலைப்பாலால் அரைத்து குகையில் வைத்துமூடி குகை பழுக்க ஊதவேண்டும்

மூட்டியே யுறுக்கிடவே மணியுமாகும்
மூதண்ட சகஸ்திரமாம் வேதிகேளு
சூட்டியே யிடைக்கிடைதான் குருவைச்சேர்த்து
சாதகமாய் முலைப்பாலா லாட்டித்தீரு
ஆட்டியே குகையில்வைத்து மாட்டிலுது
அப்பனே வொருமணியாய் நிற்கும்பாரு
கேட்டியே படங்கணத்தைச் சேர்த்துக்கொண்டு
திடமாக யிடைக்கிடைதான் குருவைகூட்டே. 29

குகை பழுக்க ஊதினால் கல்நார் மணியாக நிற்கும். இதைப் பத்திரமாக வைத்துக் கொண்டுபின்பு, சகஸ்திர வேதியைக் கொண்டு வந்து அந்த எடைக்கு முன்போல் மருந்து கூட்டி முலைப்பாலால் அரைத்து குகையில் வைத்து, குகை பழுக்க ஊதினால் மணியாகும். பின்னர் படங்கணத்தைக் கொண்டு வந்து அந்த எடைக்குக் குரு மருந்து கூட்டி..

குருவதனை கூட்டியென்ன பொடித்துக்கொண்டு
கூசாமல் முலைப்பாலை யிட்டுஆட்டி
திருவான குகையில் வைத்து மூடிக்கொண்டு
திடமாக ஆறவிட்டுத் திரளுமட்டும்

பருவமுடன் வகபார்த்து குகைக்குள்ளிட்டு

பாங்காக மூன்றுமுறை குறுக்கியுது

பாருவாக மணியாக வாங்கிக்கொண்டு

வளமான அண்டத்தோல் வாங்கிடாயே.

30

முலைப்பால் விட்டரைத்துக் குகைக்குள் வைத்து லுடு மூடி, நன்றாக ஊதினால் மணியாகநிற்கும். இதைப் பத்திரப்படுத்திக் கொண்டு.

வாங்கியே சவ்வுதனைத் தள்ளிப்போட்டு

மருந்தேன்ன குருதன்னை யிடைக்கிடையேகூட்டி

வாங்கியே முலைப்பாலை விட்டுஆட்டி

வளமாக குகையில் வைத்துவாங்கியுது

ஏங்கியே மணியாக இறங்கிப்போகும்

இன்னமொரு சேதியுண்டு யியம்பக்கேளு

தூங்கியே திரியாதே சொல்லக்கேளு

துடியான சங்கதனைப் பொடியாய்த்தூக்கே.

31

முட்டை ஓட்டை எடுத்துக் கொண்டு சவ்வுதனை நீக்கிவிட்டு இடைக்கிடை குருவைச் சேர்த்து முலைப்பால் விட்டு அரைத்து குகையில் வைத்து ஊது மணியாகத் திரண்டு போகும். பின்னர் சங்கைக் கொண்டு வந்து பொடி செய்து எடுத்துக் கொண்டு.

தூக்கியே யிடைக்கிடைதான் குருவைச் சேர்த்து

துலங்கவே முலைப்பாலை விட்டுஆட்டி

தூக்கியே குகையில்வைத் துருக்கியாட்டு

வப்பனே யொருமணியா யாகும்பாரு

நோக்கியே சலாசத்து சொல்லக்கேளு

நுணுக்கியே யிடைக்கிடைதான் குருவைப்போட்டு

தூக்கியே முலைப்பாலை விட்டு ஆட்டி

சாதகமாய்க் குகையில்வைத்து சார்வாய்வுதே.

32

அந்திடைக்குக் குருவைச் சேர்த்து முலைப்பால் விட்டரைத்துக் குகையில் வைத்து மூடி உருக்கினால் மணியாய் நிற்கும். அதற்குப் பின்னர் சிலாசத்தைக் கொண்டு வந்து அதனுடன் எடைக்கிடை குருவைச் சேர்த்து முலைப்பால் விட்டரைத்துருக் குகையில் வைத்து ஊது வேண்டும்.

சார்வாக வுதவொரு மணியாய் நிற்கும்

தருவான நவரத்தினஞ் சொல்லக் கேளு

யாறான வொன்பதையும்வெவ்வேறாக

வந்தந்த யிடைக்கிடை. தான் குருவைச் சேர்த்து

பேறாக வரைத்ததனைக் குகையில் வைத்து
 பெருமை பெறவூதிடவே மணியுமாகும்
 கார்வாக மனிதருட வஸ்திதன்னை
 கலந்ததனைப் பொடியாக்கி குருக்கிடைதான் காணே.33

இவ்வாறு ஊதினால் சிலாசத்து மணியாய் நிற்கும். அதைப் பத்திரமாக வைத்துக் கொண்டு பிறகு நவரத் தினத்தை மணியாகச் செய்யும் முறையைக் கேள். நவவத்தினங்கள் ஒன்பதையும் ஒவ்வொன்றாக தனித்தனியாக எடுத்து அதனுடன் குரு கூட்டி முலைப்பால் லிட்டரைத்து குகையில் வைத்து ஊதினால் மணியாகும் இந்த நவரத்தின மணிகளையெல்லாம் பத்திரமாக வைத்துக் கொண்டு. பிறகு, மனிதனுடைய எலும்பை எடுத்து அந்த எடைக்கு குருகூட்டி,

காணந்த யிடைக்கிடைதான் முலைப்பால் விட்டு
 கலந்தரைத்துக் குகையில் வைத்து காடாவுது
 பூணந்த தாக்குகையில் வருக்கிந்தீரு
 புகழாக வொரு மணியாய் நிற்கும்பாரு
 தோணந்த தலையினுட கொம்மை வாங்கி
 சுகமாகச் சீவியதை தூக்கிக் கொண்டு
 வுணந்த யிடைக்கிடை தான் குருவையிட்டு
 வுறப்பாக முலைப்பாலா லாட்டி வாங்கே. 34

முலைப்பால் லிட்டரைத்துக் குகையில் வைத்து ஊதினால் மணியாக நிற்கும். இதைப் பத்திரமாக வைத்துக் கொண்டு, பிறகு கலை மான் கொம்பு கொண்டு வந்து சீவி ஒரு நிறையாக எடுத்து அந்த எடைக்கு குரு கூட்டி முலைப்பால் லிட்டரைத்து எடுத்து.

வாங்கியே குகையில் வைத்து வருக்கிந்தீரு
 வளமாகக் குகையினுள்ளே கண்விட்டாடும்
 பாங்கியே வாமையுடல் தன்னை வாங்கி
 பாங்காக யிடித்ததனை நொறுக்கிக் கொண்டு
 தாங்கியே குருவதனைச் சமனாய்ச் சேர்த்து
 சார்வாக முலைப்பாலா லதனை யாட்டி
 நீங்கியே குகையிலிட்டு யுருக்கிவது
 நேராக வருக்கினத்தின் நீதி கேளே. 35

அதைக் குகையில் வைத்து ஊதினால் குகைக்குள் மணி கண் விட்டாடும். அதைப் பத்திரப்படுத்திக் கொண்டு, பின்பு ஆமையின் ஓட்டைக் கொண்டு வந்து அதை நொறுக்கித் தரளாக்கி, அந்த எடைக்குக் குரு சேர்த்து முலைப்

பால் விட்டரைத்து சூகையில் வைத்து உருக்கினால் மணியாக நிற்கும் இதைப் பத்திய் படுத்திக் கொள். பிறகு உருக்கினத்தின் மணிகளைப் பற்றிக் கூறுகிறேன் கேள்.

நீதியா யுருக்கினத்தின் மணியையெல்லாம்
நிசமாக யிடைக்கிடைதான் கெந்தி சேர்த்து
சாதியா யுடைத்ததனைப் பொடியாய்ப் பண்ணி
திட்டமா யரைத்திடுவாய் நாலுசாமம்
ஆதியாய் வில்லைசெய்து வைத்துக்கொள்ளு
அழகான பழச்சாற்றா லாட்டித்தீரு
வாதியாய் வந்தவனை வெளியில் வைத்து
வரிசையாய் மூன்று நாளாட்டிப் போடே. 36

உருக்கினத்தின் மணிகளையெல்லாம் தனித்தனியாக எடுத்து அந்த மணியின் எடைக்குக் கெந்தி (கெந்தகம்) சேர்த்து பொடி பண்ணி நான்கு சாமம் அரைத்து வில்லை செய்த பிறகு பழச்சாறு (எலுமிச்சம் பழத்திற் ரகம்) விட்டு மூன்று நாள் தொடர்ந்து அரைக்க வேண்டும்.

போட்டதொரு வில்லைதன்னை யோட்டில் வைத்து
புகழாக மேலோடு கொண்டு மூடி
நாட்டமாய்க் கவசித்துக் கெஜபுடத்தில்
நன்றாகச் செந்தூர மருணன் போலே
மூட்டவே செப்புதனிற் பதனஞ் செய்து
முக்கியமாய் தீருநோய் புகலக்கேளு
நீட்டவே யெந்தெந்த நோய்கள் குஷ்டம்
நினைவான வனுபான மறிந்து செய்யே. 37

முறையாக அரைத்து வில்லையாகத் தட்டி ஒட்டில் வைத்து மேலோடு மூடி நன்றாக கவசம் செய்து கெஜபுடம் போட்டால் அருணநீறும் உள்ள செந்தூறும் கிடைக்கும். இச்செந்தூரத்தை செப்டிச் சிமிழில் பதனமாக வைத்துக் கொள்க செந்தூரத்தால் தீரும் நோய் களைப் பற்றிக் கூறுகிறேன் கேள்! குஷ்டம் முதல் எந்த நோயாக இருந்தலும் முறையாக அனுபானம் அறிந்து செய்ய வேண்டும்.

செய்யவே யிரும்பதனைத் தேனிற் கொள்ள
செகத்திலுள்ள பாண்டுவகை யெல்லாந் தீரும்
மையவே காந்தகத்தை தேனிற் கொள்ள
மகத்தான வாயுவொடு பாண்டு போகு
முய்யவே யிப்பாகஞ் சஞ்சீவியில்
லுகந்தாக்கால் நீரழிவு மோடிப் போகும்
நையவே கெருடனைத்தான் தேனிற் கொள்ள
நாடாது கண்ரோகம் நாடிப் பாறே 38

இருப்பு அயச்செந்தரத்தை தேனுடன் உட்கொண்டால் உலகத்திலுள்ள அனைத்து வகையான பாண்டுவும் தீரும். காந்தத்தைத் தேனுடன் சேர்த்து உட்கொண்டால் வாயு, மற்றும் பாண்டு வகைகள் எல்லாம் போகும். இதைச் சுஞ்சீவி என்ற தைலம் சேர்த்து உட்கொண்டால் நீரிழிவு விலகும். கெருட பச்சைக்ல் செந்தரத்தை தேனில் உட்கொண்டால் கண் ரோகம் எதுவும் அண்டாது.

பாருநீ கல்நாரை சர்க்கரையிற் கொள்ள
பாரிலுள்ள ரோகமது சேத்துமந் தீருஞ்
சேரவே சாஸ்திரவேதி பாலிற் கொள்ள
சேறான குஷ்டநோய் சிதறிப் போகும்
வாருநீ படங்கணத்தை யிஞ்சிச் சாற்றில்
மருகிடவே வாதசுரஞ் சன்னி போகுஞ்
சீரான வண்டத்தைத்துது வேளையிற் கொள்ள
சயமொடு காசமிளைப்பு தீரும் யீனை.

39

கல்நார் செந்தரத்தைச் சர்க்கரையுடன் சேர்த்து உட்கொண்டால் உலகத்தில் உள்ள எல்லா வகையான கபரோகங்களும் தீரும். சகஸ்திரவேதி செந்தரத்தைப் பாலின் உட்கொண்டால் குஷ்ட நோய்களெல்லாம் பறந்து போகும். படங்கணத்தின் செந்தரத்தை இஞ்சி சாற்றில் உட்கொண்டால் வாத சுரமும், சன்னியும் போகும். அண்ட செந்தரத்தைத் தூதுவளைச் சாற்றுடன் உட்கொண்டால் காசம், இளைப்பு, ஈளை இவை எல்லாம் தீரும்.

ஈளைபோஞ் சங்குகன்னம் பனை வெல்லத்தில்
இட்டாக்கால் வாயுவெல்லா மிறந்து போகும்
வாளாகும் பித்தமெல்லா மாண்டு போகு
மைந்தனே யனுபான மறிந்து செய்தால்
காயையச் சலாசத்து செந்தா ரத்தை
கடுக்காயிற் றின்றிடவே மகோதரங்கள்
பேளையாம் பெருவயிறு நீராம்பல் போகும்
பெரிதான ரத்தினத்தின் பெருமை கேளே.

40

சங்குச் கண்ணத்தை பனை வெல்லத்தில் உட்கொண்டால் வாயு என்ற சொல்லே இறந்து போகுத், மேலும் பித்த வகைகள் எல்லாம் அழிந்து போகும். முறையாக அனுபானம் அறிந்து செய்தால் நிச்சயமாய் விலகும். சிலாசத்து செந்தரத்தைக் கடுக்காயுடன் சேர்த்து உட்கொண்டால் மகோதரம், பெருவயிர், நீராம்பல் இவை எல்லாம் விலகும். இனிமேல் ரத்தி னத்தின் பெருமையைக் கேள்!

பெருமையுள்ள மாணிக்கஞ் சாதிக்காயிற் கொள்ள
பெரும்பாடு யெலும் புருக்கிப் பிரிந்துப்போகும்
அருமையென்ற பச்சைதன்னை கற்கண்டிற்கொள்ள
அஸ்த்தி சுரம் வெட்டை முதலகன்று போகும்

தருமையென்ற வயிரத்தைச் சீனியிற்கொள்ள
சகலகழிச்சல் நீரிழிவு சாராதோடும்
ஒருமையென்ற வைடுரியம் பாலிற் கொள்ள
உள்வரட்சி கண்ரோக மோடிப்போமே.

41

மாணிக்கத்தைச் சாதிக்காயுடன் சேர்ந்து உட்கொண்டால், பெரும்பாடும், எலும்புருக்கியும் தீரும். பச்சைக்கல் செந்தூரத்தைக் கற்கண்டுடன் சேர்த்து உட்கொண்டால் அஸ்திசுரம் வெட்டைகுடு இவை எல்லாம் விலகும். வயிரத்தின் செந்தூரத்தைச் சீனியுடன் சேர்த்து உட்கொண்டால் சலக்கழிச்சலும் நீரிழிவும் விலகும். வைடுரிய செந்தூரத்தைப் பாலில் உட்கொண்டால் உள்வரட்சி, கண்ரோகம் இவை எல்லாம் விலகும்.

போகுமே கோமேதகம் நெய்யிற்கொள்ள
புகழான ஈளையொடு செயரோகம் போம்
வாகு சேர்கலைக்கொம்பைத் தேனிற்கொள்ள
மைந்தனே கண்துலங்கு மயக்கந்தீரும்
ஆகுமிந்த நீலத்தைத் திரிகடுகிற்கொள்ள
வாச்சரியங் குஷ்டமெல்லா மகன்றுபோகும்
மோகமா முத்ததனைத் தின்பாயாகில்
மூர்க்கமாந் தம்பனத்தின் முறையைக்கேளே.

42

கோமேதகச் செந்தூரத்தை நெய்யில் உட்கொண்டால் ஈளை முதல் கயரோகம் வரை விலகும். கலைக்கொம்பு செந்தூரத்தைத் தேனில் உட்கொண்டால்கண் ஒளி பிரகாசிக்கும் மயக்கம் அகலும், நீலக்கல் செந்தூரத்தைத் திரிகடுகில் உட்கொண்டால் சகலவிதமான குஷ்டமும் விலகும். முத்து செந்தூரத்தைப் பாலில் உட்கொண்டால் வீர்ய தம்பனம் உண்டாகும்.

முறையான பவளத்தை முலைப்பாலிற் கொள்ள
முக்கியமாந் திரேகமது வலுத்துப் போகும்
மறையான பித்தமெல்லா மாய்ந்து போகும்
மகத்தான மேகமெல்லா மாண்டுபோகுந்
துறையான அப்பிரகஞ் சீனியிற்கொள்ள
துன்பஞ்செய் சயரோகந் துலைந்துபோகுந்
துரையான கஸ்தூரி தின்பாயானால்
சுரஞ்சன்னி யகன்றுபோஞ் சுகமிதாமே.

43

பவளத்தை முலைப்பாலில் உட்கொண்டால் திரேகம் வலுத்துப் போகும். பித்தம் அகலும். மேகவகைகள் எல்லாம் மாளும். அப்பிரக செந்தூரத்தைச் சீனியிற் உட்கொண்டால் துன்பம் செய்கின்ற சயரோகம் அனைத்தும் விலகும். கஸ்தூரி செந்தூரத்தை உட்கொண்டால் சுரம். (சன்னி

இவைகள் எல்லாம் அகலும், (இதற்கு அனுபானம் கூறப்படவில்லை)
எரித்திற்குச் சுகம் உண்டாகும்.

சுகமான ஆமைசத்து தின்பாயானாற்
சோர்வில்லா சன்னியொடு குலை தீரும்
மகத்தான வகைக்கெல்லா மனுபானங்கள்
அறிந்து கொண்டாற்கா லகலும்நோய்கள்
தவமான செந்தூர இனங்கள்தோறுந்
தான்கருக்காற் களஞ்சிதனைத் தூக்கிக்கொண்டு
முகமான குழிக்கல்லி லொக்கவிட்டு
முலைப்பாலா லாட்டிவிடு சாமமொன்றே. 44

ஆமை சத்தை (ஆமையோட்டுச் செந்தூரம்) உட்கொண்டால் சன்னி,
பற்றும் குலை நோய்கள் தீரும். மேலே கூறிய செந்தூர வகைக்கெல்லாம்
முறையான அனுபானம் அறிந்து உட்கொண்டால் தான் பலிதமாகும்.
இதுவரை கூறிய அனைத்து வகையான செந்தூரங்களையும் வகைக்கு
ஒரு களஞ்சி எடுத்து ஒன்றாக குழிக்கல்லி போட்டு முலைப்பால் வீட்டு
ஒரு சாமம் அரைத்து.

ஒன்றான சாமமது வரைத்து வாங்கி
உருட்டிவிடு குன்றியிடை வுலர்த்திக்கொண்டு
நன்றாகவே யரைத்து யிஞ்சிச்சாற்றில்
நலமாகக் கொண்டிடவே சன்னிதீரும்
பண்டான வலியஞ்சும் பறந்துபோகும்
படுபாவி யானசுரங் கண்ணிற்காணா
வுண்டான சேதியெல்லாஞ் சொல்லிப்போட்டேன்
ஒளித்தறியோ மொளிக்கவில்லை வுலகத்தோர்த்தே.45

ஒரு சாமம் அரைத்து குன்றி அளவு உள்ளதாக உருட்டி உலர்த்தி
வைத்துக் கொண்டு வேண்டிய பொழுது (தேவையான பொழுது) இஞ்சிச்
சாற்றில் உட்கொண்டால் சன்னி வகைகள், அஞ்ச வகையான வலிப்பும்
பறந்து போகும். அது மட்டும் இன்றி சகல வீதமான காய்களும் அகலும்.
ரகசியமான முறைகளை உலக மக்களின் நலனைக் கருதி மறைமுகமாகக்
கூறாமல் வெளிப்படையாகச் சொல்லி விட்டேன்.

உலகத்தோர் பிழைக்கவென்று கருவெச்சொன்னேன்
வுறப்பாக வயித்தியத்தை வுணிச் சொன்னேன்
நிலைகெட்ட மாந்தருக்கே சொன்னேனில்லை
நிலைதவறா மனிதர்கட்கு நிகழ்த்தினென்யான்

வலைகட்டி மீன்பிடிக்கும் தன்மைபோல
வையகத்தில் நோய்களுக்கு வலையிதாகுஞ்
சிலையு மெய்த்தத் திரேகமடா மனிதர் திரேகஞ்
செய்கை யறியாமலிவர் செத்தார்பாரே.

46

உலகத்தோர் பிழைத்து வாழும் பொருட்டுஇக்கருக் களைச் சொல்லி
வீட்டேன். முறையான வயித்தியத்தை மறைக்காமல் சொல்லி வீட்டேன்.
புத்தி கெட்டவருக்கும் ஒழுக்கம் கெட்டவருக்கும் நான் வயித்தியம்
கூறவில்லை. நல்ல ஒழுக்கங்களைக் கடைபிடிப்பவருக்காகச் சொன்னேன்.
வலைவீசி எவ்வாறு மீன்பிடிக்கிறோமோ. அதேபோல் வியாதி என்னும்
மீன்களுக்கு இந்நூலில் கூறியுள்ள முறைகள் வலை போன்றதாகும்.
மெய்ஞ்ஞானத்தை அடையும் பொருட்டுக் கிடைத்த இந்த திரேகத்தின்
உண்மையை அறியாததாலே மக்கள் மாண்டனர்.

பாரு நீ பலநூற்கள் நன்றாய்ப்பார்த்து
பகர்ந்ததொரு நாடியெல்லாம் பகருவாயே
சேரு நீ குணங்குறிகள் நன்றாய்ப்பார்த்து
செயமான மருந்தினுட குணப்பாகங்கள்
நேருநீ சாதகனின் சாத்திரமுங்கண்டு
செயுமான் நோயினுட குணமுஞ்செய்கை
வாருநீ கன்தம்தை நிவர்த்தி செய்து
வளமான முப்பூவின் மார்க்கஞ் செய்யே.

47

பல நூல்களை நன்றாகப் படித்து அறிந்து கொண்டு நோய் கண்டு
வந்தபேரின் நாடியை நன்றாகப் பார்த்து நோயின் குணத்தைக் கண்டும்,
குறியைக் கண்டும், நோய் வந்த காரணத்தை அறிந்தும் நோயின்
செய்கையை அறிந்தும், கிரக நிலையையும் தீதி, வாரநட்சத் திரங்களையும்
அறிந்து, அவர்களின் கர்ம வினையைப் போக்கி பின்னர் வயித்தியம் செய்க.

செய்யவே குருவதனை முடிக்க வேண்டுஞ்
செந்தூர மானதெல்லாஞ் செய்ய வேண்டும்
நய்யவே பிணியெல்லாந் தீர்க்கவேண்டும்
நாட்டிலுள்ள பேர்களெல்லாம் வணங்கவேண்டும்
துய்யவே தியானங்க ளுறைக்கவேண்டும்
துறவான பூசைமுறை யறியவேண்டும்
பையவே கோபத்தை நீக்க வேண்டும்
பண்டிதரே யிந்தமுறை பகருங்காலே.

48

முதலில் குரு மருந்தான முப்பூவை முடிக்க வேண்டும். அதற்கடுத்து செந்திர வகைகளை எயில்லாம் செய்ய வேண்டும். அதன் பிறகே வயித்தியம் செய்ய வேண்டும். நீ செய்யும் வயித்தியத்தைக் கண்டு போற்றி (மகிமை அறிந்த) மக்கள் உன்னை வணங்கும்படி நடந்து கொள்ள வேண்டும். அதமட்டும் இன்றி கூடவே தியான முறையையும், பூசை முறையையும் அறிந்து மற்றவர்களுக்கும் போதிக்க வேண்டும். கோபத்தை நீக்கிப் பண்டிதன் என்று மற்றோர் போற்றும்படி நடக்க வேண்டும்.

காலான வயித்தியத்தை உறுதியாகக்

கைமுறைகள் தப்பாமற் கருவாய்ச்செய்தாற்

பாலான நிறமுடைய பிரம்ம னாவான்

பண்டிதரிற் றன்வந்திரி பகவானாவான்

சேலான மச்சமுனி யெண்ணூறும் பார்த்தாற்

சிந்தையிலே களங்கமறச் சித்தனாவான்

நாலான மணிபெற்று பிரமன் சொன்ன

நலமுடைய முனிமொழிந்தார் நாடி முற்றே.

49

கைமுறைகள் தப்பாமல் நல்லமுறையில் வைத்தியம் செய்தால் அவனே வெண்மைநிறங் கொண்ட பிரம்மா வாவான். (அவ்வாறான ஆடையையும் வெண்மை நிறங் கொண்ட அணிகலன்களையும் உடைய பிரம்ம தேவருக்குச் சரிசமமாவான். அதமட்டும் இன்றி, முறையான வைத்தியத்தினானால், வைத்தியன், தன்வந்திரி பகவானுக்குச் சரிசமமாவான்) இந்த நூலில் கூறியுள்ள முறைகளை நன்றாக அறிந்து கொண்டு அதன் பின்னர் மச்சமுனி எழுதிய “திருமந்திரம் எண்ணூறு” என்ற நூலைப் பார்த்தால் (படித்தால்) கட்டாயமாக அவன் சித்தனாவான். மனோன்மணியால் சிவபெருமானிட மிருந்து கேட்கப்பட்டதும், அதைப் பிரம்மாவின் மூலம் அறிந்து கொண்டு அகஸ்தியர் என்னும் கும்முனியால் எழுதப்பட்டதுமான “வாயித்தி நாடி” என்றும் “குரு நால் முப்பூ” முடிவடைந்து.

(அகத்தியரால் பாராட்டப்பட்ட “மச்சமுனி-திருமந்திரம் எண்ணூறு” என்ற நூல் எமது தாமரை நூலகத்தில் கிடைக்கும்.)

“ஓம் - தத்- ஸத்

முப்பூ முப்பது

ஆதி பராபரத்தினுட கிருபை போற்றி
 அடிமுடியா மைங்கோலம் நந்தி காப்பு
 நீதியாம் வாரணத்தின் முகவன் காப்பு
 நின்மலமாஞ் சதாசிவத்தின் வடிவே காப்பு
 பாதி மதி யணிந்த சிவன்பாதங் காப்பு
 பத்தி முத்தி சித்தி வயிரவனே காப்பு
 ஒதியதோர் வாணியின்றன் பாதங் காப்பு
 வோங்கார மூலவட்டத் தொளி காப்பாமே.

1

ஓங்கார மூலவட்டக் கணேசன் பாதம்
 ஒளிவெளியா மனோன்மணி நாதாக்கள் பாதம்
 வாங்கார சாரமதை மூன்று பத்தில்
 நயங்காணும் புலத்தியனே ஞானமாலை
 தோங்கார நாதவிந்தாற் சமைந்த சம்பு
 சிவமென்றுஞ் சத்தியென்றும் பேருமாச்சு
 ஆங்கார மாணவமு மடங்கிற் றானால்
 அரகரா அடிமுடியுங் காப்புத் தானே.

2

காப்பான அடிமுடியும் நடுமூன்றுந் தான்
 கருக்காடு வெளிக்காடு ஒளிக்காடாகும்
 சாப்பான அளர்காட்டிற் குடிசைகட்டி
 சங்கை யாயிருந்த வரைக் கண்டதுண்டா
 பூப்பாடு வாராது மாது னாதம்
 பொங்கி வரும் அப்பு முப்பு சரியாய்க்காணும்
 வாய்ப்பகட்டி னால்வருமோ தசமாந் தீட்சை
 வகுத்தபடி குருமுடித்து வாதம் பாரே.

3

பாரப்பா குருமுடிக்குங் காலஞ் சொல்வேன்
 பங்குனியுஞ் சித்திரையும் மகரம் கும்பம்
 வேரப்பா எடுப்பதற்கு அந்த நாளில்
 விளன்படவே கதிர்தாண்டி மதியில் நிற்கும்
 சீரப்பா முதற்பட்சந் தசமியன்று
 திதி பார்த்து சாகாக்கால் முடியுமென்று
 ஊரப்பா ஆயிரத்தெட் டிதாழ மென்று
 உச்சிமலை மீதிருந்து பூவை வாங்கே.

4

பூவான பூவிலொரு விபரங் கேளு

பொங்கிவரும் பஞ்சவர்ண மாதுனாதம்
நாவான தசையாமல் தசை யாடாமல்

நாலான கேசரியில் மனத்தையுணி
தாவான யிடந்தேடிக் கண்டு போற்று

சதுர்முகனு மாலயனுங் காணப் பாதம்
மாவான மானனிரங் கொண்டோ ரெல்லாம்

மவுன மனோன் மணியாகி வாழ்ந்திட்டாரே, 5

வாழ்ந்திட்ட வக்கினியும் வாய்வுங்கூடி

வசமற்ற பூமியின் கீழண்ட மாச்சு

தாழ்ந்திட்ட அக்கினியும் வாய்வுங் கூட்டி

சமரசமாய் நடுவான பிண்ட மாச்சு

சார்ந்திட்ட விரண்டுக்கும் பிலமே தென்றால்

தருவான மண்ணோடே தண்ணீ ராச்சு

ஆழ்ந்திட்டுப் பார்த்தாலே வாதி காண்பான்

அரியென்றும் ஸூரியென்றும் நடுவின் பேரே. 6

நடுவான பூமியுட னாதம் வாங்கி

நல்லவிந்து நீர்கரைத்து ரவியிற்போடு

விடுகாதே யிப்படியே பத்துமுறை காச்சு

விந்து விடநீராலே கட்டிப் போகும்

விடுவானோ வாதிமகன் சிவத்தைத் தானும்

விழியொளியாஞ் சத்தியென்ற பூரணத்தைமைந்தா

படுபாதி மூன்றிலொன்று சிவத்தைச் சேர்க்க

பரிவான ரவிமதியி லுப்புண்டாச்சே. 7

உப்பாதன உப்புக்கு னாமங் கேளு

உகமையுள்ள வெடியுப்பு வேண்டும் பேரு

அப்பான மேகத்திற் பிறந்த உப்பு

வளர்காட்டிற் குடியிருப்போர் காணாரில்லை

செப்பாத னாதகிரி சோதித் தேற

சிவனை வெளியாக்கு மிந்த தேவியுப்பு

துப்பாக கர்ப்பமுள்ள மும்மாத வீடு

துரியம்விட்டு அதீதவெளி காணுவாயே. 8

காணாது காணாமடா யிந்த நூலிற்

கண்டவர்கள் சொல்வார்கள் வெளியிற் போடார்

தோணாத பூரணத்தைத் தோற்றி வைக்குஞ்

சொரூபமுள்ள வாயிரத்தெண் சாஸ்திர வித்தை

காணாது வொன்றுக்குங் கார சாரம்

நஞ்சுகொண்டு செத்தவன்போற் சரக்கெல்லாஞ் சாகும்

பேணாதே வுலகத்தில் தசமாந் தீட்சை

பெலத்த யுத்தி யறிவதனாற் பேணிப்பாரே.

9

அறிவான பூரணமே வாத மாகு

மைந்து மூன்று மெட்டி ரண்டுங் கண்டபோதே

குறியான குறியறிவாய் மைந்தா சொன்னேன்

கூடுமப்போ தேகமுட னேக மாகும்

சரியான பனிரெண்டும் பதினாறுள்ளே

சத்திசிவ மிரண்டு மொன்றாய் நிற்குமப்பா

பரியான பரதேசி யிதுவே யாகும்

பதியுடைய வமிர்தகலை பானமுண்ணே.

10

கலையான பதினாறில் நாலும் பாழாங்

கண்டுதடா சூரியன்றான் பனிரெண்டில் நாலு

துலையாகப் பிறந்ததிலே யெட்டு நின்று

சோமகலை சூரியகலை யாயிற்றப்பா

அலையான வாரியினா லமர்ந்த மண்ணு

ஆதி யென்று மந்தமென்று மமைந்தகுண்டம்

வலைவான சிவகலைதா னேதென்றக்கால்

வாங்குவதும் விடுவதும் வழக்கந்தானே.

11

வழக்கமாய் சிங்குவையை மடித்து வைத்து

வாய்மூடி னாடியுமே பறியொட் டாமல்

முழக்கமாய் நாடிநரம் பசையா டாமல்

மூலமுதலாறு தலஞ் சிரசே கண்டாய்

புழக்க மற்று நெற்றி வுச்சமாகப் பிரம்மம்

புறம் பாகா வாசியதாம் சமாதி நில்லு

பழக்கமா யஸ்தியதை நெருக்கிடாமல்

பார்க்கிலது யிருகண்ணு மாடாமல் நில்லை.

12

நில்லென்றால் வேதாந்தம் நிற்குமோ சொல்
 நிர்மூட மடையருக்கு வருமோ வாதம்
 சொல் லென்றாற் பெரியோர்கள் சொல்லு வாரே
 சொர்க்கமெள்ள யேறவென்றால் யேறலாகுமோ
 அல்லலென்ற வினையகல வறிந்து சொன்ன
 வறிவுதங்கு மனநிலைக்கு மாசா னாவாய்
 மல்லென்றுஞ் சண்டையிட்டு தர்க்கம் பேசும்
 வாய்வீணர் தங்களுடன் வாய் பேசாதே. 13

பேசாதே வுலகத்தில் கற்பங் கோடி
 பேச்சறிந்து பேசலாம பழியே செய்வான்
 கூசாமல் நூலிருந்தாற் கொடுங்கோ ளென்பான்
 கொடுக்காட்டா லந்தநூலுனக்கே ளென்பான்
 ஆசானைப் போலவவன் சரியாய்ச் சொல்வான்
 அகஸ்தியன் மேலாணை யில்லை யென்றுபோடு
 தேசாதி வழக்கமெல்லாம் பாஷாண்டிமெத்த
 சிவனாணை முப்பதையும் பதனம் பண்ணே. 14

முப்பதுபோல் ஒரு நூலுஞ் சொல்லா தப்பா
 முன்சொன்ன வாதமிரு நூறும் பாரு
 செப்பதுபோற் பாடிவைத்தேன் பன்னிரண்டின்
 சிவயோக நிகண்டிலே நூறுஞ் சொன்னேன்

.....
 வுத்தமரைக் கிட்டவைத்து யுண்மை கேளு
 தப்புமொழி சொல்லவில்லை முப்பதிலே மைந்தா
 சகல கலைக்கியான மெல்லாம் பாடினேனே. 15

பாடினேன் கலைக்கியானம் பாடும் போது
 பரமசிவன் தன்னோடே ரிஷிகள் சொன்னார்
 நாடினேன் நானவரைப் பூசை பண்ணி
 நல்வசனங் கேட்டிந்த நூலைச் சொன்னேன்
 ஓடிநீர் சொல்வதென்ன வென்று கேட்டால்
 வுண்மைபெற்ற சித்தருக்கா மென்று தாலே
 நாடினேன் தாய்சொல்லப் பாடிப் போட்டேன்
 நல்லோர் களிந்தனூல் விடுகா தெண்ணே. 16

விடுகாதே யண்டமதி னோட்டை வாங்கி
 மேகசிந்த கோரையை நீ வாங்கிப் போட்டு
 வுடுகாதே முப்பத்தி ரண்டு தீட்சை
 யுத்தமனே பஞ்சசீகரண முடித்த போது
 நடுகாதே யடிமுடி நடு மூன்றுப்பும்
 நாதவிந்து பிண்ட மென்ற பேருமாச்சு
 கடுகாதே நீர்நெருப்பு காற்று மாச்சு
 சோம சூரியாக்கினி யென்னும் பேரே. 17

பேரான வழலைமுறை நன்றாய்க்கேளு
 பெரிதான வகாரமென்ற கல்லைவாங்கி
 லுரான கல்லுரலில் மாவதாக்கி
 யுத்தமனே சுத்தஜலந் தன்னிற்போட்டு
 சீராகக் கரைத்திடு நீமறுனாளின்றான்
 திருவை யொத்த ரவிமுகத்தி லுப்பதாகி
 நேராக யிந்தவண்ணம் பத்துமுறைகலக்கி
 நேர்மை யொத்த ரவிமுகத்தில் வைத்திடாயே. 18

வைத்திட்ட வுப்புக்கு நாமங்கேளு
 வாசமுற்ற பூநீரென் றதற்குப்பேரு
 மித்திரனுப்பு வழலையென்று யிதற்குப்பேரு
 மேலான வுவர்ப்பு வென்றிதற்குப் பேரு
 கத்திட்ட லிங்கமென்று மாதியென்றுஞ்
 சுடரென்று மரனுப்பு வென்றும் பேரே. 19

(கவனிக்க பாட்டில் இரண்டடி குறைவாக உள்ளது)

பேரான வுவர்கடுக லிங்கமென்றும்
 பெதிதான சிவரூப முடியென்றும்பேர்
 ஊரான வெள்ளைக்கல் லென்றும்பேரு
 வருவான வகாரமென்றும் பேருமாச்சு
 சாரான சரக்கென்றுஞ் சாரமென்றுஞ்
 சிவருத்திர சன்மார்க்கக் கர்த்த னென்றும்
 பேரான வாசியென்று மூலமென்றும்
 பெருமையுற்ற வகாரமென்றும் பேருமாச்சு. 20

ஆச்சப்பா அரன்ருபம் வெள்ளையாச்சு
 அவன்ருபஞ் சிவப்பான வடிவமாச்சு
 நீச்சப்பா வதனுப்பு நீலவர்ணம்
 நிலையான நடுவாச்சு வேறேயில்லை
 மூச்சப்பா தூறொன்று கவர்கள்கோடி
 மூடர்களே வொன்றல்ல மூன்றுமாச்சு
 பேச்சப்பா சொல்லுகிறேன் சத்திநாமம்
 பெருமையுள்ள யிந்தென்று ரவியின்பேரே. 21

ரவியான நடுமூலஞ் சொல்லக்கேளு
 நாலான சிகாரமென்று சிவமாமென்று
 புவியான சிவனென்றும் பால்தயிருமென்றும்
 பொருளான கெங்கை யென்றுஞ் சயிலமென்றும்
 குவியான ஊசிநீர் செயநீரென்றுங்
 குருவான அப்பென்றும் சம்பளநீ ரென்றும்
 தவியான பிரணவத்தி நீரேயென்றுஞ்
 சமுத்திரத்தி னறுவகை நீரென்றும் பேரே. 22

பேறான சடாதார வமிர்தமென்றும்
 பெரிதான வமுரி நீரென்றும்பேராம்
 ஊறான கண்ணீரு முண்ணாப் பாலென்றும்
 உலகமெல்லாம் படைத்தளித்த வுமிழ்நீரென்றும்
 வாறான ஆதியுட நாமங்கேளு
 வளமையுள்ள வெடியுப்பு சத்தமென்றும்
 நேரான கமலமென்றும் சிப்பியென்றும்
 நிலையான வாகாசம் பிறவியாச்சே. 23

ஆச்சப்பா கும்பிடுங்கல் லென்றும்பேரா
 மதிகார பாவையென்றும் ரவிதானென்றும்
 நீச்சப்பா வெள்ளைக்கல் கும்பமென்றும்
 நினைவான வானைக்கல் மவுனமென்றும்
 பேச்சப்பா வழலையென்று மவுனியென்றும்
 பிலமான ஆயிரத்தெண் கமலமென்றும்
 நீச்சப்பா காமப்பால் கானற் பாலென்றும்
 நெய்மஞ்சள் கருவென்றும் நடுவின்பேரே. 24

நடுவான வாகாச கெர்ப்பமென்றும்
 நல்ல தண்ணீர் பச்சையென்றுங் கல்லுப்பென்றும்
 நடுவான மேமென்றும் சுன்னமென்றும்
 நஞ்சென்றும் பிஞ்சென்று மூமையென்றும்
 வடுவில்லா காந்தியென்று மாதியென்றும்
 மாலென்றுஞ் சத்தியென்றுஞ் சிவந்தானென்றும்
 துடுக்கென்றுந் துருவென்று பேருமாச்சு
 சுகாதீத பூரணமென் நிதற்குப் பேரே. 25

பேரான சத்தியுப்பு வொன்றுகூட்டி
 பெருமையுள்ள விந்துப்பு வதற்குப்பாதி
 சீரான சுழியுப்பு யிரண்டுங்கூட்டி
 சிவகெங்கை விட்டாட்டி சாமம்நாலு
 நேராக வாட்டியபின் வில்லைதட்டி
 நிலைத்ததொரு யெருவடுக்கி புடத்தைப்போடு
 பாரான பரித்தகட்டில் பூசிக்காய்ச்சி
 பண்புடனே புடம்போடச் சுன்னமாமே. 26

ஆமப்பா முப்புவை யேழுமுறை நீயும்
 அக்கினி யிற்சுட்டெடுத்து வாயிரத்தின்படி
 நாமப்பா சொல்லிவைத்த காமியத்தைப்போலே
 நாட்டினே னின்னமொரு நூல்தானுண்டோ
 வாமப்பால் கொண்டவர்க்கே யெய்துமெய்தும்
 மறுசெனன மெடுத்தாலு மவர்க்கேயெய்துங்
 கோமப்பால் சூரியன்பால் கொள்வதற்குச்
 சுளுவாக யின்னமொன்று சொல்கிறேனே. 27

ொல்லுகிறேன் பிருதிவுதான் கம்பியுப்பு
 சுறுக்கான வப்புவல்லோ பாறையுப்பு
 நல்லுகிறேனக் கினிதான் கல்லுப்பாகும்
 நாடுகின்ற வாயுவதே யிந்துப்பாகும்
 வெல்லுகிற வாகாசம் வழலையுப்பு
 வேதாந்த மனோன்மணியாளீன்ற வுப்பு
 கொல்லுகிறேன் சரக்குகளை யென்றுசொல்லி
 கலைபாவி காத்திருந்து குடி.கொண்டானே. 28

கொண்டவளை யம்பயத்தி லாட்டஞ்செய்து
 கூடுவிட்டு மறுகூடு நடனஞ்செய்தால்
 கண்டதைநீ நீற்றவென்றாற் கனகசன்னங்
 களஞ்சி காலிடைக்கியெட்டு சாரஞ்சேரு
 நின்றயிடை தன்னேராய் சாரஞ்சேர்த்து
 நசியென்ற வெண்கரு வாலைந்து வில்லை
 சுண்டகணீ ரெண்டிடவே ரவியில்வைப்பாய்
 சுளுவாகப் புடமிடவே சுன்னமாமே.

29

ஆமப்பா யிதுநீற்றால் துருகுவெள்ளை
 யவ்வெள்ளை சுன்னத்தால் ரசத்தைநீற்றி
 ஓமப்பா பரித்தகட்டிற் பூசிப்பாரு
 ஓகோகோ சொர்ணமது சுன்னமாச்சு
 நாமப்பா சொல்லுகிறோம் தாம்பரத்திற்கீரிய
 நாட்டோர்க்ககுப் பிழைப்பதற்கு வழியுமுண்டாங்
 காட்டப்பா வதையெடுத்து வெள்ளிக்கீய
 கனகமாங் குருமுன்று பத்தும்முற்றே.

30

முற்றும்

அண்டக்கல் முப்பு கண்ணம்-16

ஆதியந்தம் நடுவான சோதிபாதம்

அனுதினமும் நெஞ்சில்வைத்து அருளைப்போற்றி

சோதிமய மானதொரு துரியம்பார்த்து

துரியத்தி லாடுகின்ற சிவனைப்பற்றி

வாதிநின்ற மால்போற்றி கணேசன்பாதம்

மருள்பெற்று மயேசனிட வடியைப்போற்றி

சோதி மயவிந்துவிலே துலங்குமாந்தர்

துரியவெளி பதியெனவே தொழுதிட்டேனே. 1

தொழுதிட்ட பதிகேளுஞ் சொல்வேனப்பா

துரியா தீதங் கடந்து துரியமாகும்

வழுந்திட்ட பொன்னிறமாய்க் காணுங்காணும்

வடிவான அரனங்கே நிர்த்தமாகும்

முழுந்திட்ட மூலத்தின் மேலே யப்பா

முகிழ்ந்துநின்ற குசவனிட வீட்டைப்பாட

அழுந்திட்ட லாவதென்ன மாடேசொல்லும்

அப்பதியை யறிந்துநிற்கக் கருவைக்கேளே. 2

கருவதோ குருவேதோ வென்பார்மாண்பார்

கண்டு பதிதெரிசிக்கான் கசடனாகும்

உருவேது வென்றாக்கால் விந்துனாதம்

உற்றுப் பாருன்னுடம்பு வேறுமுண்டோ

தருவேது யிதைவிட்டால் பொருள்தானேது

தாரணியில் யோகமுதல் ஞானமேது

உருவேது சமரசமே வறிவதாகும்

உற்பனமாம் பிறவியது வொழிந்துபோமே. 3

போமப்பா யிப்பதியின் கூறுகண்டு

போக்கோடே நிறமறிந்து கருவை வாங்கு

ஆமப்பா யிவராலே குத்த மாகும்

அணியணியாய் வகுத்ததுவுங் குசவனாகும்

நாமப்பா கருவிரண்டு பொறுமேயாதி

ஆதியந்த மானதுவு மிதுவேயாகும்

வேமப்பா வேகாத தலையுமாகும்

விளங்குகிற சாகாத காலுமாமே. 4

சாகாத காலதுவே யறுகோணந்தான்
 தனிவேகாத் தலையதுவே மூலமாகும்
 போகாத புனலதுவே பரவெளிதானப்பா
 போக்கோடே யிதுமூன்றும் புதுமைமெத்த
 போகாத பிரமகற்பங் கல்லுச்சண்ணம்
 புலனுடைய கூறல்லா வெலருமில்லை
 வேகாமல் வெந்துநின்ற சவுக்காரந்தான்
 விளங்கியதோர் மாலாகும் விந்துபாரே. 5

விந்து நின்ற நிலைகண்டு நாதங்கண்டு
 வெளிகாணப் பிரமமென்ற கல்லைக்கண்டு
 விந்துனின்ற நிலையிதுதான் பேயாகேளும்
 வெறும் வாயை மெல்வதுபோற் சுடாதேந்தான்
 வந்தவீதம் போனவித மிரண்டுங்கண்டால்
 மகத்தான சுண்ணக்கல் வெளியதாகும்
 வெந்துனின்ற சவுக்காரக் கட்டியோடே
 மேவியே யருகிருக்கும் வெள்ளைக்கல்லே. 6

கல்லென்ற சுண்ணக்கல் காரமெத்த
 கடுவெள்ளை யாய்ப்பார்த்து வாங்கிவந்து
 சொல்லென்றால் ரவியினுப்பு சுண்ணனீருஞ்
 சுகமான அமுரிபடி யெட்டிற்போட்டு
 மல்லநீ கரைத்துவதைத் தெளியவைத்து
 மகத்தான தெளிவிருத்துப் பாண்டத்திட்டு
 நில்லென்ற கல்லுப்பைப் பாண்டத்திட்டு
 நேராக யெரித்திடுவாய் சாமம்நாலே. 7

நாலான சாமந்தா னெரித்த பின்பு
 நலமான ரவியிலிட்டுக் காய்ந்த பின்பு
 சேலான நாதவுப்பு வதனிற்பாதி
 செப்பரிய செயவீரம் நாலுக்கொன்று
 மாலான அரன்காரம் ரெண்டுதானும்
 மாட்டையிலே யெட்டிலொன்றாய் மாட்டிக் கொண்டு
 மேலான குழிக்கல்லிற் போட்டு மைந்தா
 விரவியே வெண்கருவாற் சாமமாட்டே. 8

சாமந்தான ரைத்தபின்பு வில்லைதட்டிச்
 சாதகமாய் ரவியிலிட்டுக் காய்ந்தபின்பு
 ஏமந்தானாச்சு தப்பா யிந்த வில்லை
 யெடுத்ததொரு வோட்டிலிட்டுச்சீலைசெய்து
 ஊமந்தா னாறெருவில் புடத்தைப்போடு
 வுத்தமனே புடமாரி எடுத்துக் கொண்டு
 வாமந்தான் வெடியுப்பு நீரினாலே
 மாட்டியே யறைத்ததொரு வில்லை செய்யே. 9

வில்லைசெய்து சீலைமண்ணுஞ் சாத்திக் கொண்டு
 வேண்டியே தோரன்பதெருக் குள்ளேபோடு
 தெல்லையிலே விழுகாதே தொழில் பாரப்பா
 சூடாரி எடுத்துமே கல்வத்திட்டு
 யெல்லையிலே பூநீரும் நவச்சாரந்தான்
 யேத்தியரை நால்சாம மெடுத்த பின்பு
 மல்லையிலே பனிமுகத்தில் நீருண்டாகும்
 மாட்டியரை கல்லுப்பு மாண்டவாரே. 10

வாராக யெடுத்ததனை வில்லைசெய்து
 மைந்தனே குக்குடத்திற் புடமே போடு
 பேராக ஆரவிட் டெடுத்துக் கொண்டு
 பேசாதே பூநீரைவிட்டு ஆட்டு
 நேராக சாமமட்டு மாட்டித்தீரு
 நிலைத்ததொரு வில்லையைத்தான் ரவியிற்போடு
 கூறாக வோட்டில்வைத்துப் பூநீர்ச்சாலை
 கொள்கியே யெண்பதெருக் குள்ளே போடே. 11

போட்டதொரு சுண்ணமதாய் நீறிப்போச்சு
 புகழாக யெடுத்ததனைக் கல்வத்திட்டு
 ஆட்டினபின் கடுங்கார நீரைவிட்டு
 அப்பனே வாட்டிடுவாய் சாமமொன்று
 நீட்டபின்பு வஞ்சு சுண்ணக் குகையில் வைத்து
 நேராக பூநீராற் சீலைசுத்தி
 மூட்டபின்பு ரவிக்குள்ளே காயப்போடு
 முசியாமலுமி யோட்டி லூதிப்போடே. 12

போட்ட பின்பு சுண்ணமென்ன வழலையாச்சு
 பொற்பிறவி யுண்டாச்சு பொருளுண்டாச்சு
 நீட்டபின்பு வண்டரண்டம் நீறிப்போச்சு
 நிலையாத வாதமிப்பால் நிலைக்கலாச்சு
 காட்டபின்பு கன்னியுயிர் நாதத்தாலே
 கல்லுப்பே சுண்ணமதாய்க் கருவுமாச்சு
 கூட்டயிதின் துறையறிந்து கூட்டினாக்கால்
 குறையாது தங்கவரை வேதைதானே.

13

தானென்ற கற்கண்ணம் பலந்தான் ரெண்டு
 தண்மையுள்ள செயசாரம் பலந்தான் ரெண்டு
 ஊனென்ற பூரமொன்று கூட்டிக் கொண்டு
 வுத்தமனே கல்வத்தி லாட்டு ஆட்டு
 வேனென்று யிளகியது குளம்பாய் நிற்கும்
 விருதான பீங்கானில விட்டுக் கொண்டு
 வானென்ற பனிமுகத்தி லிருந்த தண்ணீர்
 மைந்தானே வீரமதில் காசபோடே.

14

போட்ட பின்பு செயநீர் தான் வழலையப்பா
 புதுமையுள்ள கல்லுப்பை நீராலாட்டி
 நாட்டுடைய வில்லைதட்டி ரவியிற் காய்ந்து
 நல்லதொரு அஞ்சுகண்ணக் குகையிலுது
 மூட்டதொரு சுண்ணாம்பாம் வீரங்கூட்டி
 முக்கியமுள்ள வாய்நீரால் மத்தித்தேதான்
 தாட்டிகமாய்ச் சூடனுக்கு அங்கிபூட்டி
 தடையறவே மூன்றுநாள் காயவைத்து
 கூட்டுநீ யஞ்சு சுண்ணக் குகையிலுது
 கூச்சமில்லை சுண்ணாம்பாய்ப் பொருமுந்தானே.15

தானென்ற பூநீரை செயநீர்பண்ணி
 தடையறவே சரக்கொல்லாங் கட்டிக்கொள்ளு
 லுனென்ற வுடலைவிட்டு வெளியைப் பார்த்து
 வுளமகிழ்ந்து போகாதே யுலுத்தா சொன்னேன்
 தேனென்ற மனோன்மணியே பூரணந்தான்
 சிவனொடுங்கும் பாராபரமே கருவதாகும்
 தானென்று வகம்படைத்தால் தலைதெறித்துப் போகும்
 நல்லதொரு கல்கண்ணத் துப்புமுற்றே.

16

முப்பூ தீக்ஷை சூத்திரம் - 16

பூரணமாம் புங்கவன்றன் பாதம் போற்றி
 புகழவே சிவகாமி யாத்தாள்பாதம்
 காரணமா மறிவில்நின்று மனத்தைப் போற்றி
 கந்தனுக்குக் கருணைபெறச் சீடனாகி
 வாரணமா முகத்தோனைப் பணிந்து போற்றி
 வல்லமையா யிந்நூலில் பொருளைக் காணச்
 சீரணமாய்ப் போகாமற் றெளிந்து சொல்வேன்
 சித்தர் பதமனதில் வைப்பா யொன்றாங் காப்பே. 1

ஒன்றான முப்பூவின் தீட்சை மார்க்கம்
 ஒளித்தாரோ வோகோகோ பூரணமோ யாகும்
 நன்றான சிவதீட்சை கெங்கையொன்று
 நல்லதொரு சத்திக்கு சிறு நீரைந்து
 சென்றாடுங் கல்லுப்புக் கின்னீரேழு
 செய்த பின்பு மூன்று மொன்றாய்ச் சேகரித்து
 வென்றாடும் வெகு சுறுக்குச் சிறுநீர் தேசி
 வெளியாச்சு வாமமது சோடகம் பாடே. 2

பாருநீ சோடகத்தின் குருதான்மக்காள்
 பகரார்கள் நாதாக்கள் பாடல்தோறும்
 சேருநீ சித்தரிடஞ் சேரா விட்டால்
 செய்வ தென்ன யிந்நூலைத் தேடிப்பாரு
 ஆரடா யென்னைப்போற் சொல்லப்போரார்
 ஆச்சரிய மின்னூலின் பெருமை தானே. 3
 (கவனிக்க : பாட்டில் இரண்டடிகள் குறைவாக உள்ளது.)

பெருமைதனைப் பாடிவிட்டார் சட்டை நாதர்
 பிசகாம லெள்ளளவுந் தப்பில் லாமல்
 அருமையென்ற நூலதனைக் கிழித்தாரையோ
 ஆகாகா திருமூல நாதாக்க ளெல்லாம்
 உருமையென்ற வாதத்தை வெளியிற் போட்டார்
 உத்தமனே நவகோடி சித்தராச்சு
 கருவதனை யொளிக்காமல் முன்பின்னாக
 கைமுறை கொங்கணவர் நூல் நாலுபத்தே. 4

பத்தாகும் நாற்பதிலே நன்றாய்ச் சொன்னார்
 பரியாச மாகவுந்தான் பாடிப் போட்டார்
 வித்தாகும் வெகுகருக்கு யிந்நூல் பார்த்தால்
 வேதாந்த வாதமது தெண்டம் பண்ணுங்
 கெதத்தாகக் கனிந்தபழம் போலாமின்னூற்
 கூறினேன் குகைதோறு மொளித்து வைத்தார்
 சித்தாகும் பூரணநூலின் னூலிரண்டும்
 தெளிவாகும் வழலைமுறை பதினாறுகாணே. 5

காணவே தீட்சை சொன்ன முப்பூவுக்கு
 கருவிடையஞ் சொல்லுகிறேன் பூவொன்றப்பா
 பூணவே யிரண்டுபடி நீரைவார்த்து
 புகழவே கலக்கிவைக்க வுப்பாய்ப்போகுந்
 தோணவே பதிமூன்று மாச்சப்பாரு
 துகையான வுப்புக்கோச மண்தான்மூன்று
 மூணவே குருவாச்சக் கருவிது காண்மைந்தா
 முழுதுமே கண்டுநீ முறையைப்பாரே. 6

ஏத்துவதுக் கிந்நூலை வைத்துக் கொண்டு
 யியல்பாக பதினெண்மர் சூத்திரத்தைப் பார்த்து
 நாற்றிசையுங் கீர்த்திபெற அவர்முறையைப் படிக்கு
 நன்றாக அவ்வகை நீற்று சுண்ணஞ் செய்தாற்
 போற்றுமே மாற்றதுவு மேருக் கொக்கும்
 புத்திசொன்னேன் வர்கள் வழலைப்போக்கு
 தேற்றாமற் சித்திசொல்வார் சிவத்தைச் சொல்லார்
 சுகமாக சுட்டகல்லு சிவன்தான்பாரே 7

கல்லதுதான் துய்யவெள்ளை யாகுமைந்தா
 கடுமிரவியுப்பாகு மதியில் கட்டும்
 அல்லதுதான் சுட்டாதே மலைபோற் காணும்
 அதுயிருக்கு முவர்க்காட்டில் முத்தர் வாழ்வார்
 நல்லது தானென்ன சொல்வேன் வாரிக்குள்ளே
 நயமாக வுரைந்திருக்குங் கல்லுப்பங்கே
 சொல்லியது நாடிவிட்டா லொன்றுமில்லை
 சுகமான நடுமுடியை விட்டாற்போச்சே. 8

போச்சென்று மலையாம லொன்று சொல்வேன்
 புகழ்பெறவே யைம்பதுக்குள் முப்பூவித்தை
 வாச்சதுதான் பொன்னாகு முருகியாடும்
 அப்பனே செந்தூரம் நோய்க்ளோடும்
 வாச்சதே வயித்தியந்தா னென்ன சொல்வேன்
 வரிசையாய்ப் பாடிவிட்டே னெனது மக்காள்
 காச்சதே வுலகத்திற் கிட்டாதையா
 கருவடக்க மில்லை வெளியாதி பாரே.

9

சித்தர் செய்கை

ஆதியிலே திருமூலர் வாதந்தேடி
 அதிசயமாம் பலபல சாத்திரத்தைக் கண்டு
 வீதியிலே வாராமல் மனதடக்கி
 வேதாந்த சாஸ்திரத்தை யாராய்ந்து பார்த்துச்
 சோதியிலே மனமுருகி அமிர்தமுண்டு
 தொடு குறிபோலாதார மாறும்பார்த்து
 வாதியென்று பிறகல்லோ தனித்திருந்து
 வதிசயமாய்க் கற்பமுள்ள காயசித்தியாச்சே.

10

காயசித்தி செய்தல்லோ மேரிற் சென்று
 கயிலை பதினாதனையுங் கண்டு போற்றி
 மாயசித்தி குளிகையல்லோ திறமாய்ச் செய்து
 மலைதொடுத்து வண்டமுதல் செயமே பார்த்தார்
 தேயமொரு பட்டணமாஞ் சிதம்பரத்திற்
 செகமுழுது மாண்டதொரு சோழனப்பா
 நேயமுடன் கனகத்தால் நடேசன் வார்த்தான்
 நிசமாகச் செம்பொரு காசிட்டிட்டாரே.

11

இட்டிட்டார் கனகமது செம்பாய்ப் போச்சு
 யியல்பான கெந்தகத்தின் மகிமையப்பா
 பொட்டிட்டாப் போலெனவே தொழில்கள் சொல்வார்
 பொருள் காணுமவர் நூலைப் புகுந்து பாரு
 மட்டிட்ட தொழிற் செய்து கற்பங்கொண்டு
 மலையேறிவந்து பெரியோரைக் காரு
 வெட்டிட்ட கிணறுதோ லூற்றுக்காணும்
 வெளியாகும் பதினெண்பேரிந் நூல்கோடி.

12

தேடியே பார்த்தவுடன் சித்தியாகுந்
 தெளிவாகும் சட்டைமுனி நூலைப்பாரு
 வோடியே திரிந்தலைந்து யோகம்பாரு
 வொளிகண்டால் வெளியாச்சு ஞானந்தோயும்
 பாடியதோர் சுந்தரன் றந்நூலைப்பார்த்தாற்
 பதிவாகும் வாதவித்தை வெளியாய்ப்போகும்
 காடுசெடி யலைவானேன் வகாரமென்று
 கருதிப்பார் கைகண்ட தொழில்தான் பாரே. 13

வெடியுப்புச் செயநீர்

தானான வெடியுப்புச் செயநீர்கேளு
 சாதகமாய்ப் பலம்பத்து னிறுத்துக் கொண்டு
 வேனான சோடசமாங் குருபூ நீறு
 விளங்கிய காசைந்தாகுங் கல்லுப்பைந்து
 கோனான நவச்சார மன்னபேதி
 கொடியதொரு அப்பிரகந் துருசு சீனம்
 வானான சூடன் வெள்ளை வெண்காரம் பூரம்
 வரிசையுட னிந்துப்பு கடல்நுரைதான்கூட்டே. 14

கூட்டுவது வீரமுடன் காசைந்து சேரு
 குறிப்புடனே துகைபெற்றப் பூரணமும் பாரு
 குட்டுவது புளியெட்டுக் கொருக்காயெட்டு
 அழகான யீரலென்ற சதையுமெட்டு
 பூட்டுவது பழச்சாற்றிற் கரைத்துக் கொண்டு
 புகழாக முறையோடே யேழுநாட்டித்
 தீட்டுவது வில்லைதட்டிக் கலையத்துள்ளே
 சிறப்பாகக்கற் சுண்ணம் பூசியாற்றே. 15

ஆறிப்பின் வில்லைவைத்துச் சீலைசெய்து
 அடைவாக நூறெருவிற் புடத்தைப்போடு
 தேறியபின் னாலிலொன்று சாரங்கூட்டி
 சிறப்பாக வாட்டியதை வழித்துப் பீங்கான்
 கூறின பின்னீராச்சு வீரம்பூரங்
 கூடவிட்டுச் சரக்குகளில் தடவிவாட்டி
 மாரியபின் கடிகையைந்து சுருக்குத்தாக்க
 மாண்டுபோம் நவலோகம் பொன்னம்பாரே. 16

அகஸ்தியர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய முப்புவழலை சூத்திரம்-12

காப்பு

பன்னிரண்டு காலான புரவியப்பா
 பாங்கான மூலவெளி தன்னில் நிற்கும்
 நன்னயமாய் வாசிதனி லேறிக்கொண்டு
 நாட்டியந்த நடுவீட தன்னில் நின்றால்
 முன்னின்ற முப்பாழக் கப்பாலேயோர்
 முகப்புண்டு முச்சந்தி வந்துகூடுஞ்
 சின்னஞ்சிறு வாசல்கடந் தப்பாற்சென்றால்
 சிதம்பரமுங் காணுமுத்தி சித்தியாமே.

நூல்

தாயான மனோன்மணித்தாய் பாதம்போற்றி
 சாற்றுகிறேன் னாயிரத்து யிருநூற் றுக்குள்
 தோயாத கருவொன்று மில்லையில்லை
 சொல்லடக்க மாயுரைத்தேன் வழலையொன்று
 காயாகும் மிதைக்குறுக்கி யிருநூறுஞ் சொன்னேன்
 கனிபோல விந்நூல்பான் னிரண்டினுக்குள்
 வயாரச் சொல்லுகிறேன் வகார மார்க்கம்
 மதியிரவி அண்டபிண்ட வளமைக்கேளே.

1

வளமையென்ற அண்டமென்றால் முட்டையல்ல
 மானிடர்கள் மண்டையல்ல வுவர்நீரல்ல
 இளையான ரோமமல்ல கண்ணீரல்ல
 யீசன்விந்து சூதமென்பர் அதுவுமல்ல
 தளிரான மூலிகையு மதுவுமல்ல
 சமாதிநிலை யூனுப்புத் தானுமல்ல
 குளமான சுக்கிலத்தின் கூறுமல்ல
 கொடிதொரு சுண்ணாம்புக் கூட்டந்தள்ளே.

2

தள்ளப்பா உவரல்ல துருசுமல்ல
 சவுக்கார மண்வேகச் சத்துமல்ல
 விள்ளப்பா ஆணல்ல பெண்ணுமல்ல
 வெடியுப்பு கறியுப்பு விஷநீரல்ல
 கொள்ளப்பா ரத்தினமல்ல மலைதானல்ல
 கோசமல்ல அஸ்தியல்ல குருவண்டல்ல
 எள்ளப்பா வஸ்துவல்ல சிறுநீரல்ல
 ஏதென்றாற் பஞ்சபூ தத்திலொன்றே. 3

பூதமென்ற அஞ்சுக்கும் நடுவாய்நின்ற
 பூரணமே தேய்வாச்சு புலத்தியாகேள்
 வேதமென்ற அட்சரத்திற் சிகாரமாச்சு
 மேலான வகாரமது தோன்றலாச்சு
 நாதமென்ற வெடியதுவுங் காணலாச்சு
 நலமான தலையாச்சு காலுமாச்சு
 ஓதவென்றால் ரவியாச்சு சுழியுமாச்சு
 உவட்டுமண்ணைப் புகழ்ந்துகொண்டா லுப்புமாமே.4

உப்பான வாகாசம் வன்னி பீசம்
 ஓகோகோ சமாதிநிலை யுப்பேயண்டம்
 அப்பான மேகத்தாற் பிறந்த வன்னி
 ஆசை கொண்டு பிரிதிவியி லடங்கிநிற்கும்
 செப்பார்கள் வண்ணானைச் சோதித்தோர்கள்
 சிவனை வெளி யாக்குமந்தத் தேயுஉப்பு
 துப்பான பிண்டத்திற் சேரும்போது
 சொர்னவித்தை கைவசமாய்த் தோன்றும்பாரே. 5

பாரப்பா பிண்டத்தைச் சொல்லவென்றாற்
 பாரமில்லை சாரமில்லை பயனோயில்லை
 பேரப்பா பெண்ணில்லை பெண்ணாள்பெற்ற
 பிள்ளையில்லை கருவில்லை சிசுவமில்லை
 கூரப்பா மங்கையர்கள் தூரமான
 குருதியில்லை கும்பிடுகல் பூமியில்லை
 வாரப்பா பலசீவ செந்துமில்லை
 மதுவில்லை மலமில்லை வகையாய்க் கேளே. 6

முப்பு சூத்திரங்கள்

88

வகையான மண்ணென்றும் மதிதானென்றும்
 மாவென்ற மலமென்றும் அமுரியென்றும்
 தொகையான பூவென்றும் வருஷகாலத்
 தூத்தலென்றுஞ் சூரியனாற் சுட்டதென்றும்
 தகையான யேழுவகைத் தோற்றத்துக்கு
 தாயென்றும் யோனியென்றும் சத்தியென்றும்
 பகையாதே கொடியெவ்னைச் சாதியென்றும்
 பாஷாண முவர்நிலத்தே பகருவாரே.

7

வாரான மண்ணல்லோ பிண்டமாச்சு
 வன்னியல்லோ பூமியின்கீ ழண்டமாச்சு
 கூரான அக்கினியும் வாயுங்கூடிக்
 குடியிருந்த சருவானி நிலத்தைப்பேணி
 நீரான தண்ணீரும் மண்ணுங்கூடி
 நின்றதினாற் பெண்ணாச்சு தீயோஆணாம்
 பாரான திவ்விரண்டுஞ் சேர்ந்தபோது
 பலமான வாதசித்தும் பெலத்துப் போச்சே.

8

போச்சப்பா ஆணுக்கு மொன்றேதீட்சை
 புகழான பெண்ணுக்கு மிரண்டேதீட்சை
 நீச்சப்பா பூரணநூல் தன்னிற்சொன்னேன்
 நிசமாகச் சொல்லிவைத்தேன் முப்பத்தொன்றில்
 வாச்சப்பா மதிபாகம் ரவியின்பாகம்
 வளமாகப் பாகத்தைச் சொல்லிவந்தேன்
 ஏச்சப்பா சொல்லவில்லை கைபாகங்கள்
 இத்தனையு முப்பதிலே யிசைந்துபாரே.

9

இசையவே வன்னிக்கு கலைதானொன்றாம்
 இரட்டிப்பு வேணுமடா தண்ணீருக்கு
 அசையாத மண்ணுக்குக் கலைதான் நான்கு
 ஆணுக்குக் கலைநாலுக் கதிகம்வேண்டாம்
 பசையில்லா ஆகாச மகிழ்ந்து கொள்ளும்
 பருவமா யிந்தமுறைபாட மாட்டார்
 திசையான பூநீற்றைச் சிறுநீர் தண்ணீர்
 தெளிவிறுத்து நீரெரித்து தியங்குவாரே.

10

தியங்கமால் மேஷமடா பெண்ணுக்காச்சு
 செப்புகிறேன் மீனமடா ஆணுக்காச்சு
 மயங்காதே காலையிலே மாலை சேரும்
 மத்தியா னந்தனிலே ஒன்றாய்ச் சேரும்
 துயங்காமல் திதிபதினைந் தென்பாரந்தச்
 சோடசத்தைக் காணார்கள் துடர்ந்துபாரு
 தயங்காமற் புலத்தியனே யிந்தமார்க்கம்
 சாடினால் ஞானசித்தி தகுதிதானே.

11

தானென்ற அண்டபிண்டக் குருவைச் செய்ய
 தவம்வேணுஞ் செபம்வேணுந் தயவுவேணும்
 மானென்ற அக்கினயா முறையைக்காண
 மதிவேணும் விதிவேணும் வாசம்வேணும்
 நானென்ற ஆணவத்தை யடக்கவேணும்
 நல்வழிவாற் சாஸ்திரத்தை யுணரவேணும்
~~தானென்ற~~ சற்குருவைக் காக்கவேணுஞ்
 னந்தியாம் பன்னிரண்டுஞ் சிறக்கமுற்றே.

12

முப்புவழலை சூத்திரம் முற்றிற்று.

அகஸ்தியர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய முப்பு சூத்திரம் 26

ஆதிநடு மூலத்தின் வெளிக்குள்ளான
 ஐங்கரனை யடிதொழுதே அரனைப்போற்றி
 சோதிமணி வடிவான தேவிசொல்ல
 சூஸ்திரந்தான் பதினாறுஞ் சுருக்கிச் சொன்னேன்
 வேதமதா யிரத்திருநூ றானசூத்திரம்
 விளங்கியதோர் சவுக்காரக் குருவாகுட்சம்
 மூதுரையாம் இந்நூலுக்கி சிந்நூல்குத்தரம்
 முக்கியமாய்ப் பதினாலுந் திறவுகோலே. 1

திறவுகோல் சவுக்காரஞ் செய்யவேண்டிச்
 செப்புகிறேன் புலத்தியனே திறமதாக
 உறவுகோள் நெய்க்குருளி வரிவேர்வாங்கி
 உடன்பாடு அமுரிபடி தூணிக்குள்ளே
 கறவுகொள் பூநீறு படிதான்நாலு
 கற்கண்ணம் படியிரண்டு வஸ்து ஒன்று
 புறவுகோள் கலக்கியொன்றா யெரித்துவாங்கிப்
 பொடிபண்ணிக் கண்டித்துச் சீனஞ்சூடன். 2

சூடனொடு நவச்சார லவணம் பூநீர்
 துடியான வெடியுப்போ டெட்டுங் கொண்டு
 ஊடவே சிறுநீரிற் கலக்கிக் கொண்டு
 உத்தமனே படியெட்டுத் தெளிவை வாங்கு
 சாடவே காய்ச்சியெடு ரவியிற்போடு
 சாந்தமாய்த் திங்களொன்றில் வெண்மையாகும்
 வாடவே வேண்டாங்கான் வாதிசொன்னேன்
 மகத்தான பெரியோருக் கெய்தும்பாரே. 3

பாரப்பா சுந்தரானந்த மூர்த்தி
 பதிவான சூத்திரத்திற் பாகமாகச்
 சேரப்பா உப்பெடுக்க நன்றையாய்ச் சொன்னார்
 திறமான பதினெண்பேர் சித்தரெல்லாம்.
 ஏரப்பா முடிந்தவிடம் வழலையென்றே
 இயம்பினா ரல்லாம லென்னைப்போலே
 ஆரப்பா சுத்திவகை சொன்னாரில்லை
 ஆச்சரிய மவர்கொன்ன முறையைப்பாரே.

4

பாருநீ களியுப்புச் செய்து வாங்கி
 பாங்கான பீங்கானிற் போட்டுநன்றாய்
 வாருநீ நிந்துவொரு நீதம்விட்டு
 வளமான ரவிமுகத்தில் திங்கள்கொண்டு
 காருநீ யுலர்ந்தபின்பு சிவந்தவெண்மை
 கணபதிக்குப் பூசைபண்ணு தேவியூசை
 சேருநீ களிப்பு மிதுதானாச்சு
 திறமான திக்குருவைப் பார்நூல்தோறே.

5

நூல்தோறும் ஒளித்துவைத்தார் சித்தர்தாமும்
 நூகரக்கேள் களியினுப்பு நாமங்கேளு
 கால்தோறும் மண்ணென்றும் வழலையென்றும்
 கல்லுப்பா முவர்ச்சார முப்பூவென்றும்
 பால்தோறும் வண்ணாத்தி காரசாரம்
 பரமென்றுஞ் சிவமென்றும் குசத்தியென்றும்
 மால்தோறும் ஐவரெனும் குசத்தியென்றும்
 வஸ்துவென்றும் நிந்தோடு நீதமென்னே.

6

நீதமென்ற கற்கண்ணம் நந்தியென்று
 நிலமான சரக்கென்றுங் கும்பிடானை
 வேதமென்ற நாலென்றும் மூன்றையென்றும்
 விட்டுவந்த அடிமுடியென் றிணங்கியென்றும்
 பேதமென்ற குருவென்றுஞ் சிங்கிபச்சை
 பேரான சுட்டகல்லுச் சுண்ணாம்பென்றும்
 காதமென்ற புகையூற்ற் புளிதானென்றும்
 கறியுப்பாம் பாணக்கல் உப்பாமென்னே.

7

உப்பான களியினுட பேர்தானாச்சு
 உறவாகு மினஞ்சேர்த்து சுண்ணமானால்
 தப்பான சேதியல்ல இன்னமொன்று
 சவுக்கார மென்றும்பேர் அப்பாற்சொல்ல
 ஒப்பான பேரெழுத வென்னாற்கூடா
 தோகோகோ வெளியாகச் சொன்னதாலே
 செப்பான பந்துக்கு ளடக்கம்போலச்
 சித்தரெல்லாங் கூடியே பேசினாரே. 8

பேசியே கொண்டல்லோ யிந்தநூலைப்
 பேணியே குகைக்குள்ளே ஒளித்துப்போட்டார்
 வாசியே கொண்டுநீ மவுனமாகி
 வளமான பெதியோர்கட் கெய்துமிந்நூல்
 தேசியாய் ஆசைகொண்டே யிடும்பாக்கிச்சூத்
 திரமிருபத் தாறினையுஞ் சொல்லொணாதே
 மாசியேநீ கொண்டலைந்தே பித்தன்போலே
 மயங்குகின்ற வாதிக்கும் நூலியாதே. 9

நூலியந்தால் நசித்திடுவாய் சொன்னேன்சொன்னேன்
 நுணுக்கமுள்ள விட்டகுறை யாலேயெய்தும்
 மேலான கொங்கணர்தாஞ் சூத்திரத்தில்
 விண்டிட்டார் நாற்பதிலே முப்பூச்சுண்ணம்
 காலான மச்சமுனி சூத்திரந்தான்
 கருவான யெண்பதிலே சென்னார்பாரு
 சேலான கைலாச மூர்த்திதானுந்
 திறந்திட்டார் சூத்திரந்தான் ஐம்பதுள்ளே. 10

உள்ளான எடைபாகம் நூற்றினுள்ளே
 உறுதியாய் ஒளிப்பின்றிச் சொல்லிப்போட்டேன்
 தள்ளான கல்லப்பா பிரமகற்பம்
 சாதகமாய்ப் பன்னாறும் பன்னான்கோடு
 விள்ளான அறுபதுக்குள் கருவைச் சொன்னேன்
 விரைந்தாட்டத் திராவகம் பொன்செயநீர்ப்போக்கு
 தெள்ளான சூத்திரந்தான் பதினாறுக்குள்
 செப்பினே னிந்நூலில் வகையைப்பாரே. 11

பார்க்கையிலே யிந்நூல்கள் மனதில்வைத்துப்
 பரிவாகச் சவுக்கார முடிக்கும்போது
 சேர்க்கையிலே ஒருவருடன் பேசவேண்டாம்
 திறந்துநீ சொல்லாதே நூலியாதே
 கார்க்கையிலே நூலியந்தா லெமன்வந்துன்னைக்
 கரையேற வொட்டாமல் நசிப்பான் சொன்னேன்
 பார்க்கையிலே கிட்டினவர் வரங்கொடுப்பார்
 பங்கயமா மாயிரத்தெட் டிழ்ந்தான்னீடே.. 12

வீடென்ற பூரணத்தில் நடுவதாக
 வெளியொளியாஞ் சிவசோதி வெளிக்குள்ளாகி
 சாடென்ற மனமுருகி வாயுவீட்டிற்
 சார்ந்துநிலை நின்றவர்க்கே மோட்சமுண்டு
 வாடென்ற பசியுமில்லை உறக்கமில்லை
 மாயையில்லை கனயோக ஞானியாவார்
 பாடென்ற சொல்லில்லை வேதைகாணும்
 பாரபரையும் பச்சம்வைத்து பகருவாளே. 13

பகருவாள் மூலிகையின் போக்குஞானம்
 பண்பான சவுக்காரம் அட்டசித்தி
 பகருவாள் குளிகைமுத லெல்லாஞ்சித்தி
 பாராட்டாற் சித்தியில்லை பாவிக்கே
 பகருவாள் விட்டகுறை வேதாந்தங்கள்
 பதினெண்பேர் நூல்பார்த்தும் வகைதோணாது
 பகருவாள் நிலைநின்று வாசியுதி
 பலிக்குமடா சாத்திரங்கா ரணமாம்பாரே. 14

காரணமா மூலகுரு தன்னைப் போற்றிக்
 கடந்துநின்ற மூலவன்னிக் கப்பால்நின்ற
 பூரணமா மனோன்மணித்தாய் பாதம் போற்றி
 புகழான வேதாந்தச் சுருக்கம் சொல்வேன்
 தோரணமா மண்டரண்ட மாலைபூண்ட
 சோதிசதா சிவவையென்றன் கருத்தில் வைத்து
 சாரணையாங் குளிகையொடு வாதம் ஞானம்
 சாற்றுகிறேன் வெளியாகச் சாற்றுவேனே. 15

சாற்றுகிறேன் வாசியுடைக் கருவின் மார்க்கஞ்
 சார்வாக மாணாக்கா நன்றாய்க்கேளு
 ஆற்றுகிறேன் பனிரெண்டும் நாலுஞ்சேர்த்தே
 ஆதியந்த மற்றிடத்தே யூணி நில்லு
 மாற்றுகிறேன் தினமொன்றில் கால்தான்சேரு
 வாகான அகாரமொடு உகாரந்தானும்
 ஏற்றுகிறே னிப்படிசோ டசத்திற் சேர்த்தே
 இயலான சமாதிக்கு எரிருந்திடாயே.

16

இருக்கவே வாதமொடு ஞானஞ்சொன்னேன்
 இறந்திறந்து பிறப்பதற்கோ வாதஞ்சொன்னேன்
 அருந்தவத்து ரிஷிகள்சித்தர் பாதம்போற்றி
 அறையுகிறே னாதியாம் நகாரந்தன்னைப்
 பொருந்தவே சனங்கள்பலர் இறந்துங்காணார்
 பொய்வாதி குளிகைசா ரணைதானென்பார்
 மருந்திலே சிங்கிவைப்பு மவர்காணார்கள்
 மகத்தான வாதியென்றால் வண்ணங்காண்பான்.

17

காணப்பா வுயிர்ச்சரக்கோ ஆண்பெண்ணாகும்
 கனமான வழலையுடைச் சுண்ணமாகும்
 தோணப்பா சூதமது கட்டிப்போகும்
 தொடுகுறிபோ லம்மென்ற மத்தங்காயில்
 ஆணப்பா முப்பதுடனிரண்டு தீட்சை
 அப்பனே கடைசியிற்சா ரணைதானாச்சு
 பூணப்பா தம்பனத்துக் குளிகைசொல்வேன்
 புகழான வித்தினுடைத் தைலந்தானே.

18

தைலமது பூப்புடத்தில் வாங்கிக்கொண்டு
 சார்வாகக் காரமொன்று சுருக்குத்தீரு
 தைலத்தால் குளிகையுந்தம் பனந்தானாச்சு
 சார்வாக வாயில்வைத்து மவுனந்தாக்க
 ஒயிலுடனே வாயிரத்தெட் டண்டந்தோணும்
 உத்தமனே தேகமது வயிரம்போலாம்
 கைலையில்வா ழீசனுமே நீயேயாவாய்
 காணப்பா குருவருளாற் காணுகானே.

19

காணப்பா அஷ்டபுரி யெட்டினாலே
 காசினியில் மாண்பரல்லோ யிறந்தார்வீணே
 ஊணப்பா புருவமையத் தொளியினாலே
 யுலகமெல்லாம் நீயாக மனதிற் காண்பாய்
 நாணப்பா நமன்வாயில் மண்ணைப்போட்டு
 நாதவிந்து குதமுண்டு நண்ணியேறு
 தானப்பா இருக்கவென்றால் குதந்தாக்கு
 தவறாது தவறாது சடம்போகாதே.

20

போகாம விருக்கவென்றா லாசான்றன்னைப்
 பொற்புவைச் சாத்தியல்லோ காக்கவேணும்
 வேகாத காலையான்பாய் முன்னேகேளு
 விளங்கியாசா காத்தலையை விரும்பிக்கேளு
 வாகாக வகாரவித்தை கண்டோற்கையா
 வலதுமுழந் தாளிலொரு மச்சந்தோணும்
 ஆகமுடன் கண்டமது சாய்வுகாணும்
 அப்பனே யின்னமொரு அங்கங்கேளே.

21

கேளப்பா யிடமுதுகில் மச்சங்காணும்
 கெடியான இடதுகையில் சங்குச்சக்கரம்
 நாளப்பா இதுகுறியை நன்றாய்ப்பாரு
 நாடியிட நாசியிலே மருளைப்பாரு
 வேளப்பா வலத்தோளில் மச்சம்பாரு
 வேதாந்த வாதியென்றாற் குறியொப்பாது
 ஆளப்பா இப்படியே யடையாளங்கள்
 அறிந்துபார்க் கருள்மொழிகா ரவராவாரே.

22

காரான தேசிகரை யறிந்துகொண்டு
 கனிந்த வரைப் பன்னிரெண்டு வருடங்காத்தாற்
 சீராக வவர் மன துவந்தபின்பு
 செப்புவார் வித்தையெல்லாந் திறமாய்த்தானே
 ஆராறு மலைகடலைத் தாண்டிப்போக
 அறிவாக்கி யக்கணமெய்த் தேவியாலே
 போரான வழிந்தரசந் தானுங்காட்டிப்
 பெருமைமிக அவர்க்கவர்தா மீவார்பாரே.

23

ஈந்ததுதா னேதாலே சொல்லக்கேளே
 யியல்புகுரு பாதகாணிக்கை யாக
 மாந்துமுடல் பொருளாவி மூன்றுந்தந்து
 மகிழ்ந்திருப்பள் விட்டகுறை தொட்டதாலே
 சாந்தமிக யாமுமந்தப்படியே சார்ந்து
 சண்முகவேல் பாதமது கெதியென்றெண்ணி
 ஏந்திழையா ளருளாலே தொண்டுசெய்தே
 இருந்திட்டோம் பன்னிரெண்டு வருடந்தானே. 24

தானென்ற வருளாலே சடாட்சரத்தைச்
 சக்கரத்தி னியல்புடனே சார்வாய்ச் சொன்னார்
 தேனென்ற மந்திரங்க ளெல்லாஞ் சொன்னார்
 சிவன்மகனை யினப்படுத்தித் தெளிந்திட்டேனான்
 பானென்ற பரங்கிவைப்புச் சொன்னார்வீரம்
 பாடினார் போகர்ப்பா பரிந்துபாரு
 ஏனென்ற வாதமப்பா யெவர்களுக்கும்
 எளிதிலே யேறுதற்குத் துறையுமாமே. 25

துறையோடே வீரமொரு கழஞ்சிதாக்கு
 தூர்த்தருக்குச் சொல்லாதே யுனக்குச்சொன்னேன்
 முறையோடே விந்துவென்ற சாரங்கூட்டி
 மூர்க்கமா யைந்துசண்ணக் குகையிலுது
 குறையாம லருணனைப்போற் சிவப்புமாகும்
 கூறிய நவலோகம் நூற்றுக்கொன்று
 நிறையோடே யீந்திடவே மாற்றுமாகும்
 நீதியுடன் ஞானத்தைக் காணுமுற்றே. 26

அகஸ்தியர் முப்பு க்ஷஸ்திரம் - 25
 முற்றிற்று.

அகஸ்தியர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய

சூட்சு முப்பு 32

ஆதியந்தங் கடந்துநின்ற சோதிபாதம்

அம்பரத்தில் அகண்டவெளி அரணார்பாதம்

வேதமுனி பதினெண்பேர் சித்தர்பாதம்

விளங்கிநின்ற வடுகனொடு கணேசர் பாதம்

சோதியருள் உமைபாதம் போற்றிசெய்து

சொல்லுகிறேன் ஞானவெளி துலங்குகின்ற

ஆதிமுனி பதினெண்பேர் முப்புதன்னை

அறைகிறே னறிவுடைய பிள்ளைகட்கே.

1

பிள்ளையெனும் பிள்ளைகளே சொல்லக்கேளீர்

பெருவெளியாய்ச் சாத்திரத்தில் புலம்ப வேண்டாம்

எள்ளளவுந் தப்பில்லை மறைப்போயில்லை

இருநூற்றிலுரை சுண்ணமிதிலே சொல்வேன்

கள்ளமென்று பிள்ளைகட்கு நூலீயாதே

காரணமாங் குருவருளை மறந்துபோவாய்

உள்ளபடி யிதிற்சொன்னே னுழைத்துப்பாரு

ஓகோகோ சிவன்பாதம் போற்றி செய்யே.

2

செய்யப்பா பூசை ஜெபவோமந் தர்ப்பணமாம்

சீக்கிரமாய் லட்சியத்தில் நிறுத்த வேணும்

பையப்பா ரேசகபூரகமும் பண்ணு

கண்கண்ட வித்தையடா யாருக்கு சொல்லார்

கைமுறையைத் தவறாதே செய்துபாரு

பரப்பிர்மந் தனையறிந்து பணிந்துபோற்றி

பொய்யுரையாய்ச் சொல்லவில்லை யிந்நூல்மைந்தா

பூசைக்கும் பெரியோர்க்கும் வணக்கஞ்செய்யே.

3

செய்தபின்பு தானெழுந்து பதினெண்பேரைச்

சிந்தைதனிற் றியானித்து வேண்டிக் கொள்ளு

கைதமல ரானநீர் தன்னில் மூழ்கி

கங்கை மனோன்மணித்தாயே யென்றுபோற்றி

வையங்கள் தானரிய ஆற்றில்வந்து

வழங்குகின்ற மந்திரத்தைச் சொல்லுகிறேன்

மெய்யாக மங்கங் அங்கங் வங்கென்றோதி

மெய்நிறைந்த வீதியினால் நூற்றெட்டோதே.

4

ஒதியபின் கரையேறி நடந்து சென்று
 ஓம்நமசி வயமென்று உருவைச் சொல்லி
 அடர்ந்துநின்ற ஆகாசந் தன்னைப் பார்த்து
 ஆயிரத்தெட் டுருவோதி யப்பாற்சென்று
 தடந்து அந்தத் தலந்தனிலே போய்நின்றேநீ
 தைமாகி பங்குனி தர்ப்பணமே செய்து
 முடங்களொன்று மிலாப் பூர்வ பட்சந்தன்னில்
 முதல்நாளரெண் டாந்திதியி லமுதங்கொள்ளே. 5

கொள்ளவே இரவுநடுச் சாமந்தன்னிற்
 குறித்துமயே ஸ்வரிதனக்குப் பூசை செய்து
 எள்ளளவுங் குறையாதே பொய்சொல்லாதே
 ஏமமென்ற வித்தையது கைக்குட்கொண்டு
 கள்ளமனந் தான்நீக்கிக் காபந்தீர்த்துக்
 கைகுவித்து பராபரத்தைத் தொழுதுபோற்றி
 வள்ளல்குரு பராபரமே யெனக்குமிப்போ
 வரந்தருக வேணுமென்று பணிந்துநில்லே. 6

நின்று கொண்டு பராபரத்தை வணங்கும்போது
 நேமமதாய் அந்திரசல மிரங்கும்பாரு
 குன்றலிலாச் சல்லாவை விரித்துப் போட்டு
 குறிவைத்த மெழுகதானற் காய்ச்சித்தேய்க்க
 வென்றலென்ற அந்திரசலம் நிற்குமப்போ
 வேதைசெய்ய வேணுமென்றால் குப்பிதன்னிற்
 கன்றலிலா மனதாலே பதனம்பண்ணி
 கைமுறையாய்க் கொண்டுவந்து பதனஞ்செய்யே. 7

செய்தெடுத்த ஜெயநீர்க்குப் பேரைக்கேளு
 ஜெலக்கோடி செயநீர்க்கு அதிகப்பேராம்
 கைதவரா அந்திரசெயநீரென் றும்பேர்
 களங்கமற்ற சாஸ்திரத்தி லநேகம்பேராம்
 கொய்தமலர் பிரமநீரென்றும் பேராம்
 கொள்கையற்ற மதிபீஜ மென்றும்பேராம்
 சைனகமுனி சலநீறு என்றுமின்னுஞ்
 சாஸ்திரத்தி லநேகம்பே ருண்டுசாற்றே. 8

சாற்றியதோர் ஜெயநீரில் வீரம்பூரம்
 சத்தில்லா லிங்கமுடன் வெடியுப்போடு
 கூற்றனென்றசெயநீரா லாட்டும்போது
 கொள்கையற்ற மெழுகாகும் யிருகிப் போகும்
 மாற்றிதனை வட்டுப்போற் செய்து கொண்டு
 வைத்திடுவாய் ரவிமுகத்தில் மூன்றுநாள்தான்
 ஆற்றியதை அகல்வைத்து மேலேமூடி
 அப்பனே சீலையது யேழுமேத்தே.

9

ஏத்தியே கதிர்முகத்திற் காயவைத்து
 இயல்பான வெய்யவனைத் தொழுதிறைஞ்சி
 பாத்திரத்தில் மணலிட்டு அதின்மேல் வைத்துப்
 பன்னிரண்டு சாமமட்டும் வன்னிமூட்டிக்
 கோத்திரத்தில் விளங்குகின்ற வடுகன்தன்னைக்
 கும்பிட்டு தீபமொடு தூபங்காட்டி
 ஏத்தியே யிறக்கிடுவாய் பாத்திரத்தை
 என்ன சொல்வேன் முருக்கம்பூ யிதுக்கொவ்வாதே.10

ஒவ்வாது ஒவ்வுமடா மனம்பேயானால்
 ஒக்கவதை நிறுத்துமடா யிச்செந்தூரம்
 கவ்வாக ஒருவருக்குங் காண்பியாதே
 கனத்தபுத்தி அறிவதனாற் கண்டுகொள்ளு
 முவ்வாத ஐந்துமூன் றெட்டேயாகும்
 மூடருக்குச் சொன்னதினால் மனம் பேயாகும்
 நவ்வாத நவலோகந் தன்னிலிட்டால்
 நாடிப்பார் மாற்றதிகஞ் சொல்லப் போகா.

11

போகாத பொருளுண்டோ யின்னுமைந்தா
 புத்தியுடன் திரிகடுகிற் கொண்டாயானால்
 போகாது காயமது யிரும்புதூணாம்
 பொய்யென்ற நமன்தள்ளி மெய்யில்நின்று
 வேகாத கால்கண்டு பரனைப் போற்றி
 வெகுகோடி காலமட்டு மிருந்துவாழ்வாய்
 ஆகாச மானசிவன் தன்னைக்கண்டு
 அடையலாஞ் சாயுஜ்ய மடையலாமே.

12

அடைய வென்றா லின்னுமொரு வித்தைகேளு
 அம்பரத்தைத் தொழுதிறைஞ்சி அருளிச்செய்வோம்
 மடைதிறந்த செல்வமப்பா தடாகந்தன்னில்
 வளர்ந்துநிற்கும் முப்புவின் வண்மைகேளு
 படைதிறந்து போனாலும் பாழ்போகாது
 பார்த்தவர்க்குக் கொஞ்சமப்பா பார்நூல்குட்சம்
 விடைவிழுந்து தவழ்ந்தாலும் நூல் கொடாதே
 விவேகியென்றால் நூல்கொடுத்து விடலாம்பாரே. 13

விடல்நிறைந்த யேரியின்கீழ் வயல்சப்பாறை
 விதமுனைத்தி ருக்குமதைக் கண்டுகொண்டு
 வடல்நிறைந்த விரண்டான சாமந்தன்னில்
 வசீகரத்தை வாவென்று நூற்றெட்டோதி
 படல்நிறைந்த வெப்போடு கையிற்கொண்டு
 பாத்திரத்தை கரமெடுத்துப் பணிந்து போற்றி
 நடைபுகுந்து அவ்விடத்தி லெடுக்கும்போது
 நான்சொல்வே னதினுடைய வாறுகேளே. 14

கேளப்பா பாத்திரத்தை யருகில்வைத்து
 கெவனமாய் கிறீமநீம் றம்மென்றுதானே
 கோளப்பா வாராமல் நூற்றெட்டோதி
 கொடுமையென்ற பூநீற்றின் குறிப்பைக்கேளு
 குளப்பா பூமியது பொங்கிமேலே
 சுண்ணாம்பு போலிருக்குஞ் சுருக்காம்மெத்த
 ஆளப்பா கையினாற் றொட்டிடாதே
 அப்பனே கையுங் கொப்பளமதாமே. 15

தாமென்ற வெப்போலை தன்னினாலே
 தான்வாரிப் பாத்திரத்தி லிட்டுக்கொண்டு
 போமென்ற மனைக்குத்தான் சென்றேஅங்கு
 பூரணத்தைத் தொழுதிறைஞ்சிப் புனிதமாக
 ஆமென்ற பொருள் நமக்குக் கிடைத்ததென்று
 ஆத்தாளைத் தொழுதிறைஞ்சி அன்பு கொண்டு
 பூமென்ற பூநீற்றின் விபரங்கேளு
 புண்ணியனே நீபிழைக்கச் சொல்லுவேனே. 16

சொல்லியதோர் பூநீற்றின் பெயரேதென்னில்
 சுருங்கான ரவிபீஜமென்றும் பேராம்
 அல்லியதோர் பூநாகம் பூமிநாதம்
 ஆனதொரு சிவனுப்பு வெண்ணீரென்றும்
 மல்லிகா தேவியுட மூலமென்றும்
 வாகாக முப்பூவென் றிதற்குப்பேராம்
 சல்லியதோர் வாரத்துகரு வென்றுபேராம்
 சவுக்காரக் குருவென்று மிதுக்குப்போரே. 17

பேரான பிரமனுப் பென்றுபேரே
 பெரிதான முதற்சரக் கென்றும்பேரு
 காரான உப்பேகரு நாகமென்றும்
 கருவான வழலைகடுங் காரமென்றும்
 வாரான பிரமகற் சுண்ணமென்றும்
 வடுகனுப் பென்றும்பே ரனந்தங்கோடி
 ஓராமல் யானறிந்த பேரிம்மாத்திரம்
 ஓகோகோ பாடினா ரனந்தம் போரே. 18

போரான பெரியோர்கள் வளர்பாய்ச் சொன்னார்
 பெருமையென்ற உப்பதனைச் சொல்லப்போமோ
 ஊரான சுத்தஜல மதிலேவிட்டு
 ஊறவிட்டுக் கரைத்திறுத்தே அடுப்பிலேற்றி
 ஆராமல் தீயெறிப்பாய் வற்றுமட்டும்
 அப்பனே யிறக்கிவைத்து வழித்துக் கொண்டு
 ஏராமல் சுத்தஜலந் தன்னிலிட்டு
 இப்படியே மூன்று தரம் விட்டுக்காய்ச்சே. 19

காச்சியதோ ருப்பதில்முன் ஜெயநீர்விட்டு
 கடுங்காரச் சுண்ணமகா யாட்டுஆட்டு
 பூச்சியதோர் வட்டுப்பண்ணி ரவியிற்போடு
 புதுவோட்டில் வைத்துமறு ஓடுமூடி
 ஆச்சென்று ஒரேருவிற் புடத்தைப்போடு
 ஆச்சரியம் சுண்ணமது யென்னசொல்வேன்
 போச்சென்று யெண்ணாதே மகிழ்ந்திடாதே
 பூசிக்கும் பெதியோர்க்குப் பூசைசெய்யே. 20

செய்ததொரு சுண்ணமதைச் செம்பிலீயச்
 செகசோதி மாற்றதுவும் ஐந்நூறாகும்
 கொய்ததொரு குடவனிலே யீந்தாயாகிற்
 கொள்கையிலா மாற்றதுவும் பதினாறாகும்
 வையகத்தில் நவலோகந் தன்னிலீய
 மாற்றுண்டோ வளமுண்டோ வணங்கிப்பாரு
 ஐயனே மாற்றதிகமென்று சொல்லி
 ஆணுவத்தாற் பேசாதே அடங்கிப்பாரே.

21

அடங்கிப்பார் சித்தருக்கா யிரத்தெட்டாகும்
 அன்புடைய முனிவருக்கோ ஐந்நூறாகும்
 முடங்களிலா தபோதர்க்கு முப்பத் தாறாம்
 மூதண்ட வாதிக்கோ பத்தாமப்பா
 சடம்போகா திருக்கவென்றாற் சுண்ணங்கொள்ளு
 சகசோதி தனைக்காண்பாய் சிவம்நீயாகும்
 சடம்புகுந்து பெண்மையை கொண்டயாகில்
 சண்டாளா உனக்காமோ தவிர்த்து போமே.

22

போகாத சுண்ணமது விராகன்ரெண்டு
 புனிதமுள்ள வாய்நீரால் துருசுக்கப்பி
 வேகாதே வேகுமடா ரவிமுகத்தில்
 வெந்துசுண்ணங் கடுங்கார மாகிநிற்கும்
 நோகாத துருசுதனில் அனந்தம்வேதை
 நுணுக்கமற்ற பேரின்பத் தூணிப்பாரு
 நேராகச் சுண்ணமதை யெடுத்துக் கொண்டு
 நீநன்றாய்ச் சவுக்காரத் தப்பிப்போடே.

23

போட்டாக்காற் சவுக்காரம் மலர்ந்துபூவாம்
 பொல்லாத கடுங்காரம் வேதைகோடி
 காட்டாகும் நோய்க்கு அரைக் குன்றியீந்தால்
 கண்கொள்ளா வியாதியெல்லாங் கலங்கிப்போகும்
 பாட்டாக லுட்விடும் சரக்குக்கெல்லாம்
 பண்பாக விராகனிடே பூசிப்போடு
 ஷட்டாதே கட்டிவிடுஞ் சுண்ணமாகும்
 ஒரு கோடி வாதத்தி லனந்தங்கோடி
 கூட்டாத செயநீர்கள் திராவகங்கள்
 கொடிதான ஜெயநீர்க்கு விராகன் போடே .

24

போடாத யிச்சுண்ண மொன்றுபோடு
 பொல்லாத காக்கையின்கண் ஆந்தைக்கண்ணும்
 ஆடாத அரவினுட பித்துங்கூட்டி
 அப்பனே வால்நீண்ட குருவிப்பித்தும்
 கூடாத யிவையெல்லா மொன்றாய்க்கூட்டி
 கோரோசனையும் முதற்பிடியில் கூடக்கூட்டி
 வாடாத கல்வத்திற் போட்டு ஆட்டி
 மைந்தனே மைபோலே யாகும்பாரே. 25

மையெடுத்து மாருகத்திற் திரட்டிக் கொண்டு
 வாகாக ஆவிநெய் விளக்கில் வார்த்து
 மெய்யான தாமலைநூல் அதனிற் போட்டு
 விளக்கேற்றிக் காராமை யோட்டால்முடி
 பையவே மைவாங்கிப் பரணிசேர்த்து
 பராபரத்தைத் தொழுதிறைஞ்சிப் பண்பாய்க்கேளு
 கையாலே மையெடுத்துக் கண்ணிற் தீட்டு
 கடுகிலையு மதிற்பாதி கண்டு கொள்ளே. 26

கொள்ளவே மதிதனிலே நடக்கும்பேபாது
 கொடுஞ்சருக்கா மைவேக மென்னசொல்வேன்
 விள்ளவே பேய்களொடு பிசாகூதம்
 வெளிகண்டா லோடுமடா வெகுதாரத்தில்
 கிள்ளவே தனமெலாங்கை வசனமாகும்
 கெடுகுனி யங்கள் முறைப் பாடுமோடும்
 அள்ளவே யிக்கருவை வெளியிற் போட்டால்
 அரனாணை உன்சிரக தெரிந்துப்போமே. 27

தெரிந்துப்போ மின்னமொன்று சொல்லக்கேளு
 தெரிசனத்தி லெம்பெருமான் வந்துநிற்பார்
 வரித்தவர்க்குப் புஷ்பவார்ச் சனைகள் செய்து
 வணங்கியே உன்பாதந் தாவென்றாக்கால்
 சிரித்துமன மகிழ்ந்து ககக்காட்சதந்து
 சேயனே அப்படியே ஆகுமென்பார்
 உரித்ததாய்ப் பின்னும் வெளிகடந்துநின்ற
 தோர்பரமாய் நின்றிலங்கி வாழ்வார்தாமே. 28

தாமென்ற வங்கினியொன் றுரையக்கேளு
 தனைக்காணா வஞ்சினியாம் வித்தையப்பா
 போமென்ற சுண்ணத்திற் குகைதான் செய்து
 புனிதமுள்ள சூதமதில் வைத்துமுடி
 ஆமென்ற உப்பில்வைத் தெரிப்பாய்சாமம்
 அப்பவல்லோ மணியாகுந் திரண்டேபோகும்
 காமென்ற துருசுஞ் சாரணையுங்கூட்டி
 கட்டிபோல் மணியாக்கி வாயிற்போடே. 29

போட்டல்லோ மேருவெல்லாந் தாண்டியோடிப்
 போதமுற்ற சித்தரையுங் கண்டுசேவி
 ஆட்டெல்லா மிதனாட்டம் வேறொன்றில்லை
 அப்பவல்லோ சித்தனென்று மெச்சவேனான்
 பூட்டேல்லா மிதின்பூட்டு வேறொன்றில்லை
 பொல்லாத பிள்ளைகட்குக் காட்டவேண்டாம்
 சூட்டடுப்பி லிருந்ததொரு பூனைபோலே
 சுட்டு மாளாதேகடு வாதியாமே. 30

வாதியென்று சொன்னாக்காற் பூசைவேணும்
 மகத்தான ஜெபம்வேணும் யோகம்வேணும்
 பூதமுள்ள தாய்மாது யிரக்கம்வேணும்
 புத்தியுடன் நல்லோரை வணங்கவேணும்
 வேதையொடு வைத்தியமும் அஷ்டசித்தும்
 விரைந்துநன்றாய்ப் பார்த்தல்லோ அறியவேணும்
 போதமென்ற பிள்ளைகளே வெளியாய்ச் சொன்னேன்
 புத்தியுட னிந்நூலைப் புகழ்ந்துபாரே. 31

பாரப்பா முப்பூயிந் நூலுக்குள்ளே
 பாடிவைத்தேன் கருக்களொடு விண்டுசொன்னேன்
 ஆரப்பா அறிவார்முப் பத்திரெண்டு
 ஆச்சரியங் கோடியுண்டு வர்ணத்தாலே
 வேரப்பா நூலதனைக் கொண்டுத்தாயானால்
 விளம்பியதோர் சாபங்கள் பொய்யாதப்பா
 வீரப்பா பிழைப்பதற்கு நன்றாய்ச் சொன்னேன்
 விளக்கமுள்ள முப்பத்தி ரெண்டும்முற்றே. 32

அகத்தியர் சூட்சமுப்பு 32

முற்றிற்று.

அகஸ்தியர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய செயநீர்க் குரு நூல்

ஆதியாம் பராபத்தி னிடத்தில் மேவும்
அம்பரையா மவுனசத்தி பாதம்காப்பு
சோதியாய் நின்றிலங்கும் வாணிபாதம்
குட்சாதி மூலமெனுஞ் சுடரேகாப்பு
காதலுடன் செந்தமிழ் மாமுனிவனோதும்
காவியமா மாயிரத்தின் கமலங்காப்பு
ஆதியந்த மில்லாத நந்திகாப்பு
ஆதார நிராதாரத் தன்மைகாப்பே.

1

இருநூறுக்குக் குரு

பாரப்பா மச்சமுனி யெண்ணாறுள்ளே
பத்மினியின் நாதத்தின் பருவஞ் சொன்னார்
தேரப்பா நாதத்தைச் செய்நீர்செய்து
தெளிவான பூநீரை யரைத்துக் கொண்டு
வாரப்பா வில்லைசெய்து அஞ்சுகண்ணம்
வாகான குகையில் வைத்துப் புடத்தைப்போட்டு
நேரப்பா சுண்ணம் பணவிடைதான் கூட்டில்
நிலைத்துதடா இருநூற்றிற் பற்பங் காணே. 2

காணப்பா நூறு நூறுஞ்சொன்னேன்
கருவான மூலிகையுங் கற்பப்போக்கும்
தோணப்பா கட்டவகை நூறுஞ்சொன்னேன்
தொடுகுறிபோல் நூற்றினிலே முப்பூச்சொன்னேன்
வேளப்பா எண்பதிலே முப்பூவோடு
வெளியாக லோகமா ரணமுஞ்சொன்னேன்
மாணப்பா அறுபதிலே வாதமுப்பூ
மதியான கருக்களெல்லாங் கருதினேனே. 3

கருதினேன் ஐம்பதிலே ஆறுஞ்சொன்னேன்
 கலைக்கியானச் சுருக்கமது ஒன்பதுண்டு
 திருதிபெற முப்பூவும் வழலைமார்க்கம்
 திடம்பெற்ற ஞானமொடு தீட்சை சொன்னேன்
 பருதிமதி தோணுமடா நாற்பத்தெட்டிற்
 பாடினே னுட்கருவும் வெளியாய்ச் சொன்னேன்
 நிருதியெனும் பற்பமுறை முப்பத்தஞ்சில்
 நிகழ்த்தினேன் பூபதியை நிசமாய்த்தானே. 4

தானான முப்பதிலே அஞ்சு சொன்னேன்
 தப்பாமல் வாதமுப் பதுவுஞ் சொன்னேன்
 தேன் போலே யிந்தநூல் முப்பத்தொன்றை
 செகத்தோர்க்குத் காட்டாதே பதனம் பண்ணு
 மான்மழுவை யேந்துமரன் பாகம் நின்ற
 மனோன்மணித்தாய் வரம்பெற்று வழுத்தினேன் யான்
 தேனான புலத்தியனே மச்சகேந்திரா
 திறமாகும் நாதநீர் தெளிந்துகானே. 5

முப்பூக் குரு விபரம்

காணப்பா முப்பூவின் குருவைக்கேளு
 கருணைபெற முப்பதென்ற சனிகையாகும்
 வேணப்பா சிவந்தநிறச் சனிகையானால்
 வெகுகடினம் வெகுகடினம் விள்ள வேண்டாம்
 பூணப்பா மான்நீதம் வாய்த்துதென்றால்
 பூரமொடு கருநாவி கொள்ளுசிவண்டு
 காணப்பா உரமொடு வீரஞ்சாரம்
 கலக்கியே பனியில் வைக்கச் செயநீர்பாரே. 6

பாரப்பா செயநீரைக் குப்பிதன்னிற்
 பதனமாய் வைத்துநீ சொல்லக்கேளு
 காரப்பா கடுங்காரச் சுண்ணம்போட்டுக்
 கருவாக கலக்கியே வைத்தாயானால்
 சீரப்பா சிவந்தநிறச் செயநீராகும்
 சிவாயகுரு அனுவகையின் செயநீரென்பார்
 வேரப்பா வெடியுப்புச் செயநீரென்பார்
 விளங்கியதோர் மூலத்தின் செயநீர்தானே. 7

தானான செயநீரா லனந்தம் வேதை
 தயவாகு முப்பூவுஞ் சுண்ணமாகும்
 தோனா நீலக்கண்டர் வெளுத்துப் போவார்
 திறமான ஆதிவிந்து திரண்டு போகும்
 கோனான மால்தேவி கட்டிப்போகும்
 குறும்பருக்குச் சொல்லாதே குருவைப் போற்று
 மானான பாஷாண பற்பஞ்சேரு
 மகத்தான அண்டநீர் குகைபோற்பண்ணே. 8

பாஷாண பற்பம்

பண்ணியே பாஷாணக் கட்டி வைத்து
 பாலகனே நீதநீர் நிரம்பவிட்டுக்
 கண்ணியமாய்ச் சில்லிட்டுச் சீலைசெய்தால்
 கனிவாகப் பத்தெருவிற் றவளம் போலாம்
 உண்ணிலைவாழ் மனோன்மணியின் கருணையாலே
 யுரமாக ரசஞ்சேர்த்துப் புடத்தைப் போடு
 ஒண்ணும்பின் முன்போலே புடத்தைப் போடு
 உறுதியாம் பாஷாண பற்பந்தானே. 9

பற்பமிது பணயெடைதான் தேனிற்கொண்டால்
 பாலகனே மண்டலத்திற் சட்டைதள்ளும்
 கற்பமென்றால் கோடிவரை யிருந்துபாரு
 கனகமதா முந்தேகங் கற்போலாகும்
 சொற்பமதாய் பணவிடைதான் பற்பத்தாலே
 துலக்கமதாம் வெள்ளீயம் நீரைக்கக்கும்
 அற்பமென்றே உலகத்திற் சொன்னாயானால்
 அரகரா உனதுசிரம் வெடிக்குந்தானே. 10

முப்பூக் குரு

போமப்பா முப்பூவை முப்பதுக்குள்
 புகலுகிறேன் கொடியவெள்ளைக் காரியொன்று
 நாமப்பா நடுவான பாசம் ஒன்று
 நலம் பெரிய ரவிபீசம் னாலிலென்று
 காமப்பா விட்டசெய்நீ ராலேயாட்டு
 கருவாக வில்லைசெய்து புடத்தைச் போடு
 நாமப்பா அஞ்சுதரம் புடமே போட்டால்
 நலமான சுண்ணமது நன்மைதானே. 11

தானென்ற முப்பூவாற் சகல தொழிலாடும்
 தயவாகப் பணனடைதா னெதுக்கும்போடு
 தேனென்ற செந்தூர பற்பத்துக்கும்
 திடமாக மெழுகுக்கு முப்பூவேணும்
 மானென்ற உருக்கினத்துக் கானால்மைந்தா
 மகத்தான சவ்வாது கூட்டியாடு
 தேனென்ற முப்பூவுஞ் சேர்ந்துதானார்
 சிவசிவா உறுதியது திடந்தான்பாரே.

12

அண்டச் சுண்ணம்

பாரப்பா அண்டமென்ற கல்லைவாங்கிப்
 பரிவான உவர்மண்ணாற் சுத்திசெய்து
 நேரப்பா பலம்பத்து நிறுத்துக்கொண்டு
 நிலைத்தசிப்பி அண்டநீர் களஞ்சிநாலு
 வாரப்பா சாரமொடு வீரங்காரம்
 மால்தேவி மனோசிலையுங் கெந்திசீனம்
 கூரப்பா களஞ்சிரெண்டு நிறுத்துவாங்கி
 குணமாக அந்நீரா லரைத்தும் அப்பே.

13

அண்டவுப்பு

அப்பியவே காயவைத்தாற் புடத்தில் நீறாம்
 அரகரா கெசுபுடந்தா னாற்றிற்றாகில்
 உப்பெடுக்க வகைகேளு பீங்கான்தன்னில்
 ஊற்றுவாய் சுத்தகெங்கை படிநாலுக்குள்
 துப்புரவா யண்டத்தைப் போட்டாயானால்
 சுண்ணம்போல் கொதித்தங்கே வெளுத்துநீறும்
 குப்பியிற்காற் நேறாமற் றவறாமற்றான்
 கொண்டுகலக்கி கியுமடைத்து வைத்துப்போற்றே.14

போற்றுவாய் மண்டலத்தில் முப்பூப்பூக்கும்
 புலத்தியனே யதனைமேலாய் வழித்துக்கொண்டு
 நாற்றிசையு மெச்சுகின்ற ஊசிநீரால்
 நலமாகக் கரைத்துநீ தெளிவைவாங்கித்
 தேற்றியே ஐந்துதிரம் ரவியிற்காய்ச்ச
 தேசிகனே பாறையென்ற உப்புமாகும்
 ஆற்றலுள்ள கல்லுப்பு மிதுதானாச்ச
 அரகரா அண்டமென்ற நிந்துவாலே.

15

நிந்துவினால் விளைகிறது கல்லுப் பாகும்

நேரான நாதஊப்புச் சத்தியாச்சு

நிந்துவினால் இல்லாத உலகமுண்டோ

நிலைத்திருந்தார் பரப்பிரமம் விந்துவாலே

வந்தவாய் நிந்துநிலை தன்னைக்கண்டால்

மகத்தான பாறையுப்பு வளமாய்க்காணும்

சிந்தைமுகிமுந் திந்தநூல் முப்பத்தொன்றுள்

செயுமான கல்லுப்பைச் சொன்னேன்பாரே.

16

சொன்னேனான் சிவனானை உலகுள்ளே

சொல்லாதே பாவம்வருந் தூஷணிப்பார்.

முன்னேனா னாயிரத்திற் கொன்னகுட்சம்

மோசமில்லை யதையறிந்தே யிதனைச்செய்வாய்

பின்னேநீ வேறுவழி புகுந்தாயானால்

பெலமில்லை கல்லுப்புப் பிசுசிப்போகும்

வின்னமது வாராமல் நூலைக் காத்து

வேதமிந்தச் சாத்திரத்தை வெளிவிடாதே.

17

விட்டதினா லாவதென்ன வென்றுமீறி

விழிகெட்ட சூருடரைப்போல் வெளியில்விட்டால்

அட்டதுட்டர் சென்னியிலே புத்துமேவும்

ஆயிரத்தெட் டுக்கோடி நரகில்வீழ்வார்

மட்டியவர் புத்திகளை விட்டுநீயும்

மகத்தான சூத்திரத்தை வணங்கிக்காப்பாய்

கட்டினேன் வாதம் பன்னிரண்டுநூறு

கருதினேன் சகலகலைக் கியானம் பாரே.

18

பாரப்பா சகலகலை சேதியெல்லாம்

பாடினே னதைச்சுருக்கி மூன்றுநூறு

நூறப்பா ஆயிரத்தை நூறுசூத்திரம்

நூற்றியிரு பதுசொன்னே னதைக்குறுக்கிப்

பாரப்பா அறுபதிலே பாதியாகப்

பாடினதா லிந்நூலிற் பலன்கள் தோணும்

நேரப்பா இதைக்குறுக்கிப் பத்துமூன்றும்

நிகழ்த்தினேன் எட்டுரெண்டும் பாட்டாய்த்தானே.19

பாட்டாலே ஓரெழுத்தைச் சொல்லக்கேளு
 பண்பாக அதன்விபரம் யாருஞ்சொல்லார்
 ஏட்டிலே கீரிரண்டடிற் சுழிதானிட்டால்
 இதன் பெருமை யாவருமே யறியமாட்டார்
 தாட்டிகமா யதைப்பூசை செய்துவந்தார்
 சகலருக்குந் தாயகமாம் அதுதானப்பா
 மேட்டிமையா யிதனாலே யவிழ்த்தம் உண்டார்
 மிகவேதான் நிஷ்டைசெய்வாய் நூல்தான் முற்றே.20

அகஸ்தியர் செயநீர் குருநூல் முற்றிற்று.

